

K J S

King James bibeln på svenska
[Psaltaren]

PSALM 1

1 Välsignad *är* den man som inte vandrar efter de ogudaktigas råd, ej heller står på syndares väg, inte heller sitter på smädarnas plats.
2 Utan hans glädje *är* i HERRENS lag; och dag och natt begrundar han hans lag.
3 Och han skall vara såsom ett träd planterat vid vattenbäckar, som frambringar sin frukt vid rätt tid; hans blad skall inte vissna också; och vad än han gör skall blomstra.
4 De ogudaktiga inte så: utan *de är* som agnar som vinden för bort.
5 Således skall inte de ogudaktiga bestå vid domen, inte heller syndare i de rättfärdigas församling.
6 Ty HERREN är bekant med de rättfärdigas väg: men de ogudaktigas väg skall förgås.

PSALM 2

1 Varför vredgas hedningarna, och folket tänkande fåfänglighet?
2 Jordens kungar ställer upp sig, och makthavarna rådgör med varann, mot HERREN, och mot hans smorde, *sägande*,
3 Låt oss slita sönder deras band, och kasta bort deras rep ifrån oss.
4 Han som sitter i himlarna skall skratta: Herren skall håna dem.
5 Sedan skall han tala till dem i sin vrede, och ansätta dem i sitt glödande misshag.
6 Men jag har insatt min kung på mitt heliga berg Zion.
7 Jag skall proklamera påbudet: HERREN har sagt till mig, Du *är* min Son; i dag har jag fött dig.
8 Be av mig, och jag skall ge *dig* hedningarna *till* din arvedel, och jordens yttersta ändar *till* din egendom.

9 Du skall krossa dem med en järnspira; du skall slå dem i bitar såsom ett lerkärl.
10 Var nu därför visa, O ni kungar: bli tillrättavisade, ni jordens domare.
11 Tjäna HERREN med fruktan, och fröjda er med bävan.
12 Kyss Sonen, att han inte vredgas, och ni förgås *från* vägen, då hans vrede upptänds bara lite. Välsignade *är* alla de som litar till honom.

PSALM 3

En psalm av David, när han flydde från sin son Absalom.

1 HERRE, hur har *inte* de som ansätter mig tillökat! Många *är* de som reser sig upp mot mig.
2 Många vilka säger om min själ, *Det finns* ingen hjälp för honom i Gud. Selah.
3 Men du, O HERRE, *är* en sköld för mig; min härlighet, och den som lyfter upp mitt huvud.
4 Jag ropade till HERREN med min röst, och han hörde mig från sitt heliga berg. Selah.
5 Jag lade mig ner och sov; jag vaknade; ty HERREN bevarade mig.
6 Jag skall inte frukta för folk i tiotusental, som har ställt upp *sig* mot mig runtom.
7 Stå upp, O HERRE; rädda mig, O min Gud: ty du har slagit alla mina fiender *på* käften; du har slagit sönder de ogudaktigas tänder.
8 Frälsning *hör* till HERREN: din välsignelse *är* över ditt folk. Selah.

PSALM 4

Till sångmästaren med neginoth, en psalm av David.

1 Hör mig när jag ropar, O min rättfärdighets Gud: du har gett mig

utrymme *då jag var* i trångmål; förbarma dig över mig, och hör min bön.

2 O ni människosöner, hur länge *ska ni vränga* min härlighet till skam? *Hur länge* ska ni älska fåfänglighet, och söka falskhet? Selah.

3 Men ni skall veta att HERREN har avskilt honom som är Gudfruktig åt sig själv: HERREN skall höra när jag ropar till honom.

4 Bäva, och synda inte: begrunda i ert hjärta på er bädd, och var stilla. Selah.

5 Offra rättfärdighetens offer, och lita till HERREN.

6 Många säger, Vem ska låta oss se *något gott*? HERRE, lyft du ditt ansiktes ljus på oss.

7 Du har lagt glädje i mitt hjärta, större än i den tid deras säd och deras vin tillökade.

8 Jag skall både lägga mig ner i frid, och sova: ty du, HERRE, låter mig endast bo i trygghet.

PSALM 5

Till sångmästaren med nehiloth, en psalm av David.

1 Lyssna till mina ord, O HERRE, ge akt på min begrundan.

2 Hör till mitt rops röst, min Konung, och min Gud: ty till dig kommer jag be.

3 Min röst skall du höra på morgonen, O HERRE; på morgonen skall jag rikta *min bön* till dig, och jag kommer titta uppåt.

4 Ty du *är* inte en Gud som har behag till missgärning: ej heller skall ondska bo med dig.

5 De dåraktiga skall inte bestå i din åsyn: du hatar alla ogärningsmän.

6 Du skall förgöra dem som talar lögn: HERREN kommer avsky den blodige och bedräglige mannen.

7 Men gällande mig, kommer jag *få* komma *in till* ditt hus i din mångfaldiga

barmhärtighet: *och* i din fruktan kommer jag tillbe mot ditt heliga tempel.

8 Led mig, O HERRE, i din rättfärdighet med anledning av mina fiender; gör din väg rak inför mitt ansikte.

9 Ty *det finns* ingen trogenhet i deras mun; deras inre *är* styggelse; deras strupe *är* en öppen grav; de smickrar med sin tunga.

10 Förgör du dem, O Gud; låt dem falla genom sina egna rådslut; kasta ut dem i deras överträdelsers mångfald; ty de har gjort uppror mot dig.

11 Men låt alla de som sätter sin tillit till dig glädja sig: låt dem för evigt ropa av fröjd, eftersom du försvarar dem: låt dem också som älskar ditt namn vara glada i dig.

12 Ty du, HERRE, kommer välsigna den rättfärdige; du kommer omge honom med favör såsom *med* en sköld.

PSALM 6

Till Sångmästaren med neginoth till sheminith, en psalm av David.

1 O HERRE, förebrå mig inte i din ilska, tukta mig inte heller i ditt vredesmod.

2 Förbarma dig över mig, O HERRE; ty jag *är* svag: O HERRE, hela mig; ty mina ben är ansatta.

3 Också min själ är väldigt ansatt: men du, O HERRE, hur länge?

4 Vänd tillbaka, O HERRE, rädda min själ: o rädda mig för din barmhärtighets skull.

5 Ty i döden *finns* ingen hågkomst av dig: i graven, vem skall visa dig tacksamhet?

6 Jag är utmattad av mitt jämrande; hela natten får jag min säng att simma; jag väter min bädd med mina tårar.

7 Mitt öga är fördärvat av bedrävelse; det blir gammalt på grund av alla mina fiender.

8 Bort från mig, alla ni ogärningsmän; ty HERREN har hört min gråtande röst.

9 HERREN har hört min vädjan; HERREN kommer ta emot min bön.

10 Låt alla mina fiender få skämmas och bli väldigt ansatta: låt dem vända om *och* plötsligt skämmas.

PSALM 7

Shiggaion av David, som han sjöng till HERREN, om Benjamiten Cushs ord.

1 O HERRE min Gud, till dig litar jag: rädda mig från alla dem som förföljer mig, och undsätt mig:

2 Att han inte river min själ som ett lejon, slitande sönder *mig* i bitar, medan ingen *kan* undsätta.

3 O HERRE min Gud, om jag har gjort detta; om det finns missgärning på mina händer;

4 Om jag har lönat ont åt honom som låg i fred med mig; (ja, *om* jag har lämnat ut honom som utan orsak är min fiende:)

5 Låt *då* fienden förfölja min själ, och ta *mig*; ja, låt honom trampa ner mitt liv till jorden, och lägga min ära i dammet. Selah.

6 Res dig, O HERRE, i din vrede, ställ dig upp för mina fienders ilskas skull: och vakna för mig *till* den dom *som* du har befallt.

7 Så skall folkets församling samlas runt dig: vänd du därför tillbaka i höjden för deras skull.

8 HERREN skall döma folket: döm mig, O HERRE, enligt min rättrådighet, och enligt min integritet *som är* i mig.

9 O låt de ogudaktigas ondska komma till sitt slut; men befast *du* den rättfärdige: ty Gud den rättfärdige prövar hjärtana och njurarna.

10 Mitt försvar *kommer* från Gud, som räddar den till hjärtat rättrådige.

11 Gud dömer den rättfärdige, och Gud är vred *på de ogudaktiga* varje dag.

12 Om han inte vänder om, kommer han slipa sitt svärd; han har böjt sin båge, och gjort den redo.

13 Han har också för honom förberett dödens redskap; han upprättar sina pilar mot förföljarna.

14 Se, han har födslovånda med missgärning, och har fött ondska, och födit fram falskhet.

15 Han gjorde ett hål, och grävde ut det, och har fallit i den grop *som* han gjorde.

16 Hans ondska skall vända tillbaka över hans eget huvud, och hans våldsamma grymhet skall komma ner över hans egen hjässa.

17 Jag vill prisa HERREN efter hans rättfärdighet: och vill lovsjunga HERREN den högstes namn.

PSALM 8

Till Sångmästaren med gittith, en psalm av David.

1 O HERRE vår Herre, hur härligt *är inte* ditt namn över hela jorden! Som har satt din härlighet över himlarna.

2 Ur barns och spädbarns mun har du upprättat styrka för dina fiender, att du skulle stilla fienden och hämnaren.

3 När jag begrundar dina himlar, dina fingrars verk, månen och stjärnorna, som du har ordnat;

4 Vad är en människa, att du tänker på honom? Och människosonen, att du besöker honom?

What is man, that thou art mindful of him? and the son of man, that thou visitest him?

5 Ty du har gjort honom lite lägre än änglarna, och har krönt honom med härlighet och ära.

6 Du satte honom att härska över dina händers verk; du har lagt alla *ting* under hans fötter:

7 Alla får och oxar, ja, och vildmarkens djur;

8 Himlens fåglar, och havets fiskar, *och vad som än* vandrar på havens vägar.

9 O HERRE vår Herre, hur härligt *är inte* ditt namn över hela jorden!

PSALM 9

För sångmästaren till muthlabben, en psalm av David.

1 Jag vill prisa *dig*, O HERRE, av hela mitt hjärta; jag vill förkunna alla dina underbara gärningar.

2 Jag vill glädjas och fröjdas i dig: jag vill lovsjunga ditt namn, O du den Högste.

3 När mina fiender har vänts tillbaka, skall de falla och förgås inför ditt ansikte.

4 Ty du har hävdat min rätt och min sak; du satt på tronen dömande rätt.

5 Du har tillrättavisat hedningarna, du har förgjort de ogudaktiga, du har utplånat deras namn för alltid och för evigt.

6 O du fiende, ödeläggelser har kommit till ett evigt slut: och du har förstört städer; deras minne har utplånats med dem.

7 Men HERREN skall förbli för evigt: han har berett sin tron för dom.

8 Och han skall döma världen i rättfärdighet, han skall hålla dom med folket i rättrådighet.

9 HERREN kommer också vara en tillflykt för den förtryckte, en tillflykt i tider av nöd.

10 Och de som känner ditt namn kommer lita till dig: ty du, HERRE, har inte övergivit dem som söker dig.

11 Sjung lov till HERREN, som bor i Zion: förkunna hans gärningar bland folket.

12 När han uttrannasakar blodsdåd, kommer han ihåg dem: han glömmer inte de ödmjukas rop.

13 Förbarma dig över mig, O HERRE; se mitt lidande *som jag lider* av dem som hatar mig, du som lyfter mig från dödens portar:

14 Att jag må förkunna allt ditt lov i dottern Zions portar: jag kommer jubla i din räddning.

15 Hedningarna har sjunkit ner i den grop *som* de gjorde: i nätet som de dolde har deras egen fot fastnat.

16 HERREN är känd *genom* den dom *som* han verkställer: den onde snärjs av hans egna händers gärning. Higgaion. Selah.

17 De ogudaktiga skall vända tillbaka *ner* till helvetet, *och* alla nationer som glömmer Gud.

18 Ty den nödställda skall inte för alltid vara bortglömd: de fattigas förhoppning skall *inte* förgås för evigt.

19 Res dig, O HERRE; låt inte människan segra: låt hedningarna bli dömda i din åsyn.

20 Slå dem med skräck, O HERRE: *att* nationerna må erfara *att* de själva *blott* är människor. Selah.

PSALM 10

1 Varför står du på avstånd, O HERRE? *Varför* gömmer du *dig* i nödens tider?

2 Den ogudaktige i *sin* stolthet ansätter den fattige: låt dem *själva* fångas i de onda planer som de har tänkt ut.

3 Ty den ogudaktige skryter om sitt hjärtas begär, och välsignar den girige, *vilken* HERREN hatar.

4 Den ogudaktige, i sitt ansiktets stolthet, kommer inte söka *Gud*: Gud *finns* inte i *någon* av alla hans tankar.

5 Hans vägar är alltid plågsamma; dina domar *är* långt över hans blick: *gällande* alla hans fiender, fnysar han åt dem.

6 Han har sagt i sitt hjärta, Jag skall inte rubbas: ty *jag kommer* aldrig *hamna* i nöd.

7 Hans mun är full av förbannande och svek och falskhet: under hans tunga *finns* missgärning och tomhet.

8 Han sitter vid byarnas gömställen: vid gömställena mördar han den oskyldige: hans ögon spejar efter den fattige.

9 Han lurpassar i hemlighet som ett lejon i sin lya: han ligger på lur för att fånga den fattige: han griper den fattige, då han drar in honom i sitt nät.

10 Han hukar, *och* bugar sig ner, att de fattiga må falla av hans starka.

11 Han har sagt i sitt hjärta, Gud har glömt: han döljer sitt ansikte; han kommer aldrig se *det*.

12 Stå upp, O HERRE; O Gud, lyft upp din hand: glöm inte de ödmjuka.

13 Varför avskyr den ogudaktige Gud? Han har sagt i sitt hjärta, Du kommer inte utkräva *det*.

14 Du har sett *det*: ty du skådar missgärning och elakhet, för att utkräva *det* med din hand: den fattige överlämnar sig till dig; du är den faderlöses hjälpare.

15 Bryt du armen på den ogudaktige och den onde: utranssaka hans ondska *tills* du inte ska finna något *mer*.

16 HERREN *är* Kung för alltid och för evigt: hedningarna är utrotade från hans land.

17 HERRE, du har hört de ödmjukas längtan: du kommer förbereda deras hjärta, du kommer vända ditt öra till att höra:

18 Till att döma den faderslöse och den förtryckte, att mannen från jorden inte längre må förtrycka.

PSALM 11

Till sångmästaren, *en psalm* av David.

1 Till HERREN litar jag: hur *kan* ni säga till min själ, Fly *som* en fågel till ditt berg?

2 För, se, de ogudaktiga böjer *sin* båge, de gör sin pil redo på strängen, att de i hemlighet må skjuta mot de rättrådiga till hjärtat.

3 Om grundvalarna är förstörda, vad kan *då* den rättfärdige göra?

4 HERREN *är* i sitt heliga tempel, HERRENS tron *är* i himlen: hans ögon ser, hans ögonlock prövar, människobarnen.

5 HERREN prövar den rättfärdige: men hans själ hatar den ogudaktige och honom som älskar våld.

6 Över de ogudaktiga skall han regna snaror, eld och svavel, och en fruktansvärd storm: *detta skall vara* deras bägares andel.

7 Ty HERREN den rättfärdige älskar rättfärdighet; hans ansikte ser på de rättrådiga.

PSALM 12

Åt sångmästaren till sheminith, *en psalm* av David.

1 Hjälp, HERRE; ty den gudaktige mannen upphör; ty de trofasta försvinner från människobarnen.

2 De talar fåfänglighet var och en med sin nästa: *med* smickrande läppar *och* med dubbelt hjärta talar de.

3 HERREN skall hugga av alla smickrande läppar, *och* den tunga som talar stolta ting:

4 Vilka har sagt, Med vår tunga kommer vi härska; våra läppar *är* våra egna: vem *är* herre över oss?

5 På grund av förtrycket av de fattiga, på grund av de nödställdas suckan, kommer

jag nu resa mig, säger HERREN; jag kommer ställa *honom* i säkerhet från *honom som* fnyser åt honom.

6 HERRENS ord är rena ord: *såsom* silver luttrat i en lerdegel, renat sju gånger.

7 Du skall bevara dem, O HERRE, du skall beskydda dem från denna generation för evigt.

8 De ogudaktiga vandrar omkring på varje sida, då de vidrigaste människor är upphöjda.

PSALM 13

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 Hur länge ska du glömma mig, O HERRE? För evigt? Hur länge ska du gömma ditt ansikte från mig?

2 Hur länge skall jag överväga i min själ, *med* sorg i mitt hjärta dagligen? Hur länge skall min fiende vara upphöjd över mig?

3 Beakta *och* hör mig, O HERRE min Gud: skänk ljus åt mina ögon, att jag inte somnar in i dödens *sömn*;

4 Att inte mina fiender ska säga, Jag har segrat över honom; *och* de som ansätter mig *inte* ska fröjda sig när jag rubbas.

5 Men jag har litat till din barmhärtighet; mitt hjärta skall glädja sig i din räddning.

6 Jag vill sjunga till HERREN, ty han har varit god mot mig.

PSALM 14

Till sångmästaren, *en psalm* av David.

1 Dären har sagt i sitt hjärta, *Det finns* ingen Gud. De är fördärvade, de har utfört avskyvärda gärningar, *det finns* ingen som gör gott.

2 HERREN tittade ner från himlen på människobarnen, för att se om det fanns någon som förstod, *och* sökte Gud.

3 De har alla vikit av, de har *allihopa* sammantaget blivit smutsiga: *det finns* ingen som gör gott, nej, inte en enda.

4 Har alla ogärningsmännen ingen kunskap? Vilka äter upp mitt folk *såsom* de äter bröd, och *vilka* inte åkallar HERREN.

5 Där greps de av förskräckelse: ty Gud *finns* i de rättfärdigas släkte.

6 Ni har dragit skam över den fattiges råd, eftersom hans tillflykt *är* HERREN.

7 O att Israels räddning *kunde komma* ur Zion! När HERREN vänder tillbaka sitt folks fångenskap, Jakob skall fröjda sig, *och* Israel skall vara glad.

PSALM 15

En psalm av David.

1 HERRE, vem skall vistas i ditt tabernakel? Vem skall bo på ditt heliga berg?

2 Han som vandrar rättrådigt, och gör rättfärdighet, och talar sanningen av sitt hjärta.

3 *Han som* inte baktalar med sin tunga, inte heller gör ont mot sin nästa, ej heller tar upp en anklagelse mot sin nästa.

4 I vars ögon en avskyvärd person föraktas; men han hedrar dem som fruktar HERREN. *Han som* tar en ed till *sin egen* skada, och inte ändrar sig.

5 *Han som* inte lägger ut sina pengar till ocker, inte heller tar emot en muta mot den oskyldige. Han som gör dessa *ting* skall aldrig rubbas.

PSALM 16

Michtam av David.

1 Bevara mig, O Gud: ty till dig litar jag.

2 *O min själ*, du har sagt till HERREN, Du *är* min Herre: min godhet *när* inte *upp* till dig;

3 *Men* till de heliga som *är* på jorden, och *till* de härliga, i vilka *är* allt mitt behag.
4 Deras sorger skall förökas *vilka* hastar *efter* en annan *gud*: deras drickoffer av blod kommer jag inte offra, inte heller föra fram deras namn på mina läppar.
5 HERREN *är* min arvedels andel och min bägare: du bibehåller min lott.
6 Gränslinjerna har fallit ner åt mig till underbara *platser*; ja, jag har ett ljuvligt arv.
7 Jag vill välsigna HERREN, som har givit mig råd: också mina njurar undervisar mig om nätterna.
8 Jag har alltid ställt HERREN inför mig: eftersom *han är* vid min högra sida, skall jag inte rubbas.
9 Därför är mitt hjärta glatt, och min härlighet fröjdar sig: också mitt kött skall vila i hopp.
10 Ty du skall inte lämna min själ i helvetet; inte heller skall du tillåta din Helige att se fördärv.
11 Du skall visa mig livets väg: i din närvaro *finns* glädjens fullhet; vid din högra sida *är det* välbehag för evigt.

PSALM 17

En bön av David.

1 Hör det rätta, O HERRE, lyssna till mitt rop, ge öra till min bön, *som inte kommer* ut från hycklande läppar.
2 Låt mitt utslag komma ut från ditt ansikte; låt dina ögon se de ting som är rätt.
3 Du har provat mitt hjärta; du har besökt *mig* om natten; du har rannsakat mig, *och* ska inte finna någonting; jag har för avsikt *att* min mun inte skall överträda.
4 Angående människors handlingar, har jag genom dina läppars ord hållit *mig borta ifrån* förgörarens stigar.

5 Håll kvar min gång på dina stigar, *att* mina fotsteg inte slinter.
6 Jag har kallat på dig, ty du kommer höra mig, O Gud: böj ner ditt öra till mig, *och hör* mitt tal.
7 Visa din underbara älskande godhet, O du som räddar med din högra hand dem som litar *till dig* ifrån de som reser sig upp *mot dem*.
8 Bevara mig som *din* ögonsten, göm mig under dina vingars skugga,
9 Ifrån de ogudaktiga som förföljer mig, *ifrån* mina dödsfiender, *som* omringar mig.
10 De är inslutna i sitt eget fett: med sin mun talar de stolt.
11 De har nu omringat oss i vår vandring: de har riktat sina ögon nerböjda mot marken;
12 Såsom ett lejon *som* är rovgirigt, och liksom ett ungt lejon liggande på lur i sitt gömställe.
13 Res dig, O HERRE, gör honom besviken, kasta ner honom: undsätt min själ från den ogudaktige, *som är* ditt svärd:
14 Från människor *vilka är* din hand, O HERRE, från *den här* världens människor, *som har* sin del i *detta* liv, och vars buk du mättar med din dolda *skatt*: de har fullt av barn, och lämnar över sitt överflöd åt sina småbarn.
15 Vad gäller mig, kommer jag skåda ditt ansikte i rättfärdighet: jag skall mättas, när jag vaknar, i din likhet.

PSALM 18

Till sångmästaren, *en psalm* av David, HERRENS tjänare, som talade till HERREN denna sångs ord på den dag *som* HERREN räddade honom från alla hans fienders hand, och från Sauls hand: Och han sa,

1 Jag vill älska dig, O HERRE, min styrka.
2 HERREN *är* min klippa, och min borg, och min räddare; min Gud, min styrka, som jag kommer lita till; min sköld, och min frälsnings horn, *och* mitt höga torn.
3 Jag kommer ropa till HERREN, *som är värdig* att prisas: så skall jag bli räddad från mina fiender.
4 Dödssorg omringade mig, och floderna av ogudaktiga människor skrämde mig.
5 Helvetets sorg omringade mig: dödens snaror hindrade mig.
6 I min nöd kallade jag på HERREN, och ropade till min Gud: han hörde min röst från sitt tempel, och mitt rop kom inför honom, *ja* in till hans öron.
7 Då skakade jorden och darrade; också bergens grundvalar rörde sig och skakades, ty han var vred.
8 Rök steg upp ur hans näsborrar, och eld ur hans mun förtärde: kol antändes av den.
9 Han böjde himlarna också, och kom ner: och mörker *var* under hans fötter.
10 Och han red på en kerub, och flög: ja, han flög på vindens vingar.
11 Han gjorde mörker *till* sitt gömställe; hans paviljong runt honom *var* mörka vatten *och* himlarnas tjocka moln.
12 Vid skenet *som var* inför honom passerade hans tjocka moln iväg, hagelstenar och eldkol.
13 HERREN dundrade också i himlarna, och den Högste gav ifrån sig sin röst; hagelstenar och eldkol.
14 Ja, han skickade ut sin pilar, och skingrade dem; och han sköt ut blixtrar, och ansatte dem.
15 Då sågs vattenkanalerna, och jordens grundvalar blottades vid din tillrättavisning, O HERRE, vid vindstöten av dina näsborrars andning.
16 Han sände från ovan, han tog mig, han drog upp mig från mycket vatten.

17 Han undsatte mig från min starka fiende, och från dem som hatade mig: ty de var för starka för mig.
18 De stod i vägen för mig på min olyckas dag: men HERREN var mitt stag.
19 Han hämtade också ut mig in till en rymlig plats; han räddade mig, eftersom han fann behag i mig.
20 HERREN belönade mig efter min rättfärdighet; efter mina händers renhet har han återgäldat mig.
21 Ty jag har hållit fast vid HERRENS vägar, och har inte elakt avfallit från min Gud.
22 Ty alla hans domar *var* inför mig, och jag stötte inte undan hans stadgar från mig.
23 Jag var också rättrådig inför honom, och jag höll mig borta från min missgärning.
24 Därför har HERREN återgäldat mig enligt min rättfärdighet, enligt mina händers renhet i hans åsyn.
25 Mot den barmhärtige skall du visa dig *vara* barmhärtig; mot en rättrådig man skall du visa dig *vara* rättrådig;
26 Mot den rene skall du visa dig *vara* ren; och mot den vrånge skall du visa dig *vara* vrång.
27 Ty du skall rädda det utsatta folket; men höga blickar skall *du* sänka ner.
28 Ty du skall tända mitt ljus: HERREN min Gud kommer lysa upp mitt mörker.
29 Ty medelst dig har jag sprungit *rakt* igenom en trupp; och medelst min Gud har jag hoppat över en mur.
30 *Gällande* Gud, *är* hans väg perfekt: HERRENS ord är beprövat: han *är* en sköld för alla de som förtröstar på honom.
31 Ty vem *är* Gud förutom HERREN? Eller vem *är* en klippa utom vår Gud?
32 *Det är* Gud som rustar mig med styrka, och gör min väg perfekt.
33 Han gör mina fötter lika hindens *fötter*, och ställer mig på mina höjder.

34 Han lär mina händer att strida, så att en båge av stål tas sönder av mina armar.
35 Du har också givit mig din frälsnings sköld: och din högra hand har hållit mig uppe, och ditt saktmod har gjort mig stor.
36 Du har utvidgat för mina steg under mig, så att mina fötter inte slant.
37 Jag har jagat mina fiender, och hunnit ikapp dem: ej heller vände jag åter förrän de var förgjorda.
38 Jag har sårat dem så att de inte kunde resa sig: de har fallit under mina fötter.
39 Ty du har försett mig med styrka till striden: du har kuvat dem under mig som reste sig upp mot mig.
40 Du har också givit mig mina fienders nackar; att jag skulle förgöra dem som hatar mig.
41 De ropade, men *det fanns ingen som kunde rädda dem: ja till HERREN*, men han svarade dem inte.
42 Då slog jag sönder dem *i små bitar som damm för vinden: jag kastade ut dem som gatornas smuts.*
43 Du har räddat mig från folkets stridigheter; *och du har gjort mig till hedningarnas huvud: ett folk som jag inte har känt skall tjäna mig.*
44 Så snart de hör om mig, skall de lyda mig: främlingarna skall krypa för mig.
45 Främlingarna skall tyna bort, och skrämmas ut ur sina fästen.
46 HERREN lever; och välsignad vare min klippa; och låt min frälsnings Gud upphöjas.
47 *Det är Gud som hämnar mig, och kuvar folket under mig.*
48 Han räddar mig från mina fiender: ja, du lyfter upp mig över de som reser sig upp mot mig: du har undsatt mig från den våldsamme.
49 Därför vill jag tacka dig, O HERRE, bland hedningarna, och lovsjunga ditt namn.

50 Stor räddning skänker han till sin konung; och visar förbarmande mot sin smorde, mot David, och mot hans säd för *all evighet.*

PSALM 19

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 Himlarna förkunnar Guds härlighet; och himlavalvet visar hans händers verk.
2 Dag till dag yttrar tal, och natt till natt visar kunskap.
3 *Det finns inget tal eller språk, där deras röst inte blir hörd.*
4 Deras snöre har gått ut över hela jorden, och deras ord till världens ände. I dem har han ordnat ett tabernakel för solen,
5 Vilken *är* som en brudgum kommande ut från sin kammare, *och som* fröjdar sig såsom en stark man över att springa ett lopp.
6 Hans start *är* från himlens ände, och hans bana *löper* till dess *andra* ände, och ingenting är dolt från hettan därav.
7 HERRENS lag *är* fullkomlig, konverterande själen: HERRENS vittnesmål *är* tillförlitligt, görande de enkla visa.
8 HERRENS stadgar *är* rätta, görande hjärtat glatt: HERRENS bud är rent, givande ögonen ljus.
9 HERRENS fruktan *är* ren, bestående för evigt: HERRENS domar *är* sanna *och* helt och hållet rättfärdiga.
10 Mer åtråvärda *är de* än guld, ja, än finguld i mängder: sötare också än honung och honungskakan.
11 Därtill blir din tjänare varnad av dem: *och* i bevarandet av dem *finns* stor belöning.
12 Vem kan förstå *sina* fel? Rena du mig från dolda *fel*.
13 Håll också undan din tjänare från vågade *synder*; låt dem inte råda över mig:

då skall jag vara rättrådig, och jag skall vara oskyldig från den stora överträdelsen.
14 Låt min muns ord, och mitt hjärtas tankar, vara godtagbara i dina ögon, O HERRE, min styrka, och min återlösare.

PSALM 20

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 HERREN ska höra dig på nödens dag; Jakobs Guds namn ska beskydda dig;
2 Sända dig hjälp från helgedomen, och styrka dig från Zion;
3 Komma ihåg alla dina offer, och acceptera ditt brännoffer; Selah.
4 Bevilja dig enligt ditt hjärta, och uppfylla allt ditt råd.
5 Vi kommer jubla över din räddning, och i vår Guds namn kommer vi resa upp *våra* baner: HERREN ska uppfylla alla dina önskningar.
6 Nu vet jag att HERREN räddar sin smorde; han kommer höra honom från sin heliga himmel med sin högra hands frälsande styrka.
7 Vissa *litar* till vagnar, och vissa till hästar: men vi kommer komma ihåg HERREN vår Guds namn.
8 De är sänkta och fallna: men vi har rest oss, och står upprätt.
9 Rädda, HERRE: låt kungen höra oss när vi ska kalla.

PSALM 21

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 Kungen skall glädja sig i din styrka, O HERRE; och i din räddning hur mycket skall han *inte* fröjda sig!
2 Du har givit honom hans hjärtas begär, och har inte undanhållit *honom* hans läppars önskan. Selah.

3 Ty du förutser honom med godhetens välsignelser: du sätter en krona av rent guld på hans huvud.

4 Han frågade om liv av dig, *och* du gav *det* åt honom, *ja* en lång livstid till evigheternas evighet.

5 Hans härlighet *är* stor i din räddning: ära och majestät har du lagt på honom.

6 Ty du har gjort honom högst välsignad för evigt: du har gjort honom överflödande glad med ditt ansikte.

7 Ty kungen litar till HERREN, och genom den Högstes barmhärtighet skall han inte rubbas.

8 Din hand skall hitta alla dina fiender: din högra hand skall hitta de som hatar dig.

9 Du skall göra dem som *till* en brinnande ugn i din vredes tid: HERREN skall sluka upp dem i hans ilska, och elden skall förtära dem.

10 Deras frukt skall du förgöra från jorden, och deras säd från ibland människors barn.

11 Ty de menade ont mot dig: de tänkte ut ett ont påhitt, *vilket* de inte förmår *att genomföra*.

12 Därför skall du få dem *att vända* sin rygg, *då* du skall rikta *dina pilar* på dina strängar mot deras ansikte.

13 Var du upphöjd, HERRE, i din egen styrka: *så* kommer vi sjunga och prisa din kraft.

PSALM 22

Åt sångmästaren till Aijeleth Shahar, en psalm av David.

1 Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? *Varför är du* så långt från att hjälpa mig, *och från* mina tjuts ord.

2 O min Gud, jag ropar på dagen, men du hör inte; och om natten, och *jag* är inte tyst.

3 Men du *är* helig, *O du* som bor bland Israels lovpris.
4 Våra fäder litade till dig: de litade, och du räddade dem.
5 De ropade till dig, och blev undsatta: de förtröstade på dig, och blev inte skamsna.
6 Men jag *är* en mask, och ingen människa; ett hånobjekt för människor, och föraktad av folket.
7 Alla de som ser mig hånskrattar åt mig: de skjuter ut läppen, de skakar på huvudet, *sägande*,
8 Han litade till HERREN *att* han skulle undsätta honom: låt honom *då* undsätta honom, i och med att han fann behag i honom.
9 Men du *är* han som tog ut mig från moderlivet: du fick mig att hoppas *när jag var* på min mors bröst.
10 Jag blev kastad på dig från livmodern: du *är* min Gud från min mors mage.
11 Var inte långt borta från mig; ty nödställdhet *är* nära; ty ingen *kan* hjälpa.
12 Många tjurar har cirklats kring mig: starka *tjurar* från Bashan har omringat mig.
13 De gapade mot mig *med* sina munnar, *såsom* ett rovlystet och rytande lejon.
14 Jag är utgjuten som vatten, och alla mina ben är ur led: mitt hjärta är som vax; det har smält i mitt inres mitt.
15 Min kraft är uttorkad som en krukskärva; och min tunga klibbar sig fast vid min käke; och du har fört mig till dödens damm.
16 Ty hundar har omgett mig: de ondas hop har omringat mig: de genomborrade mina händer och mina fötter.
17 Jag må urskilja alla mina ben: de tittar *och* stirrar på mig.
18 De delar mina kläder mellan sig, och kastar lott över min klädnad.

19 Men var du inte långt ifrån mig, O HERRE: O min styrka, skynda dig till att hjälpa mig.
20 Undsätt min själ från svärdet; mitt dyrbara *liv* från hundens våld.
21 Rädda mig från lejonets gap: ty du har hört mig från enhörningarnas horn.
22 Jag kommer förkunna ditt namn för mina bröder: mitt i församlingen kommer jag prisa dig.
23 Ni som fruktar HERREN, prisa honom; alla ni Jakobs säd, ära honom; och frukta honom, alla ni Israels säd.
24 Ty han har inte föraktat eller avskytt de ansattas lidande; ej heller har han gömt sitt ansikte från honom; utan när han ropade till honom, hörde han.
25 Mitt lovpris *skall vara* om dig i den stora församlingen: jag kommer betala mina löften inför dem som fruktar honom.
26 De ödmjuka skall äta och bli mätta: de skall prisa HERREN vilka söker honom: ert hjärta skall leva för evigt.
27 Alla världens ändar skall komma ihåg och vända till HERREN: och alla nationernas släkten skall tillbe inför dig.
28 Ty riket *är* HERRENS: och han *är* makthavaren bland nationerna.
29 Alla *de som är* feta på jorden skall äta och tillbe: alla de som går ner till stoftet skall buga inför honom: och ingen kan hålla sin egen själ levande.
30 En säd skall tjäna honom; den skall tillräknas Herren för ett släkte.
31 De skall komma, och skall förkunna hans rättfärdighet åt ett folk som skall bli födda, att han har gjort *detta*.

PSALM 23
En psalm av David.

1 HERREN *är* min herde; inget skall jag sakna.

2 Han får mig att ligga ner på gröna ängar:
han leder mig jämte det stilla vattnet.

3 Han återställer min själ: han leder mig
på rättfärdighetens stigar för sitt namns
skull.

4 Ja, även om jag vandrar genom
dödsuggans dal, kommer jag inte frukta
något ont: ty du *är* med mig; din käpp och
din stav de tröstar mig.

5 Du bereder ett bord framför mig i mina
fienders åsyn: du smörjer mitt huvud med
olja; min bågare rinner över.

6 Förvisso skall godhet och barmhärtighet
medfölja mig *under* alla mina livsdagar:
och jag kommer bo i HERRENS hus för
alltid.

PSALM 24

En psalm av David.

1 Jorden *är* HERRENS, och dess fullhet;
världen, och de som bor däri.

2 Ty han har grundlagt den på haven, och
fastställt den på floderna.

3 Vem skall stiga upp in till HERRENS
berg? Eller vem skall stå på hans heliga
plats?

4 Han som har rena händer, och ett rent
hjärta; som inte har lyft upp sin själ till
fåfänglighet, ej heller svurit falskt.

5 Han skall få välsignelsen från HERREN,
och rättfärdighet från sin frälsnings Gud.

6 Detta *är* deras släkte som söker honom,
som söker ditt ansikte, O Jakob. Selah.

7 Lyft upp era huvuden, O ni portar; och
var ni upplyfta, ni eviga dörrar; och
härlighetens Konung skall komma in.

8 Vem *är* denne härlighetens Konung?
HERREN stark och mäktig, HERREN
mäktig i strid.

9 Lyft upp era huvuden, O ni portar; ja lyft
upp *dem*, ni eviga dörrar; och härlighetens
Kung skall komma in.

10 Vem är denne härlighetens Kung?
Härskarornas HERRE, han *är* härlighetens
Kung. Selah.

PSALM 25

En psalm av David.

1 Till dig, O HERRE, lyfter jag upp min
själ.

2 O min Gud, jag litar till dig: låt mig inte
få skämmas, låt inte mina fiender
triumfera över mig.

3 Ja, låt ingen som väntar på dig få
skämmas: låt dem skämmas som
överträder utan orsak.

4 Visa mig dina vägar, O HERRE; lär mig
dina stigar.

5 Led mig i din sanning, och undervisa
mig: ty du *är* min frälsnings Gud; på dig
väntar jag hela dagen *lång*.

6 Kom ihåg, O HERRE, dina ömma
förbarmanden och din älskande godhet; ty
de *har varit till* sedan urminnes evighet.

7 Kom inte ihåg min ungdoms synder, ej
heller mina överträdelser: efter din
barmhärtighet kom du ihåg mig för din
godhets skull, O HERRE.

8 HERREN *är* god och rättrådig: därför
kommer han undervisa syndare på vägen.

9 De ödmjuka kommer han vägleda i dom:
och de ödmjuka kommer han undervisa sin
väg *för*.

10 Alla HERRENS stigar *är*
barmhärtighet och sanning för sådana som
håller fast vid hans förbund och hans
vittnesmål.

11 För ditt namns skull, O HERRE, förlåt
min missgärning; ty den *är* stor.

12 Vilken man *är* han som fruktar
HERREN? Honom skall han undervisa på
vägen *som* han skall välja.

13 Hans själ skall bo i trygghet; och hans
säd skall ärva jorden.

14 HERRENS hemlighet *är* med dem som fruktar honom; och han kommer visa dem sitt förbund.

15 Mina ögon *är* alltid *riktade* mot HERREN; ty han skall dra ut mina fötter ur nätet.

16 Vänd dig mot mig, och förbarma dig över mig; ty jag *är* övergiven och ansatt.

17 Mitt hjärtas bekymmer är utvidgade: O för du ut mig från mina trångmål.

18 Se du på min nöd och min smärta; och förlåt alla mina synder.

19 Beakta mina fiender; ty de är många; och de hatar mig med ett grymt hat.

20 O bevara min själ, och undsätt mig: låt mig inte få skämmas; ty jag litar till dig.

21 Låt integritet och rättrådighet bevara mig; ty jag väntar på dig.

22 Återlös Israel, O Gud, ur alla hans bekymmer.

PSALM 26

En psalm av David.

1 Döm mig, O HERRE; ty jag har vandrat i min integritet: jag har också litat till HERREN; *därför* skall jag inte slinta.

2 Rannsaka mig, O HERRE, och pröva mig; pröva mina njurar och mitt hjärta.

3 Ty din älskande godhet *är* för mina ögon: och jag har vandrat i din sanning.

4 Jag har inte suttit med fåfängliga personer, ej heller vill jag gå in med skådespelare.

5 Jag har hatat ogärningsmännens församling; och vill inte sitta med de ogudaktiga.

6 Jag vill tvätta mina händer i oskuld: så vill jag omge ditt altare, O HERRE:

7 Att jag må förkunna med tacksägelseröst, och berätta om alla dina underbara gärningar.

8 HERRE, jag har älskat ditt boningshus, och platsen där din ära bor.

9 Församla inte min själ med syndare, ej heller mitt liv med blodiga män:

10 I vars händer *finns* missgärning, och deras högra hand är full av mutor.

11 Men angående mig, kommer jag vandra i min integritet: återlös mig, och var barmhärtig mot mig.

12 Min fot står på en jämn plats: i församlingarna kommer jag välsigna HERREN.

PSALM 27

En psalm av David.

1 HERREN *är* mitt ljus och min räddning; vem ska jag frukta? HERREN *är* mitt livs styrka; för vem ska jag vara rädd?

2 När de onda, *ja* mina fiender och mina motståndare, närmade sig mig för att äta upp mitt kött, snubblade de och föll.

3 Även om en här skulle belägra mig, skall mitt hjärta inte frukta: fastän krig skulle resa sig mot mig, *kommer* jag *vara* trosviss i detta.

4 En *sak* har jag önskat från HERREN, det kommer jag söka efter; att jag må vistas i HERRENS hus *under* alla mina livsdagar, att *få* skåda HERRENS ljuvlighet, och att *få* fråga i hans tempel.

5 Ty i trångmålets tid skall han gömma mig i sin paviljong: i sitt tabernakels hemliga *rum* skall han gömma mig; han skall ställa upp mig på en klippa.

6 Och nu skall mitt huvud upphöjas över mina fiender runtomkring mig: *därför* vill jag offra jubeloffer i hans tabernakel; jag vill sjunga, ja, jag vill lovsjunga HERREN.

7 Hör, O HERRE, *när* jag ropar med min röst: förbarma dig också över mig, och svara mig.

8 *När du sa*, Sök ni mitt ansikte; sa mitt hjärta till dig, Ditt ansikte, HERRE, vill jag söka.

9 Göm inte ditt ansikte *långt borta* från mig; för inte iväg din tjänare i *din* vrede: du har varit min hjälp; lämna mig inte, överge mig heller inte, O min frälsnings Gud.

10 När min far och min mor ska överge mig, då kommer HERREN ta upp mig.

11 Lär mig din väg, O HERRE, och led mig på en jämn stig, med anledning av mina fiender.

12 Utlämna mig inte åt mina fienders vilja: ty falska vittnen har rest sig mot mig, och sådana som utandas grymhet.

13 *Jag hade försmäktat*, om jag inte hade trott att *få* se HERRENS godhet i de levandes land.

14 Vänta på HERREN: var vid gott mod, och han skall styrka ditt hjärta: vänta, säger jag, på HERREN.

PSALM 28

En psalm av David.

1 Till dig kommer jag ropa, O HERRE min klippa; var inte tyst mot mig: att inte, *om* du skulle vara tyst mot mig, jag skulle bli som dem som går ner i graven.

2 Hör mina böners röst, när jag ropar till dig, när jag lyfter upp mina händer mot ditt heliga orakel.

3 Släpa inte iväg mig med de ogudaktiga, och med ogärningsmännen, som talar fred med sina nästa, men *har* ondska i sina hjärtan.

4 Löna dem efter deras gärningar, och efter ondskan i deras bemödanden: ge dem efter deras händers gärningar; återgälda dem deras förtjänst.

5 Eftersom de inte ger akt på HERRENS gärningar, ej heller *på* hans händers verk, skall han riva ner dem, och inte bygga upp dem.

6 Välsignad *vare* HERREN, eftersom han har hört mina böners röst.

7 HERREN *är* min styrka och min sköld; mitt hjärta litar till honom, och jag blir hjälpt: därför jublar mitt hjärta; och jag vill prisa honom med min sång.

8 HERREN *är* deras styrka, och han är hans smordes räddande styrka.

9 Rädda ditt folk, och välsigna din arvedel: föd dem också, och lyft upp dem för evigt.

PSALM 29

En psalm av David.

1 Tillskriv HERREN, O ni mäktiga, tillskriv HERREN ära och styrka.

2 Tillskriv HERREN den härlighet värdigt hans namn; tillbe HERREN i helighetens skönhet.

3 HERRENS röst *är* över vattnen: härlighetens Gud dundrar: HERREN *är* över många vatten.

4 HERRENS röst *är* mäktig; HERRENS röst *är* full av majestät.

5 HERRENS röst knäcker cedrarna; ja, HERREN knäcker Libanons cedrar.

6 Han får dem också att hoppa som en kalv; Libanon och Sirion såsom en ung enhörning.

7 HERRENS röst delar eldflammorna.

8 HERRENS röst skakar om vildmarken; HERRENS skakar om vildmarken Kadesh.

9 HERRENS röst får hindarna att föda, och blottlägger skogarna: och i hans tempel talar var och en om *hans* härlighet.

10 HERREN sitter över floden; ja, HERREN sitter *som* Konung för evigt.

11 HERREN kommer ge styrka åt sitt folk; HERREN kommer välsigna sitt folk med frid.

PSALM 30

En psalm och sång vid invigningen av Davids hus.

1 Jag vill upphöja dig, O HERRE; ty du har lyftit upp mig, och har inte låtit mina fiender att glädja sig över mig.
2 O HERRE min Gud, jag ropade till dig, och du har helat mig.
3 O HERRE, du har hämtat upp min själ från graven: du har hållit mig vid liv, att jag inte skulle gå ner i hålet.
4 Sjung till HERREN, O ni hans heliga, och tacka vid hågkomsten av hans helighet.
5 Ty hans ilska *varar blott för* ett ögonblick; i hans favör *är* liv: gråtande må bestå över en natt, men på morgonen *kommer* glädje.
6 Och i mitt välstånd sa jag, jag skall aldrig rubbas.
7 HERRE, genom din favör har du fått mitt berg att stå starkt: du dolde ditt ansikte, *och* jag blev orolig.
8 Jag ropade till dig, O HERRE; och till HERREN bad jag.
9 *Vad finns det för* vinning i mitt blod, när jag går ner till graven? Skall stoftet prisa dig? Skall det förkunna din sanning?
10 Hör, O HERRE, och förbarma dig över mig: HERRE, var du min hjälpare.
11 Du har för mig vänt min sorg till dans: du har klätt av mitt säcktyg och klätt mig med glädje;
12 Till syftet att *min* härlighet må lovsjunga dig, och inte tiga. O HERRE min Gud, jag kommer tacka dig för evigt.

PSALM 31

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 Till dig, O HERRE, litar jag; låt mig aldrig få skämmas: undsätt mig i din rättfärdighet.
2 Böj ner ditt öra till mig; undsätt mig kvickt: var du min starka klippa, till ett försvarshus för att rädda mig.

3 Ty du *är* min klippa och mitt fort; led *du* mig därför för ditt namns skull, och visa mig vägen.

4 Dra ut mig ur det nät som de i hemlighet har lagt ut för mig: ty du *är* min styrka.

5 I din hand överlåter jag min ande: du har återlöst mig, O HERRE sanningsenlig Gud.

6 Jag har hatat dem som ger akt på ljugande fåfängligheter: utan jag litar till HERREN.

7 Jag kommer vara glad och fröjda mig i din barmhärtighet: ty du har sett till min nöd; du har känt min själ i trångmål;

8 Och har inte stängt in mig i fiendens hand: du har ställt mina fötter på en rymlig plats.

9 Förbarma dig över mig, O HERRE, ty jag är i trångmål: mitt öga är fördärvat av bedrävelse, *ja*, min själ och min buk.

10 Ty mitt liv fördrivs i sorg, och mina år i suckan: min styrka sviktar på grund av min missgärning, och mina ben är förtärda.

11 Jag var en skamfläck bland alla mina fiender, men särskilt bland mina grannar, och en skräck för mina bekanta: de som såg mig ute flydde från mig.

12 Jag är bortglömd såsom en död man borta från sinnet: jag är som ett sönderslaget kärl.

13 Ty jag har hört mångas förtal: fruktan på varje sida: medan de tillsammans rådgjorde mot mig, de planerade att ta mitt liv.

14 Men jag litade till dig, O HERRE: jag sa, Du *är* min Gud.

15 Mina tider *är* i din hand: undsätt mig från mina fienders hand, och från dem som förföljer mig.

16 Få ditt ansikte att lysa över din tjänare: rädda mig för dina förbarmandens skull.

17 Låt mig inte få skämmas, O HERRE; ty jag har åkallat dig: låt de ogudaktiga få skämmas, *och* låt dem bli tysta i graven.

18 Låt de ljugande läpparna tystas; som stolt och föraktfullt talar stränga ting mot den rättfärdige.

19 *O* hur stor *är inte* din godhet, som du har förvarat åt dem som fruktar dig; *som* du har ordnat för dem som litar till dig inför människors söner.

20 Du skall gömma dem i din närvaros gömställe från mänsklig stolthet: du skall förvara dem dolt i en paviljong från tungors dispyt.

21 Välsignad *vare* HERREN: ty han har visat mig sin underbara godhet i en befäst stad.

22 Ty jag sa i min hast, jag är avskuren från *att vara* inför dina ögon: dock hörde du mina böners röst då jag ropade till dig.

23 O älska HERREN, alla ni hans heliga: *ty* HERREN bevarar de trofasta, och lönar den rejält *som* handlar i stolthet.

24 Var vid gott mod, och han skall styrka ert hjärta, alla ni som har hopp till HERREN.

PSALM 32

En psalm av David, maschil.

1 Välsignad *är han vars* överträdelse *är* förlåten, *vars* synd *är* övertäckt.

2 Välsignad *är* den man för vilken HERREN inte tillräknar missgärning, och i vars ande *det* inte *finns* någon falskhet.

3 Då jag teg, blev mina ben gamla av mitt tjutande hela dagen lång.

4 Ty dag och natt låg din hand tung över mig: min fuktighet har förvandlats till sommartorka. Selah.

5 Jag erkände min synd för dig, och min missgärning har jag inte gömt. Jag sa, jag skall bekänna mina överträdelser för

HERREN; och du förlät min synds missgärning. Selah.

6 För detta skall var och en som är Gudfruktig be till dig i en tid då du må bli funnen: i stora vattens floder skall de förvisso inte komma nära honom.

7 Du *är* mitt gömställe; du skall skydda mig ur trångmål; du skall omge mig med frälsningssånger. Selah.

8 Jag kommer undervisa dig och lära dig på den väg som du skall gå: jag kommer vägleda dig med mina ögon.

9 Var ni inte som hästen, *eller* som mulan, *vilka* inte har något förstånd: vars mun måste hållas in med brett och betsel, att de inte ska närma sig dig.

10 Många sorger *skall komma* över den ogudaktige: men han som litar till HERREN, barmhärtighet skall omge honom.

11 Var glada i HERREN, och fröjda er, ni rättfärdiga: och jubla av glädje, alla *ni som är* rättrådiga till hjärtat.

PSALM 33

1 Jubla i HERREN, O ni rättfärdiga: ty lovpris är ljuvligt för de rättrådiga.

2 Prisa HERREN med harpa: sjung till honom med psaltarespel och *med* tiosträngat instrument.

3 Sjung en ny sång till honom; spela skickligt med högt ljud.

4 Ty HERRENS ord *är* rätt; och alla hans verk *är gjorda* i sanning.

5 Han älskar rättfärdighet och dom: jorden är full av HERRENS godhet.

6 Genom HERRENS ord blev himlarna skapade; och hela deras härskara genom hans muns anda.

7 Han samlar ihop havets vatten såsom en hop: han lägger in djupet i förvaringsrum.

8 Låt hela jorden frukta HERREN: låt världens alla invånare bäva för honom.

9 Ty han talade, och det var *gjort*; han befallde, och det stod.
10 HERREN omintetgör hedningarnas rådslut: han gör folkets planer om intet.
11 HERRENS rådslut står fast för evigt, hans hjärtas tankar för alla generationer.
12 Välsignad *är* den nation vars Gud *är* HERREN; *och* det folk *som* han har utvalt till sin egen arvedel.
13 HERREN skådar från himlen; han ser på alla människosöner.
14 Från sin boplatz betraktar han jordens alla invånare.
15 Han danar deras hjärtan lika; han överväger alla deras gärningar.
16 Det finns ingen kung *som* blir räddad av en härs storlek: en mäktig man blir inte undsatt genom stor styrka.
17 En häst *är* en fåfänglig sak för trygghet: ej heller skall han undsätta *någon* genom sin stora styrka.
18 Se, HERRENS öga är på dem som fruktar honom, på dem som har hopp till hans barmhärtighet;
19 Till att undsätta deras själ från döden, och för att hålla dem vid liv under hungersnöd.
20 Vår själ väntar på HERREN: han *är* vår hjälp och vår sköld.
21 Ty vårt hjärta skall glädjas i honom, eftersom vi har litat till hans heliga namn.
22 Låt din barmhärtighet, O HERRE, vara över oss, i enlighet med att vi har vårt hopp till dig.

PSALM 34

En psalm av David, när han förändrade sitt uppförande inför Abimelech; vilken drev iväg honom, och han gav sig av.

1 Jag vill välsigna HERREN i alla tider: hans lovpris *skall* ständigt *vara* i min mun.
2 Min själ skall berömma sig i HERREN: de ödmjuka skall höra *det*, och bli glada.

3 O prisa HERREN med mig, och låt oss upphöja hans namn tillsammans.
4 Jag sökte HERREN, och han hörde mig, och undsatte mig från alla mina rädslor.
5 De såg till honom, och lystes upp: och deras ansikten blev inte skamsna.
6 Denne arme man ropade, och HERREN hörde *honom*, och räddade honom ur alla hans bekymmer.
7 HERRENS ängel slår läger runt dem som ska frukta honom, och undsätter dem.
8 O smaka och se att HERREN *är* god: välsignad *är* den man *som* litar till honom.
9 O frukta HERREN, ni hans heliga: ty dem som ska frukta honom saknar inte något.
10 De unga lejonerna ska lida brist, och ska hungra: men de som söker HERREN skall inte sakna något gott.
11 Kom, ni barn, hör på mig: jag kommer lära er HERRENS fruktan.
12 Vilken man önskar liv, *och* älskar *många* dagar, att han må se *det* goda?
13 Vakta din tunga från ondskan, och dina läppar från att tala falskhet.
14 Drag undan från ondskan, och gör gott; sök frid, och jaga den.
15 HERRENS ögon *är* på de rättfärdiga, och hans öron *är öppna* för deras rop.
16 HERRENS ansikte *är* emot dem som gör ont, till att utplåna minnet av dem från jorden.
17 *De rättfärdiga* ropar, och HERREN hör, och räddar dem ur alla deras svårigheter.
18 HERREN *är* nära till dem som har ett förkrossat hjärta; och räddar sådana som har en ångerfull ande.
19 Den rättfärdiges lidanden *är* många: men HERREN undsätter honom ur dem alla.
20 Han bevarar alla hans ben: inte ett enda av dem blir sönderbrutet.

21 Ondska skall döda den onde: och de som hatar den rättfärdige skall ödeläggas.
22 HERREN återlöser sina tjänares själar: och inte en enda av dem som litar till honom skall bli ödelagd.

PSALM 35

En psalm av David.

1 Tala för *min sak*, O HERRE, mot dem som tvistar med mig: strid mot dem som strider mot mig.
2 Greppa sköld och skydd, och stå upp till min hjälp.
3 Dra också fram spjutet, och spärra *vägen* för dem som förföljer mig: säg till min själ, jag är din frälsning.
4 Låt dem bli förbryllade och få skämmas vilka söker min själ: låt dem vändas tillbaka och stå handfallna vilka planerar min olycka.
5 Låt dem bli som agnar för vinden: och låt HERRENS ängel jaga *dem*.
6 Låt deras väg vara mörk och hal: och låt HERRENS ängel förfölja dem.
7 Ty utan sak har de dolt sitt nät *över* ett hål för mig, *vilket* de utan sak har grävt för min själ.
8 Låt förödelse oväntat komma över honom ; och låt hans nät som han har dolt fånga honom själv: låt honom *själv* falla i just samma fördärv.
9 Och min själ skall fröjda sig i HERREN: den skall glädja sig i hans frälsning.
10 Alla mina ben skall säga, HERRE, vem är lik dig, som undsätter den fattige från honom som är för stark för honom, ja, den fattige och den nödställde från honom som plundrar honom?
11 Falska vittnen stod upp; de anklagade mig för *saker* jag inte kände till.
12 De lönade mig med ont för gott *till* min själs fördärv.

13 Men gällande mig, när de var sjuka, *var* min klädnad säcktyg: jag ödmjukade min själ med fasta; och min bön vände tillbaka till min egen famn.

14 Jag betedde mig såsom *han hade varit* min vän *eller* min bror: jag böjde mig ner djupt, såsom en som sörjer *för sin* mor.

15 Men i min olycka glädde de sig, och gick samman: *ja*, de usla samlade ihop sig mot mig, och jag visste *det* inte; de rev *mig*, och slutade inte:

16 Med hycklande smädare på gästabud, gnisslade de med sina tänder mot mig.

17 Herre, hur länge ska du titta på? undsätt min själ från deras fördärv, mitt dyrbara *liv* från lejonen.

18 Jag kommer tacka dig i den stora församlingen: jag kommer prisa dig bland mycket folk.

19 Låt inte dem som är mina fiender få glädja sig över mig oriktigt: låt dem *inte heller* få blinka med ögat som hatar mig utan sak.

20 Ty de talar inte fred: utan de tänker ut lömska ting mot *de* stilla i landet.

21 Ja, de öppnade sin mun brett mot mig, *och sa*, Aha, aha, vårt öga har sett *det*.

22 *Detta* har du sett, O HERRE: tig inte: O Herre, var inte långt borta från mig.

23 Uppvigla dig, och vakna upp för min dom, *ja* för min sak, min Gud och min Herre.

24 Döm mig, O HERRE min Gud, enligt din rättfärdighet; och låt dem inte glädja sig över mig.

25 Låt dem inte säga i sina hjärtan, Ah, *det var* så vi ville ha det: låt dem inte säga, Vi har ätit upp honom.

26 Låt dem få skämmas och tillsammans bli rådvilla som fröjdar sig vid min ofärd: låt dem bli klädda med skam och vanära som förhäver *sig* mot mig.

27 Låt dem jubla, och bli glada, som stöder min rättfärdiga sak: ja, låt dem

oupphörligen säga, Låt HERREN prisas, som har behag till sin tjänares välgång.
28 Och min tunga skall tala om din rättfärdighet *och* om ditt lovpris hela dagen lång.

PSALM 36

Till sångmästaren, *en psalm* av HERRENS tjänare David.

1 Den ogudaktiges överträdelse säger *till mig* inuti mitt hjärta, *att det* inte finns någon fruktan för Gud för hans ögon.
2 Ty han berömmar sig själv i sina egna ögon, tills hans missgärning blir funnen vara förhatlig.
3 Hans muns ord *är* missgärning och falskhet: han har slutat upp med att vara vis, *och* att göra gott.
4 Han tänker ut ondska på sin bädd; han ställer sig på en väg *som* inte *är* god; han avskyr inte det onda.
5 Din barmhärtighet, O HERRE, *är* i himlarna; *och* din trofasthet *når* till molnen.
6 Din rättfärdighet *är* som de stora bergen; dina domar *är* ett stort djup: O HERRE, du bevarar människa och djur.
7 Hur förträfflig *är* *inte* din älskande godhet, O Gud! Därför sätter människors barn sin förtröstan till under dina vingars skugga.
8 De skall överflödande bli mättade av det feta från ditt hus; och du skall få dem *att* dricka av dina välbehags flod.
9 Ty hos dig *finns* livets källa: i ditt ljus skall vi se ljus.
10 O fortsätt *med* din älskande godhet mot dem som känner dig; och *med* din rättfärdighet åt de rättrådiga till hjärtat.
11 Låt inte den stolta foten komma mot mig, och låt inte de ogudaktigas hand förflytta mig.

12 Där har ogärningsmännen fallit: de är nedslagna, och skall inte förmå att resa sig.

PSALM 37

En psalm av David.

1 Var inte upprörd över illgärningsmän, avundas du inte heller ogärningsmännen.
2 Ty de skall snart huggas ner som gräset, och vissna som den gröna örten.
3 Lita till HERREN, och gör gott; *så* skall du bo i landet, och du skall sannerligen bli matad.
4 Behaga dig också i HERREN; och han skall skänka dig ditt hjärtas begär.
5 Överlämna din väg åt HERREN; lita också till honom; och han skall få *det* att ske.
6 Och han skall bringa fram din rättfärdighet såsom ljuset, och din dom såsom middagens sken.
7 Vila i HERREN, och vänta tålmodigt på honom: var inte upprörd över honom som har framgång på sin väg, över den man som genomför onda planer.
8 Avstå från ilska, och överge vrede: låt dig inte överhuvudtaget bli upprörd till att göra ont.
9 Ty illgärningsmän skall huggas av: men de som väntar på HERREN, de skall ärva jorden.
10 Ty ännu en liten stund, och *sedan* skall den ogudaktige inte *längre* *finnas till*: ja, du skall omsorgsfullt beakta hans plats, och den *skall* inte *finnas*.
11 Men de ödmjuka skall ärva jorden; och skall behaga sig i överflödande frid.
12 Den ogudaktige konspirerar mot den rättfärdige, och gnisslar mot honom med sina tänder.
13 Herren skall skratta åt honom: ty han ser att hans dag kommer.

14 De ogudaktiga har dragit ut svärdet, och har böjt sin båge, till att fälla den fattige och nödställde, *och* till att döda sådana som för en rättrådig vandel.

15 Deras svärd skall gå in i deras eget hjärta, och deras bågar skall brytas sönder.

16 Det lilla som en rättfärdig man har *är* bättre än många ogudaktigas rikedomar.

17 Ty de ogudaktigas armar skall brytas av: men HERREN upprätthåller de rättfärdiga.

18 HERREN känner de rättrådigas dagar: och deras arv skall bestå för evigt.

19 De skall inte komma på skam i den onda tiden: och i svältens dagar skall de bli mättade.

20 Men de ogudaktiga skall förgås, och HERRENS fiender *skall bli* som fettet från lamm: de skall förgöras; upp i rök skall de förgöras.

21 Den ogudaktiga lånar, och betalar inte tillbaka: men den rättfärdige förbarmar sig, och ger.

22 Ty *sådana som är* välsignade av honom skall ärva jorden; och *de som är* förbannade av honom skall huggas bort.

23 En *god* mans fotsteg är fastställda av HERREN: och han behagas av hans väg.

24 Även om han ska falla, skall han inte bli fullständigt nerslagen: ty HERREN håller *honom* uppe *med* sin hand.

25 Jag har varit ung, och är *nu* gammal; ännu har jag inte sett den rättfärdige övergiven, ej heller hans säd tiggande bröd.

26 *Han är* alltid barmhärtig, och lånar ut; och hans säd *är* välsignad.

27 Bryt upp från ondskan, och gör gott; och vistas för evigt.

28 Ty HERREN älskar dom, och överger inte sina heliga; de är bevarade för evigt: men de ogudaktigas säd skall huggas av.

29 De rättfärdiga skall ärva landet, och bo i det för evigt.

30 Den rättfärdiges mun talar visdom, och hans tunga talar om dom.

31 Hans Guds lag *är* i hans hjärta; ingen av hans fotsteg skall slinta.

32 Den ogudaktige vaktar på den rättfärdige, och söker att döda honom.

33 HERREN kommer inte lämna honom i hans hand, ej heller fördöma honom när han blir dömd.

34 Vänta på HERREN, och håll fast vid hans väg, och han skall upphöja dig till att ärva landet: när de ogudaktiga huggs av, skall du bevittna *det*.

35 Jag har sett den ogudaktige i väldig makt, och bredande ut sig likt ett grönt lagerbärsträd.

36 Likväl gick han bort, och, se, han *fanns* inte: ja, jag sökte efter honom, men han kunde inte bli funnen.

37 Iakttä den fullkomlige *mannen*, och se på den rättrådige: ty slutet för *den* mannen *är* frid.

38 Men överträdarna skall tillsammans förgöras: de ogudaktigas slut skall huggas av.

39 Men de rättfärdigas frälsning *är* av HERREN: *han är* deras styrka i trångmålets tid.

40 Och HERREN skall hjälpa dem, och undsätta dem: han skall undsätta dem från de ogudaktiga, och rädda dem, eftersom de litar till honom.

PSALM 38

En psalm av David, till åminnelse.

1 O HERRE, tillrättavisa mig inte i din vrede: tukta mig inte heller i ditt glödande misshag.

2 Ty dina pilar har fastnat i mig, och din hand ansätter mig väldigt.

3 *Det finns* inget friskt i mitt kött till följd av din ilska; inte heller *finns det någon* vila i mina ben på grund av min synd.

4 Ty mina missgärningar har gått över mitt huvud: såsom en tung börda är de alltför tunga för mig.

5 Mina sår stinker *och* är ruttna för min dårskaps skull.

6 Jag är bekymrad; jag är väldigt nedböjd; jag går sörjande hela dagen lång.

7 Ty mina länder är uppfyllda av en vidrig *sjukdom*: och *det finns* ingen friskhet i mitt kött.

8 Jag är kraftlös och helt förkrossad: jag har vrålat på grund av mitt hjärtas ångest.

9 Herre, all min önskan *är* inför dig; och min suckan är inte dold från dig.

10 Mitt hjärta klappar, min styrka ger vika: beträffande mina ögons ljus, har det också försvunnit från mig.

11 Mina kära och mina vänner står på avstånd från mitt sår; och mina fränder står långt borta.

12 De som söker mitt liv lägger också ut snaror *för mig*: och de som söker min olycka talar illasinnade ting, och föreställer sig sluga *knep* hela dagen lång.

13 Men jag, såsom en döv *man*, hörde inte; och *jag var* såsom en stum man *som* inte öppnar sin mun.

14 Så jag var som en man som inte hör, och i vars mun inte *finns* några förebråelser.

15 Ty i dig, O HERRE, har jag mitt hopp: du kommer höra, O Herre min Gud.

16 Ty jag sa, *Hör mig*, att de inte *annars* skulle fröjda sig över mig: när min fot slinter, förhäver de *sig* över mig.

17 Ty jag *är* färdig till att halta, och min sorg *är* ständigt inför mig.

18 Ty jag vill bekänna min missgärning; jag vill vara ledsen över min synd.

19 Men mina fiender lever, *och* de är starka: och de som felaktigt hatar mig förökas.

20 De också som lönar ont för gott är mina motståndare; eftersom jag efterföljer *det som är* gott.

21 Överge mig inte, O HERRE: O min Gud, var inte långt borta från mig.

22 Skynda till att hjälpa mig, O Herre min räddning.

PSALM 39

Till sångmästaren, *ja* till Jeduthun. En psalm av David.

1 Jag sa, jag kommer ge akt på min vägar, att jag inte ska synda med min tunga: jag kommer vakta min mun med ett betsel, medan den ogudaktige är inför mig.

2 Jag var stum i tystnad, jag teg, *även* om gott; och min sorg uppeggades.

3 Mitt hjärta blev hett inom mig, medan jag grubblade brann elden: *då* talade jag med min tunga,

4 HERRE, få mig att veta mitt slut, och mina dagars mått, vad det *är*; att jag må förstå hur skör jag *är*.

5 Se, du har gjort mina dagar *såsom* en handsbredd; och min tid *är* som ingenting inför dig: i sitt bästa tillstånd *är* sannerligen var man helt och hållet fåfänglighet. Selah.

6 Sannerligen vandrar var man i en fåfänglig föreställning: *och* de blir sannerligen uppjagade förgäves: han samlar ihop *rikedomar* på hög, och vet inte vem *som* skall få dem.

7 Och nu, Herre, vad väntar jag på? Mitt hopp *är* till dig.

8 Undsätt mig från alla mina överträdelser: låt mig inte bli till smälek för dåren.

9 Jag var stum, jag öppnade inte min mun; eftersom du gjorde *det*.

10 Ta bort ditt slag ifrån mig: jag förtärs av smällen från din hand.

11 När du med tillrättavisningar förmanar en man för missgärning, får du hans

skönhet att försvinna bort likt en mal:
sannerligen *är* var man *blott* fåfänglighet.
Selah.

12 Hör min bön, O HERRE, och lyssna till
mitt rop; tig inte vid mina tårar: ty jag *är*
en främling med dig, *och* en besökare,
såsom alla mina fäder *var*.

13 O skona mig, att jag må återfinna
styrka, innan jag går härifrån, och inte mer
finns till.

PSALM 40

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 Tålmodigt väntade jag på HERREN; och
han böjde ner sig till mig, och hörde mitt
rop.

2 Han hämtade också upp mig ur en
hemsk grop, ur den gytjiga leran, och
ställde mina fötter på en klippa, *och*
befäste mina steg.

3 Och han har lagt en ny sång i min mun,
ja pris åt vår Gud: många skall se *det*, och
frukta, och skall lita till HERREN.

4 Välsignad *är* den man som gör
HERREN *till* sin förtröstan, och inte
respekterar de stolta, ej heller sådana som
vänder av till lögner.

5 Många, O HERRE min Gud, *är* dina
underbara gärningar *som* du har gjort, och
dina tankar *vilka är* mot oss: de kan inte
sammanställas för dig: *om* jag ville
förkunna och tala *om dem*, är de fler än
man kan räkna.

6 Offer och gåvor behagade dig inte; mina
öron har du öppnat: brännoffer och
syndoffer har du inte krävt.

7 Då sa jag, Se, jag kommer: i bokrullen
är det skrivet om mig,

8 Jag behagar att göra din vilja, O min
Gud: ja, din lag *är* inuti mitt hjärta.

9 Jag har predikat rättfärdighet i den stora
församlingen: se, jag har inte avhållit mina
läppar, O HERRE, *det* vet du.

10 Jag har inte gömt din rättfärdighet inom
mitt hjärta; jag har förkunnat din trofasthet
och din frälsning: jag har inte dolt din
älskande godhet och din sanning från den
stora församlingen.

11 Undanhåll du inte dina ömma
förbarmanden från mig, O HERRE: låt din
älskande godhet och din sanning ständigt
bevara mig.

12 Ty oräkneliga ondskor har omringat
mig: mina missgärningar har fått tag om
mig, så att jag inte förmår att titta upp; de
är fler än håren på mitt huvud: därför
sviker mitt hjärta mig.

13 Låt det behaga dig, O HERRE, att
undsätta mig: O HERRE, skynda till att
hjälpa mig.

14 Låt dem tillsammans bli skamsna och
förbryllade som söker min själ för att
förgöra den; låt dem drivas tillbaka och få
skämmas som önskar mig illa.

15 Låt dem ödeläggas som en belöning för
deras skam vilka säger till mig, Aha, aha.

16 Låt alla de som söker dig fröjda sig och
vara glada i dig: låt sådana som älskar din
frälsning oavbrutet säga, Prisad vare
HERREN.

17 Men jag *är* fattig och nödställd; *dock*
tänker Herren på mig: du *är* min hjälp och
min räddare; dröj inte, O min Gud.

PSALM 41

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 Välsignad *är* han som besinnar den
fattige: HERREN kommer undsätta
honom på olyckans dag.

2 HERREN kommer bevara honom, och
hålla honom levande; *och* han skall vara
välsignad på jorden: och du kommer inte
överlämna honom åt hans fienders vilja.

3 HERREN kommer styrka honom på
sjukbädden: du kommer göra hela hans
bädd under hans sjukdom.

4 Jag sa, HERRE, var barmhärtig mot mig: hela min själ; ty jag har syndat mot dig.
5 Mina fiender talar ont om mig, När skall han dö, och hans namn förgås?
6 Och om han kommer för att se *mig*, talar han fåfänglighet: hans hjärta samlar på sig missgärning; *när* han går ut, berättar han *ting*.
7 Alla som hatar mig viskar tillsammans mot mig: emot mig planerar de min olycka.
8 En ond sjukdom, *säger de*, håller sig fast vid honom: och som han ligger *nu* skall han inte resa sig igen.
9 Ja, min egen nära vän, vilken jag litade på, vilken åt av mitt bröd, har lyft upp *sin* häl mot mig.
10 Men du, O HERRE, förbarma dig över mig, och res upp mig, att jag må vedergälla dem.
11 Av detta vet jag att du favoriserar mig, eftersom min fiende inte triumferar över mig.
12 Och gällande mig, upprätthåller du mig i min integritet, och ställer mig inför ditt ansikte för evigt.
13 Välsignad *vare* HERREN Israels Gud från evighet, och till evighet. Amen, och Amen.

PSALM 42

Till sångmästaren, maschil, för Korahs söner.

1 Såsom hjorten trängtar efter vattenbäckarna, så trängtar min själ efter dig, O Gud.
2 Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden: när skall jag komma och träda fram inför Gud?
3 Mina tårar har varit min mat dag och natt, medan de oavbrutet säger till mig, Var *är* din Gud?

4 När jag kommer ihåg dessa *ting*, utgjuter jag min själ inom mig: ty jag hade gått med folkhopen, jag gick med dem till Guds hus, med glädjerop och lovpris, med en folksamling som firade högtidsdag.
5 Varför är du nedslagen, O min själ? Och *varför* är du orolig i mig? Sätt du ditt hopp till Gud: ty jag skall ännu prisa honom *för* hans anletes hjälp.
6 O min Gud, min själ är nedslagen inom mig: därför vill jag komma ihåg dig från Jordans land, och Hermoniternas *land*, från Mizars berg.
7 Djup ropar till djup vid dånet av dina skyfall: alla dina vågor och dina böljor har gått fram över mig.
8 *Likväl* kommer HERREN om dagen befalla sin älskande godhet, och om natten *skall* hans sång *vara* med mig, *och* min bön till mitt livs Gud.
9 Jag vill säga till Gud min klippa, Varför har du glömt mig? Varför ska jag gå sörjande på grund av fiendens förtryck?
10 *Såsom* med ett svärd i mina ben, smädar mina fiender mig; medan de dagligen säger till mig, Var *är* din Gud?
11 Varför är du nedslagen, O min själ? Och varför är du orolig inom mig? Sätt du ditt hopp till Gud: ty jag skall åter prisa honom, *som är* mitt anletes hälsa, och min Gud.

PSALM 43

1 Döm mig, O Gud, och plädera för min sak mot en ogudaktig nation: O undsätt mig från den bedräglige och orättfärdige mannen.
2 Ty du *är* min styrkas Gud: varför kastar du av mig? Varför ska jag gå sörjande på grund av fiendens förtryck?
3 O sänd ut ditt ljus och din sanning: låt dem leda mig; låt dem föra mig till ditt heliga berg, och till dina tabernakel.

4 Då kommer jag gå till Guds altare, till Gud min överflödande glädje: ja, med harpan kommer jag prisa dig, O Gud min Gud.

5 Varför är du nedslagen, O min själ? Och varför är du orolig inom mig? Ha ditt hopp till Gud: ty jag skall åter få prisa honom, som är mitt anletes hälsa, och min Gud.

PSALM 44

Till sångmästaren för Korahs söner, maschil.

1 Vi har hört med våra öron, O Gud, våra fäder har berättat för oss, *vilket* verk du gjorde i deras dagar, i gamla tider.

2 *Hur* du med din hand drev ut hedningarna, och planterade dem; *hur* du ansatte folket, och kastade ut dem.

3 Ty inte intog de landet genom sitt eget svärd, ej heller räddade deras egen arm dem: utan din högra hand, och din arm, och ditt anletes ljus, eftersom du hade favoriserat dem.

4 Du är min Kung, O Gud: befall räddningar för Jakob.

5 Genom dig kommer vi pressa ner våra fiender: genom ditt namn kommer vi trampa ner dem som reser sig upp mot oss.

6 Ty jag kommer inte lita till min båge, ej heller skall mitt svärd rädda mig.

7 Utan du har räddat oss från våra fiender, och har fått dem att skämmas som hatade oss.

8 Vi berömmar oss i Gud hela dagen lång, och prisar ditt namn för evigt. Selah.

9 Men du har kastat av oss, och fått oss att skämmas; och drar inte ut med våra härar.

10 Du får oss att vika tillbaka från fienden: och de som hatar oss plundrar åt sig själva.

11 Du har överlämnat oss likt får *ordnade* till föda; och har skingrat oss bland hedningarna.

12 Du säljer ditt folk för intet, och ökar inte på *din rikedom* genom betalningen för dem.

13 Du gör oss till vanära för våra grannar, en smälek och ett hånobjekt för dem som är runtomkring oss.

14 Du gör oss till ett ordspråk bland hedningarna, ett skakande av huvudet bland folket.

15 Min förvirring *är* ständigt inför mig, och mitt ansiktes skam har övertäckt mig,

16 På grund av rösten av honom som vanäras och smädas; med anledning av fienden och hämnaren.

17 Allt detta har kommit över oss; dock har vi inte glömt dig, ej heller har vi handlat falskt i ditt förbund.

18 Vårt hjärta har inte vänt tillbaka, ej heller har våra steg vikit av från din väg;

19 Fastän du har sönderslagit oss vid drakars tillhåll, och övertäckt oss med dödsskuggan.

20 Om vi har glömt vår Guds namn, eller sträckt ut våra händer mot en främmande gud;

21 Skall inte Gud få reda på detta? Ty han känner *ju* till hjärtats hemligheter.

22 Ja, för din skull blir vi dödade hela dagen lång; vi räknas som får till slakten.

23 Vakna, varför sover du, O Herre? Stå upp, kasta inte av *oss* för alltid.

24 Varför gömmer du ditt ansikte, *och* glömmer vår nöd och vårt förtryck?

25 Ty vår själ är nerböjd mot stoftet: vår mage håller sig mot jorden.

26 Stå upp till vår hjälp, och återlös oss för dina förbarmandens skull.

PSALM 45

Till sångmästaren på Shoshannim, för Korahs söner, maschil, en kärlekssång.

1 Mitt hjärta diktar en god sak: jag talar om de ting som jag har gjort beträffande

kungen: min tunga *är* en rask skrivares penna.

2 Du är vackrare än människors barn: nåd är utgjutet på dina läppar: därför har Gud välsignat dig för evigt.

3 Sätt ditt svärd vid *ditt* lår, O *du* *högst* mäktige, med din härlighet och ditt majestät.

4 Och i ditt majestät rid *du* framgångsrikt fram för sanning och ödmjukhet *och* rättfärdighet; och din högra hand skall lära dig fasansfulla ting.

5 Dina pilar *är* vassa i hjärtat på kungens fiender; *varigenom* folket faller under dig.

6 Din tron, O Gud, *består* i evigheters evighet: ditt rikes spira *är* en rättvis spira.

7 Du älskar rättfärdighet, och hatar ondska: därför Gud, har din Gud, smort dig med glädjens olja mer än dina medkamrater.

8 Alla dina kläder *doftar* av myrra, och aloe, *och* kassia, från elfenbenspalatsen, varigenom de har gjort dig glad.

9 Kungars döttrar *var* bland dina ärofulla kvinnor: vid din högra sida stod drottningen i guld från Ofir.

10 Hör, O dotter, och beakta, och böj fram ditt öra; glöm också ditt eget folk, och din fars hus;

11 Så skall kungen högt åtrå din skönhet: ty han *är* din Herre; och dyrka du honom.

12 Och dottern Tyrus *skall vara där* med en gåva; *ja* de rika bland folket skall vädja om din favör.

13 Kungens dotter *är* helt och hållet härlig invärtes: hennes kläder *är* av utarbetat guld.

14 Hon skall bli förd till kungen i handsydd kläder: jungfrurna hennes väninnor som följer henne skall bli förda till dig.

15 Med glädje och jubel skall de föras fram: de skall gå in i kungens palats.

16 Istället för dina fäder skall *de* vara dina barn, vilka du må sätta till prinsar över hela jorden.

17 Jag kommer få ditt namn att bli ihågkommet i alla generationer: därför skall folket prisa dig, alltid och i evighet.

PSALM 46

Till sångmästaren för Korahs söner, en sång på Alamothe.

1 Gud *är* vår tillflykt och styrka, en högst närvarande hjälp vid trångmål.

2 Därför kommer vi inte frukta, även om jorden förflyttas, och även om bergen skulle störtas ner i havets mitt.

3 *Även om* dess vatten dånar *och* böljar, *även om* bergen skälver med dess svällande. Selah.

4 *Det finns* en flod, dess strömmar skall göra Guds stad glad, den Högstes boningars heliga *plats*.

5 Gud *är* mitt i henne; hon skall inte rubbas: Gud skall hjälpa henne, *och det* väldigt tidigt.

6 Hedningarna rasade, rikena rubbades: han yttrade sin röst, jorden smälte.

7 Härskarornas HERRE *är* med oss; Jakobs Gud *är* vår tillflykt. Selah.

8 Kom, skåda HERRENS gärningar, vilka ödeläggelser han har gjort på jorden.

9 Han får krig att upphöra ända till jordens ände; han bryter av bågen, och hugger sönder spjutet; han bränner upp vagnen i elden.

10 Var stilla, och förstå att jag *är* Gud: jag kommer bli upphöjd bland hedningarna, jag kommer bli upphöjd på jorden.

11 Härskarornas HERRE *är* med oss; Jakobs Gud *är* vår tillflykt. Selah.

PSALM 47

Till sångmästaren, en psalm för Korahs söner.

1 O klappa era händer, alla ni folk; ropa till Gud med segerns stämma.
2 Ty den högste HERREN är fruktansvärd; *han är* en stor Konung över hela jorden.
3 Han skall kuva folket under oss, och nationerna under våra fötter.
4 Han skall utvälja vår arvedel åt oss, Jakobs förträfflighet vilken han älskade. Selah.
5 Gud har farit upp med ett rop, HERREN med ljudet av en basun.
6 Lovsjung Gud, lovsjung: lovsjung vår Kung, lovsjung.
7 Ty Gud *är* hela jordens Konung: lovsjung ni med förstånd.
8 Gud regerar över hedningarna: Gud sitter på sin helighets tron.
9 Folkets prinsar är församlade, *ja* Abrahams Guds folk: ty jordens sköldar *tillhör* Gud: högt är han upphöjd.

PSALM 48

En sång *och* psalm för Korahs söner.

1 HERREN *är* stor, och till att prisas stort i vår Guds stad, *på* hans helighets berg.
2 Vackert beläget, hela jordens fröjd, *är* berget Zion, *på* de nordliga sidorna, den store Konungens stad.
3 Gud är känd i hennes palats för *att vara* en tillflykt.
4 Ty, se, kungarna var församlade, de drog förbi tillsammans.
5 De såg *det*, *och* så häpnade de; de blev oroliga, *och* skyndade iväg.
6 Skräck grep dem där, *och* smärta, som hos en kvinna med födslovärk.
7 Du slår sönder skeppen från Tarshish med en östanvind.
8 Såsom vi har hört, så har vi sett i härskarornas HERRES stad, i vår Guds

stad: Gud kommer befästa den för evigt. Selah.

9 Vi har tänkt på din älskande godhet, O Gud, mitt i ditt tempel.

10 I enlighet med ditt namn, O Gud, så *när* ditt lovpris till jordens ändar: din högra hand är full av rättfärdighet.

11 Låt Zions berg fröjda sig, låt Judahs döttrar vara glada, för dina domars skull.

12 Vandra runt Zion, och gå omkring henne: räkna dess torn.

13 Lägg ni noga märke till hennes försvarsmurar, beakta hennes palats; att ni må berätta om *det* för nästföljande generation.

14 Ty denne Gud *är* vår Gud alltid och för evigt: han kommer vara vår vägvisare *ända* intill döden.

PSALM 49

Till sångmästaren, en psalm för Korahs söner.

1 Hör detta, alla *ni* folk; lyssna, alla *ni* världens invånare:

2 Både låg och hög, rik och fattig, tillsammans.

3 Min mun skall tala om vishet; och mitt hjärtas tanke *skall vara* förstånd.

4 Jag vill böja fram mitt öra åt en liknelse: jag vill öppna upp min gåta via harpan.

5 Varför skulle jag frukta i de onda dagarna, *då* mina hälers missgärning skall omringa mig?

6 De som litar till sitt välstånd, och berömmar sig av sina stora rikedomar;

7 Ingen *av dem* kan på något sätt återlösa sin broder, ej heller ge Gud en lösensumma för honom:

8 (Ty återlösningen av deras själ *är* dyrbar, och den avträder för evigt:)

9 Att han skulle fortsätta leva för evigt, *och* inte se förgängelse.

10 Ty han ser *att* visa män dör, likaså *att* dåren och den råbarkade förgås, och lämnar efter sig sin förmögenhet åt andra.

11 Deras tanke inom sig *är*, *att* deras hus skall *fortsätta* för evigt, *och* deras boningar för alla generationer; de uppkallar *sina* marker efter sina egna namn.

12 En människa i *sin* härlighet består dock inte: han är som djuren *som* förgås.

13 Denna deras väg *är* deras dårskap: ändå samtycker deras efterkommande till deras tal. Selah.

14 Liksom får blir de lagda i graven; döden skall äta på dem; och de rättrådiga skall råda över dem *när* morgonen *gryr*; och deras skönhet skall tyna bort i graven av deras boning.

15 Men Gud kommer återlösa min själ från gravens makt: ty han skall ta emot mig. Selah.

16 Var du inte rädd då någon blir rik, då hans hus tilltar i härlighet;

17 Ty när han dör skall han inte bära iväg något: hans härlighet skall inte gå ner efter honom.

18 Även om medan han levde han välsignade sin själ: och *människor* kommer prisa dig, när du gör dig goda *dagar*.

19 Skall han gå till sina fäders generation; de skall aldrig se ljus.

20 En man *mitt* i *sin* härlighet, och *som* inte förstår, är som djuren *som* förgås.

PSALM 50

En psalm av Asaf.

1 Den mäktige Gud, *ja* HERREN, har talat, och kallar på jorden från solens uppgång till dess nedgång.

2 Ur Zion, skönhetens fullkomlighet, har Gud skinit.

3 Vår Gud skall komma, och skall inte tiga: en eld skall förtära inför honom, och det skall storma väldigt runtomkring honom.

4 Han skall kalla på himlarna från ovan, och på jorden, att han må döma sitt folk.

5 Församla mina heliga till mig; de som har slutit ett förbund med mig genom offer.

6 Och himlarna skall förkunna hans rättfärdighet: ty Gud själv *är* domare. Selah.

7 Hör, O mitt folk, och jag kommer tala; O Israel, och jag kommer vittna mot dig: jag *är* Gud, *ja* din Gud.

8 Jag kommer inte klandra dig för dina offer eller dina brännoffer, *att de* ständigt *skulle ha varit* inför mig.

9 Jag kommer inte ta någon tjur ifrån ditt hus, *ej heller* bockar ifrån dina fällor.

10 Ty vartenda djur i skogen *är* mitt, *och* boskapen på tusen berg.

11 Jag känner bergens alla fåglar: och fältets vilda djur *är* mina.

12 Om jag vore hungrig, skulle jag inte säga till dig: ty världen *är* min, och dess fullhet.

13 Skulle jag vilja äta tjurars kött, eller dricka bockars blod?

14 Offra åt Gud tackoffer; och infria dina löften till den allra Högste:

15 Och ropa till mig på nödens dag: jag kommer undsätta dig, och du skall ära mig.

16 Men till den ogudaktige säger Gud, Vad har du att göra med att förkunna mina stadgar, eller *att* du skulle ta mitt förbund i din mun?

17 Då du hatar anvisning, och kastar mina ord bakom dig.

18 När du såg en tjuv, då höll du med honom, och *du* har varit delaktig med äktenskapsbrytare.

19 Du överlåter din mun till ondska, och din tunga spinner ihop falskhet.
20 Du sitter *och* talar emot din broder; din egen mors son baktalar du.
21 Dessa *ting* har du gjort, och jag teg; du trodde att jag helt och hållet var *en sådan* som du själv: men jag kommer förebrå dig, och ställa upp *dem* för dina ögon.
22 Besinna nu detta, ni som glömmet bort Gud, att jag inte ska slita *er* i stycken, och ingen *ska finnas* till att undsätta.
23 Vem helst som offerar lovpris ärar mig: och för honom som ordnar *sin* livsföring *rätt* kommer jag visa Guds frälsning.

PSALM 51

Till sångmästaren, en psalm av David, när profeten Nathan kom till honom, efter *att* han hade gått in till Bath-sheba.

1 Förbarma dig över mig, O Gud, enligt din älskande godhet: radera ut mina överträdelser enligt mångfalden av dina ömma förbarmanden.
2 Tvätta mig grundligt från min missgärning, och rena mig från min synd.
3 Ty jag erkänner mina överträdelser: och min synd *är* ständigt inför mig.
4 Mot dig, endast *mot* dig, har jag syndat, och gjort *detta* onda i din åsyn: att du skulle rättfärdiggöras när du talar, *och* vara ren då du dömer.
5 Se, jag formades i missgärning; och i synd avlade min mor mig.
6 Se, du begär sanning i de inre delarna: och i den dolda *delen* skall du få mig att känna vishet.
7 Rena mig med isop, och jag skall vara ren: tvätta mig, och jag skall bli vitare än snö.
8 Få mig att höra fröjd och glädje; *att* de ben *som* du har brutit må fröjda sig.
9 Göm ditt ansikte från mina synder, och radera ut alla mina missgärningar.

10 Skapa i mig ett rent hjärta, O Gud; och återupprätta en rätt ande inuti mig.
11 Kasta inte ut mig från din närvaro; och ta inte din heliga ande ifrån mig.
12 Återuppliva för mig glädjen över din frälsning; och upprätthåll mig *med din* fria ande.
13 *Då* kommer jag lära överträdare dina vägar; och syndare skall konverteras till dig.
14 Undsätt mig från blodskuld, O Gud, du min frälsnings Gud: *och* min tunga skall sjunga högt om din rättfärdighet.
15 O Herre, öppna du mina läppar; och min mun skall basunera ut ditt lovpris.
16 Ty du har inte begär till offer; annars skulle jag giva *dig det*: du har inte behag till brännoffer.
17 Guds offer *är* en förkrossad ande: ett förkrossat och ångerfullt hjärta, O Gud, kommer du inte förakta.
18 Gör gott mot Zion i ditt goda behag: bygg du Jerusalems murar.
19 *Då* skall du behagas av rättfärdighetens offer, av brännoffer och hela brännoffer: då skall de offra tjurar på ditt altare.

PSALM 52

Till sångmästaren, maschil, *en psalm* av David, när Edomiten Doeg kom och berättade för Saul, och sa till honom, David har kommit till Ahimelechs hus.

1 Varför berömmar du dig i missgärning, O mäktige man? Guds godhet *består* oupphörligen.
2 Din tunga anstiftar missgärning; likt en vass rakkniv, arbetande bedrägligt.
3 Du älskar *det* onda mer än *det* goda; *och* lögn snarare än att tala rättfärdighet. Selah.
4 Du älskar alla fördärvliga ord, O *du* falska tunga.
5 Gud skall likaså förgöra dig för evigt, han skall ta bort dig, och rycka ut dig ur

din boning, och utrota dig ur de levandes land. Selah.

6 De rättfärdiga skall också se *det*, och frukta, och skall skratta åt honom:

7 Se, *denne är* den man *som* inte gjorde Gud *till* sin styrka; utan litade till sina stora rikedomar, *och* styrkte sig själv i sin ondska.

8 Men jag *är* likt ett grönt olivträd i Guds hus: jag litar till Guds barmhärtighet alltid och för evigt.

9 Jag kommer prisa dig för evigt, eftersom du har gjort *det*: och jag kommer vänta på ditt namn; ty *det är* gott inför dina heliga.

PSALM 53

Till sångmästaren till mahalath, maschil, *en psalm* av David.

1 Dären har sagt i sitt hjärta, *Det finns* ingen Gud. De är fördärvade, och har utfört avskyvärd missgärning: *det finns* ingen som gör gott.

2 Gud tittade ner från himlen på människobarnen, för att se om det fanns *någon* som förstod, som sökte Gud.

3 Varena en av dem har avfallit: de har allesammans blivit smutsiga; *det finns* ingen som gör gott, nej, inte en enda.

4 Har ogärningsmännen ingen kunskap? Vilka äter upp mitt folk *såsom* de äter bröd: de har inte åkallat Gud.

5 Där greps de av stor rädsla, *där* ingen rädsla fanns: ty Gud har skingrat hans ben som belägrar dig: du har fått *dem* att skämmas, eftersom Gud har föraktat dem.

6 O att Israels frälsning *kom* ur Zion! När Gud vänder tillbaka sitt folks fångenskap, Jakob skall fröjda sig, *och* Israel skall vara glad.

PSALM 54

Till sångmästaren med neginoth, maschil, *en psalm* av David, när Zifiterna kom och

sa till Saul, Håller inte David sig gömd hos oss?

1 Rädda mig, O Gud, vid ditt namn, och döm mig med din styrka.

2 Hör min bön, O Gud; lyssna till min muns ord.

3 Ty främlingar har rest sig mot mig, och förtryckare står efter min själ: de har inte ställt Gud inför sig.

4 Se, Gud *är* min hjälpare: Herren *är* med dem som håller uppe min själ.

5 Han skall löna ont åt mina fiender: hugg av dem i din sannfärdighet.

6 Jag kommer frivilligt offra till dig: jag vill prisa ditt namn, O HERRE; ty *det är* gott.

7 Ty han har räddat mig ur all nöd: och mitt öga har sett *hans hämnd* på mina fiender.

PSALM 55

Till sångmästaren med neginoth, maschil, *en psalm* av David.

1 Lyssna till min bön, O Gud; och göm dig inte från min åkallan.

2 Beakta mig, och hör mig: jag sörjer i min klagan, och gör oväsen;

3 Med anledning av fiendens röst, med anledning av den ondes förtryck: ty de kastar missgärning över mig, och i vrede hatar de mig.

4 Mitt hjärta smärtar väldigt inuti mig: och dödens fador har fallit över mig.

5 Frukta och bävan har kommit över mig, och skräck har överväldigat mig.

6 Och jag sa, O att jag hade vingar som en duva! Ty *då* skulle jag flyga iväg, och finna vila.

7 Se, *då* skulle jag fara iväg långt bort, *och* bli kvar i ödemarken. Selah.

8 Jag skulle skynda på min flykt ifrån den rusande vinden *och* stormen.

9 Förgör, O Herre, *och* dela deras tungor: ty jag har sett våld och bråk i staden.

10 Dag och natt går de runt den på dess murar: missgärning och sorg *finns* också mitt i den.

11 Ondska *är* mitt i den: falskhet och svek drar sig inte bort från hennes gator.

12 Ty *det var* inte en fiende *som* vanärade mig; då kunde jag ha stått ut med *det*: ej heller *var det* han *som* hatade mig som förhävde *sig* mot mig; då skulle jag ha gömt mig från honom:

13 Men *det var* du, en man min jämlike, min vägvisare, och min förtrogne.

14 Vi rådslog välbehagligt tillsammans, *och* vandrade till Guds hus i *samma* sällskap.

15 Låt döden fånga tag om dem, *och* låt dem levande gå ner in till helvetet: ty ondska *finns* i deras boningar, *och* ibland dem.

16 Beträffande mig, kommer jag ropa på Gud; och HERREN skall rädda mig.

17 Kväll, och morgon, och vid middag, kommer jag be, och ropa högt: och han skall höra min röst.

18 Han har i frid undsatt min själ från striden *som rasade* mot mig: ty det var många med mig.

19 Gud skall höra, och ansätta dem, ja han som består sedan urminnes tider. Selah. Eftersom de inte har några förändringar, därför fruktar de inte Gud.

20 Han har sträckt ut sina händer mot sådana som är i fred med honom: han har brutit sitt förbund.

21 Hans muns *ord* var halare än smör, men krig *var* i hans hjärta: hans ord var lenare än olja, än dock *var* de dragna svärd.

22 Kasta din börda på HERREN, och han skall uppehålla dig: han skall aldrig tillåta den rättfärdige att förflyttas.

23 Men du, O Gud, skall föra ner dem in i fördärvets håll: blodiga och bedrägliga män skall inte leva ut hälften av sina dagar; men jag kommer lita till dig.

PSALM 56

Till sångmästaren till Jonath-elechokim, Michtam av David, då Filisteerna tog honom i Gath.

1 Var mig barmhärtig, O Gud: ty människan skulle sluka upp mig; han *som* strider dagligen förtrycker mig.

2 Mina fiender skulle dagligen sluka upp *mig*: ty *de är* många som strider mot mig, O du den Högste.

3 Vid den tid jag blir rädd, kommer jag lita till dig.

4 I Gud kommer jag prisa hans ord, jag har satt min tillit till Gud; jag kommer inte frukta vad kött kan göra mot mig.

5 Varje dag vränger de mina ord: alla deras tankar *är* emot mig till ondska.

6 De församlar sig, de gömmer sig, de vaktar på mina steg, när de väntar på min själ.

7 Skall de komma undan genom missgärning? Slå ner folket folket i *din* vrede, O Gud.

8 Du räknar mina kringvandringar: samla du mina tårar i din flaska: *är de* inte i din bok?

9 När jag ropar *på dig*, då skall mina fiender vända tillbaka: detta vet jag; ty Gud *är* för mig.

10 I Gud kommer jag prisa *hans* ord: i HERREN kommer jag prisa *hans* ord.

11 Till Gud har jag satt min tillit: jag kommer inte frukta vad människan kan göra mot mig.

12 *Mina* löften till dig *är* över mig, O Gud: jag kommer bringa dig lovpris.

13 Ty du har undsatt min själ från döden: *kommer du* inte *undsätta* mina fötter från

fall, att jag må vandra inför Gud i de levandes ljus?

PSALM 57

Till sångmästaren, Al-taschith, Michtam av David, då han flydde från Saul i grottan.

- 1 Var barmhärtig mot mig, O Gud, var mig barmhärtig: ty min själ litar till dig: ja, i dina vingars skugga kommer jag ha min tillflykt, tills *dess*a bedrävelser är förbi.
- 2 Jag kommer ropa till den högste Gud; till Gud som utför *alla ting* för mig.
- 3 Han skall sända från himlen, och rädda mig *från* hans smädelse som skulle sluka upp mig. Selah. Gud skall sända ut sin barmhärtighet och sin sanning.
- 4 Min själ *är* ibland lejon: *och* jag ligger *även bland* dem som brinner, *ja* människosönerna, vars tänder *är* spjut och pilar, och deras tunga ett skarpt svärd.
- 5 Var du upphöjd, O Gud, över himlarna; *låt* din härlighet *vara* över hela jorden.
- 6 De har förberett ett nät för mina fotsteg; min själ är nerböjd: de har grävt en grop framför mig, vilken de *själva* har fallit mitt i. Selah.
- 7 Mitt hjärta är fixerat, O Gud, mitt hjärta är fixerat: jag kommer sjunga och lovprisa.
- 8 Vakna upp, min ära; vakna, psaltarespel och harpa: jag *själv* kommer vakna tidigt.
- 9 Jag kommer prisa dig, O Herre, bland folket: jag kommer sjunga till dig bland nationerna.
- 10 Ty din barmhärtighet *är* stor ända till himlarna, och din sannfärdighet till molnen.
- 11 Var du upphöjd, O Gud, över himlarna: *låt* din härlighet *vara* över hela jorden.

PSALM 58

Till sångmästaren, Al-taschith, Michtam av David.

- 1 Talar ni verkligen rättfärdighet, O församling? Dömer ni rättrådigt, O ni människosöner?
- 2 Ja, i hjärtat begår ni ondska; ni väger era händers våld på jorden.
- 3 De ogudaktiga är avfälliga från moderlivet: de far vilse så snart de är födda, talande lögner.
- 4 Deras gift *är* likt giftet från en orm: *de är* såsom den döva huggormen *som* tillsluter sitt öra;
- 5 Vilken inte kommer lyssna till tjusarnas röst, förförande så vist.
- 6 Slå sönder deras tänder, O Gud, i deras mun: slå ut de stora tänderna på unglejonen, O HERRE.
- 7 Låt dem torka bort såsom vatten *som* ständigt rinner: *när* han spänner *sin båge för att skjuta* sina pilar, låt dem bli såsom sönderhuggna i bitar.
- 8 Såsom en snigel *som* torkar, låt *var och en av dem* förgås: *likt* en kvinnas för tidiga födsel, *att* de inte må se solen.
- 9 Innan era grytor kan känna av törnena, skall han svepa bort dem såsom med en virvelvind, både levande, och i *sin* vrede.
- 10 Den rättfärdige skall glädja sig när hämnden: han skall bada sina fötter i de ogudaktigas blod.
- 11 Så att en man skall säga, *Det finns* sannerligen en belöning för den rättfärdige: han är sannerligen en Gud som dömer på jorden.

PSALM 59

Till sångmästaren, Al-taschith, Michtam av David; när Saul sände ut, och de bevakade huset för att döda honom.

1 Undsätt mig från mina fiender, O min Gud: försvara mig från dem som reser sig upp mot mig.

2 Undsätt mig från ogärningsmännen, och rädda mig från blodiga män.

3 Ty, se, de lurpassar efter min själ: de mäktiga är församlade mot mig; inte *med anledning av* min överträdelse, ej heller *på grund av* min synd, O HERRE.

4 De springer och förbereder sig utan *min* missgärning: vakna upp för att hjälpa mig, och se.

5 Därför du, O HERRE härskarornas Gud, Israels Gud, vakna upp till att hemsöka alla hedningar: var inte barmhärtig mot någon ogudaktig överträdare. Selah.

6 De återvänder på kvällen: de gör oväsen likt en hund, och går runtomkring *i* staden.

7 Se, de väller ut *ord* med sin mun: svärd *är* på deras läppar: för vem, *säger de*, hör *oss*?

8 Men du, O HERRE, skall skratta åt dem; du skall göra narr av alla hedningar.

9 *På grund av* hans styrka kommer jag vänta på dig: ty Gud *är* mitt värn.

10 Min barmhärtighets Gud skall föregå mig: Gud skall låta mig se *mitt begär* på mina fiender.

11 Dräp dem inte, att inte mitt folk skulle glömma: förskingra dem genom din makt; och störta ner dem, O Herre vår sköld.

12 *På grund av* deras muns synd *och* deras läppars ord ja låt dem fångas i deras stolthet: och på grund av *deras* förbannelse och lögn *som* de talar.

13 Förgör *dem* i vrede, förgör *dem*, att de inte *längre må finnas till*: och låt dem veta att Gud regerar i Jakob till jordens ändar. Selah.

14 Och låt dem återvända på kvällen; *och* låt dem göra oväsen som en hund, och gå runtomkring *i* staden.

15 Låt dem irra runt upp och ner efter mat, och gnälla om de inte blir mätta.

16 Men jag kommer sjunga om din makt; ja, jag kommer sjunga högt om din barmhärtighet om morgonen: ty du har varit mitt försvar och tillflykt på min nöds dag.

17 Till dig, O min styrka, kommer jag sjunga: ty Gud *är* mitt värn, *och* min barmhärtighets Gud.

PSALM 60

Till sångmästaren efter Shushan-eduth, Michtam av David, till att undervisa; när han låg i fejd med Aram-naharaim och med Aram-zobah, när Joab återvände, och slog tolv tusen från Edom i Saltdalen.

1 O Gud, du har kastat av oss, du har skingrat oss, du har varit misshagad; O vänd dig mot oss igen.

2 Du har fått jorden att darra; du har rämnat den: hela dess sprickor; ty den skakar.

3 Du har visat ditt folk hårda ting: du har fått oss att dricka av häpnadens vin.

4 Du har givit ett baner åt dem som fruktar dig, att det må visas upp för sanningens skull. Selah.

5 Att dina älskade må bli undsatta; rädda *med* din högra hand, och hör mig.

6 Gud har talat i sin helighet; jag kommer fröjda mig, jag kommer dela upp Shechem, och mäta ut Succoths dal.

7 Gilead *är* mitt, och Manasseh *är* mitt; Efraim *är* också mitt huvuds styrka; Judah *är* min laggivare;

8 Moab *är* mitt tvättkar; över Edom kommer jag kasta ut min sko: Palestina, triumfera du på grund av mig.

9 Vem kommer föra *in* mig *i* den starka staden? Vem kommer leda in mig i Edom?

10 *Vill* inte du, O Gud, *som* har kastat av oss? Och *du*, O Gud, *som* inte drog ut med våra härar?

11 Ge oss hjälp från trubbel: ty människors hjälp *är* fåfång.
12 Genom Gud skall vi göra tappra ting: ty *det är* han *som* skall trampa ner våra fiender.

PSALM 61

Till sångmästaren på Neginah, *en psalm* av David.

1 Hör mitt rop, O Gud; lyssna till min bön.
2 Från jordens ände kommer jag ropa till dig, när mitt hjärta är överväldigat: led mig till den klippa *som* är högre än jag.
3 Ty du har varit en tillflykt för mig, *och* ett starkt torn från fienden.
4 Jag kommer bo i ditt tabernakel för evigt: jag kommer lita till dina vingars beskydd. Selah.
5 Ty du, O Gud, har hört mina löften: du har givit *mig* det arv som tillhör dem som fruktar ditt namn.
6 Du kommer förlänga kungens liv: *och* hans år såsom många generationer.
7 Han skall bestå inför Gud för evigt: O förbered barmhärtighet och sanning, *som* må bevara honom.
8 Så kommer jag lovsjunga ditt namn för evigt, att jag dagligen må infria mina löften.

PSALM 62

Till sångmästaren, till Jeduthun, *en psalm* av David.

1 Sannerligen väntar min själ på Gud: från honom *kommer* min frälsning.
2 Endast han *är* min klippa och min frälsning; *han är* mitt värn; jag skall inte rubbas mycket.
3 Hur länge skall ni tänka ut missgärning mot en man? Ni kommer bli dräpta allihopa: såsom en lutande vägg *skall ni vara, och såsom* ett ostadigt staket.

4 De rådgör enbart för att störta ner *honom* från hans storslagenhet: de har behag till lögn: de välsignar med sin mun, men de förbannar inombords. Selah.

5 Min själ, vänta du endast på Gud; ty min förhoppning *är* från honom.

6 Endast han *är* min klippa och min frälsning: *han är* mitt värn; jag skall inte rubbas.

7 I Gud *finns* min frälsning och min härlighet: min styrkas klippa, *och* min tillflykt, *är* i Gud.

8 Lita till honom alltid; ni folk, utgjut ert hjärta för honom: Gud *är* en tillflykt för oss. Selah.

9 Sannerligen *är* män med låg ställning fåfänglighet, *och* män med hög ställning en lögn: att bli lagda i vågskålen, de är allesammans *lättare* än fåfänglighet.

10 Lita inte till förtryck, och bli inte fåfänglig i rov: om rikedomar skulle öka till, fäst inte ditt hjärta *vid dem*.

11 En gång har Gud talat; två gånger har jag hört detta; att makten *tillhör* Gud.

12 Också barmhärtighet, O Herre, *tillhör* dig: ty du återgäldar var man efter hans gärning.

PSALM 63

En psalm av David, när han var i Judahs ödemark.

1 O Gud, du *är* min Gud; tidigt vill jag söka dig: min själ törstar efter dig, mitt kött längtar efter dig i ett torrt och törstigt land, där inget vatten finns;

2 För att se din makt och din härlighet, så *som* jag har sett dig i helgedomen.

3 Ty din älskande godhet *är* bättre än liv, mina läppar skall prisa dig.

4 Så kommer jag välsigna dig medan jag lever: jag kommer lyfta upp mina händer i ditt namn.

5 Min själ skall bli mättad liksom *av* märg och fett; och min mun skall prisa *dig* med jublande läppar:

6 När jag kommer ihåg dig på min bädd, *och* tänker på dig under *nattväkterna*.

7 Ty du har varit min hjälp, därför vill jag jubla i dina vingars skugga.

8 Min själ jagar efter dig: din högra hand upprätthåller mig.

9 Men de *som* söker min själ, för att förgöra *den*, skall gå ner till jordens lägre delar.

10 De skall falla genom svärdet: de skall bli en del för rävar.

11 Men kungen skall glädja sig i Gud; var och en som svär vid honom skall ära sig: men deras mun som talar lögn skall bli tillstoppad.

PSALM 64

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 Hör min röst, O Gud, i min bön: bevara mitt liv från fruktan för fienden.

2 Göm mig från de ogudaktigas hemliga rådslut; från ogärningsmännens uppror:

3 Vilka vässar sin tunga som ett svärd, *och* spänner *sina bågar för att skjuta* sina pilar, *ja* bittra ord:

4 Att de i hemlighet må skjuta mot den fullkomlige: plötsligt skjuter de mot honom, och fruktar ej.

5 De styrker sig själva *i* en ond sak: de samtalar om *att* i hemlighet lägga snaror; de säger, Vem skall se dem?

6 De söker upp missgärningar; de genomför en flitig sökning: både den inre *tanken* hos var och en *av dem*, och hjärtat, *är* djupt.

7 Men Gud skall skjuta mot dem *med* en pil; plötsligt skall de bli sårade.

8 Så skall de få sin egen tunga att falla över sig själva: alla som ser dem skall fly iväg.

9 Och alla människor skall frukta, och skall tillkännage Guds verk; ty de skall vist begrunda hans gärning.

10 Den rättfärdige skall glädja sig i HERREN, och skall lita till honom; och alla de rättrådiga till hjärtat skall ära sig.

PSALM 65

Till sångmästaren, en psalm *och* sång av David.

1 Lovpris väntar på dig, O Gud, i Sion: och för dig skall löftet infrias.

2 O du som hör bön, till dig skall allt kött komma.

3 Missgärningar segrar mot mig: *gällande* våra överträdelser, skall du tvätta bort dem.

4 Välsignad *är den man som* du utväljer, och får att närma sig *dig*, *att* han må bo i dina salar: vi skall bli mättade med det goda av ditt hus, *ja* av ditt heliga tempel.

5 *Genom* fasansfulla ting i rättfärdighet kommer du svara oss, O vår frälsnings Gud; *som är* alla jordens ändars förtröstan, och deras *förtröstan* som är långt borta *på* havet:

6 Som genom sin styrka gör bergen fasta; *varande* omgjordad med makt:

7 Som stillar havens brus, deras vågors dån, och folkets tumult.

8 Också de som bor i de yttersta delarna blir rädda vid dina tecken: du får morgonens och aftonens utgång att fröjda sig.

9 Du besöker jorden, och vattnar den: du berikar den ymnigt med Guds flod, *vilken* är full av vatten: du förbereder säd *åt* dem, när du så har berett för den.

10 Du vattnar dess fåror rikligt: du jämnar ner dess räfflor: du mjukar upp den med regnskurar: du välsignar dess tillväxt.

11 Du kröner året med din godhet; och dina spår dryper *av* fetma.

12 De droppar *ner på* vildmarkens betesmarker: och de små kullarna fröjdar sig på varje sida.

13 Betesmarkerna är beklädda med hjordar; dalarna är också övertäckta med säd; de jublar av glädje, de sjunger också.

PSALM 66

Till sångmästaren, en sång *eller* psalm.

1 Ropa av glädje till Gud, alla ni land:

2 Lovsjung hans namns härlighet: gör hans lovpris ärofull.

3 Säg till Gud, Hur fruktansvärd *är du inte* i dina gärningar! Genom din makts storhet skall dina fiender få böja sig för dig.

4 Hela jorden skall tillbe dig, och skall sjunga till dig; de skall sjunga *till* ditt namn. Selah.

5 Kom och se Guds gärningar: *han är* fruktansvärd i *sina* handlingar mot människobarnen.

6 Han vände havet till torr *mark*: de gick igenom floden till fots: där glädde vi oss i honom.

7 Med sin makt regerar han för evigt; hans ögon betraktar nationerna: låt inte de rebelliska upphöja sig. Selah.

8 O välsigna vår Gud, ni folk, och få rösten av hans lovpris att höras:

9 Som håller vår själ vid liv, och inte tillåter våra fötter att förflyttas.

10 Ty du, O Gud, har satt oss på prov: du har prövat oss, såsom silver prövas.

11 Du förde in oss i nätet; du lade olycka över våra *ryggars* länder.

12 Du har fått män att rida över våra huvuden; vi gick igenom eld och genom vatten: men du förde ut oss till en rik *plats*.

13 Jag kommer gå in till ditt hus med brännoffer: jag kommer betala dig mina löften,

14 Vilka mina läppar har yttrat, och min mun har talat, när jag var i trångmål.

15 Jag kommer offra göddjurs brännoffer till dig, med rökelse från baggar; jag kommer offra tjurar med bockar. Selah.

16 Kom *och* hör, alla ni som fruktar Gud, och jag kommer förkunna vad han har gjort för min själ.

17 Jag ropade till honom med min mun, och han blev lovprisad av min tunga.

18 Om jag beaktar missgärning i mitt hjärta, kommer Herren inte höra *mig*:

19 *Men* Gud har sannerligen hört mig; han har lyssnat till min böns röst.

20 Gud *vare* välsignad, som inte har vänt bort min bön, ej heller sin barmhärtighet från mig.

PSALM 67

Till sångmästaren med neginoth, en psalm *eller* sång.

1 Gud vare barmhärtig mot oss, och välsigna oss; *och* få sitt ansikte att lysa över oss; Selah.

2 Att din väg må bli känd på jorden, din frälsande välfärd bland alla nationer.

3 Låt folket prisa dig, O Gud; låt allt folk prisa dig.

4 O låt nationerna vara glada och sjunga av glädje: ty du skall döma folket rättfärdigt, och styra över nationerna på jorden. Selah.

5 Låt folket prisa dig, O Gud; låt allt folk prisa dig.

6 *Då* skall jorden ge sin avkastning; *och* Gud, *ja* vår egen Gud, skall välsigna oss.

7 Gud skall välsigna oss; och alla jordens ändar skall frukta honom.

PSALM 68

Till sångmästaren, en psalm *eller* sång av David.

1 Låt Gud resa sig, låt hans fiender skingras: låt också dem som hatar honom fly inför honom.

2 Såsom rök drivs bort, driv bort *dem så*: såsom vax smälter för elden, låt *så* de ogudaktiga förgås inför Gud.

3 Men låt de rättfärdiga vara glada; låt dem fröjda sig inför Gud: ja, låt dem fröjda sig i övermått.

4 Sjung till Gud, lovsjung hans namn: upphöj honom som rider på himlarna vid hans namn JAH, och jubla inför honom.

5 En fader till de faderlösa, och en domare för änkorna, *det är* Gud i sin heliga boning.

6 Gud sätter de ensamma i familjer: han hämtar ut de som är bundna med kedjor: men de trotsiga bor i ett torrt *land*.

7 O Gud, när du gick ut framför ditt folk, när du marscherade genom ödemarken; Selah:

8 Då skakade jorden, också himlarna droppade vid Guds närvaro: *ja* Sinai själv *rubbades* vid Guds närvaro, Israels Gud.

9 Du, O Gud, sände ett rikligt regn, varigenom du bekräftade din arvedel, när den var utmattad.

10 Din församling har bott däri: du, O Gud, har förberett av din godhet för de fattiga.

11 Herren gav ordet: stor *var* skaran som tillkännagav *det*.

12 Kungar över härar flydde kvickt: och hon som stannade hemma delade bytet.

13 Fastän ni har legat bland kärlden, *skall ni dock bli såsom* en duvas vingar täckta med silver, och hennes fjädrar med gult guld.

14 När den Allsmäktige skingrar kungar i den, var den *vit* som snö i Salmon.

15 Guds berg *är som* Bashans berg; ett högt berg *såsom* Bashans berg.

16 Varför hoppar ni, ni höga berg? *Detta är* det berg *som* Gud behagar att bo på; ja, HERREN kommer bo *på det* för evigt.

17 Guds vagnar *är* tjugotusen, *ja* tusentals änglar: Herren *är* bland dem, *såsom på* Sinai, på den heliga *platsen*.

18 Du har stigit upp i höjden, du har lett fångenskapen *i* fångenskap: du har fått gåvor för män; ja, också *för* de trotsiga, att HERREN Gud skulle bo *bland dem*.

19 Välsignad *vare* Herren, *som* dagligen lastar på oss *med förmåner*, *ja* vår frälsnings Gud. Selah.

20 *Han som är* vår Gud *är* frälsningens Gud; och till Herren GUD *tillhör* utgångarna från döden.

21 Men Gud skall sära sina fienders huvud, *och* den håriga hjässan på en sådan som fortlöper i sina överträdelser.

22 Herren sa, jag kommer hämta tillbaka från Bashan, jag kommer hämta tillbaka *mitt folk* från havets djup:

23 Att din fot må doppas i *dina* fienders blod, *och* dina hundars tunga i detsamma.

24 De har sett din gång, O Gud; *ja* min Guds gång, min Konung, i helgedomen.

25 Sångarna gick före, spelmännen *följde* därefter; bland *dem var* jungfrurna spelande på tamburiner.

26 Välsigna ni Gud i församlingarna, *ja* Herren, från Israels springbrunn.

27 Där *är* lilla Benjamin *med* sin härskare, Judahs furstar *och* deras råd, Zebulun furstar, *och* Naftalis furstar.

28 Din Gud har befallt din styrka: styrk, O Gud, det som du har utfört för oss.

29 På grund av ditt tempel i Jerusalem skall kungar hämta gåvor till dig.

30 Tillrättavisa spjutmännens skara, tjurarnas hop, med folkets kalvar, *tills var och en* underordnar sig med silverstycken: skingra du det folk *som* har behag till krig.

31 Furstar skall komma ut från Egypten; Etiopien skall snart sträcka ut sina händer mot Gud.

32 Sjung till Gud, ni jordens riken; O lovsjung Herren; Selah:

33 Till honom som rider på himlarnas himlar, *som var till* sedan urminnes tider; se, han låter sin röst ljuda, en mäktig röst.

34 Tillskriv ni styrka åt Gud: hans härlighet *är* över Israel, och hans styrka i molnen.

35 O Gud, *du är* fruktansvärd ur dina heliga platser: Israels Gud *är* han som ger styrka och kraft till *sitt* folk. Gud *vare* välsignad.

PSALM 69

Åt sångmästaren till Shoshannim, *en psalm* av David.

1 Rädda mig, O Gud; ty vattnen har kommit in in på *min* själ.

2 Jag sjunker i djup gyttja, *där* inget fotfäste *finns*: jag har kommit in på djupa vatten, där floderna översvämmar mig.

3 Jag är utmattad av mitt gråtande: min strupe är uttorkad: mina ögon försmäktar medan jag väntar på min Gud.

4 De som hatar mig utan sak är fler än håren på mitt huvud: de som vill förgöra mig, *som* oriktigt *är* mina fiender, är mäktiga: sedan återlämnade jag *det* som jag inte stal.

5 O Gud, du vet om min dårskap; och mina synder är inte dolda från dig.

6 Låt inte dem som väntar på dig, O Herre härskarornas GUD, få skämmas för min skull: låt inte de som söker dig bli förnedrade för min skull, O Israels Gud.

7 Ty för din skull har jag lidit vanära; skam har täckt mitt ansikte.

8 Jag har blivit en främling för mina bröder, och obekant för min mors barn.

9 Ty nitälskan för ditt hus har förtärt mig; och smädelserna från dem som vanärade dig har fallit på mig.

10 När jag grät, *och tuktade* min själ med fasta, blev det till min vanära.

11 Jag gjorde också säcktyg *till* min klädnad; och jag blev ett ordspråk för dem.

12 De som sitter i porten talar emot mig; och jag *blev* fyllonas sång.

13 Men angående mig, *är* min bön *riktad* till dig, *i* en godtagbar tid: O Gud, hör mig i din stora barmhärtighet, i din frälsnings sanning.

14 Undsätt mig ur gyttjan, och låt mig inte sjunka: låt mig bli undsatt från dem som hatar mig, och ur de djupa vattnen.

15 Låt inte vattenfloden översvämma mig, låt ej heller djupet sluka mig, och låt inte hålet stänga sin mun över mig.

16 Hör mig, O HERRE; ty din älskande godhet *är* god: vänd *dig* mot mig efter dina ömma förbarmandens mängd.

17 Och göm inte ditt ansikte från din tjänare; ty jag är i trubbel: hör mig kvickt.

18 Närma dig min själ, *och* återlös den: undsätt mig för mina fienders skull.

19 Du har vetat om min smälek, och min skam, och min vanära: mina motståndare *är* alla inför dig.

20 Smälek har krossat mitt hjärta; och jag är full av bedrövelse: och jag letade *efter någon som skulle* förbarma sig, men *det fanns* ingen; och för tröstare, men jag fann ingen.

21 De gav mig också galla till mat; och i min törst gav de mig vinäger att dricka.

22 Låt deras bord framför dem bli en snara: och *det som skulle ha varit till deras välgång, låt det bli till* en fälla.

23 Låt deras ögon förmörkas, att de inte ser; och få deras länder att ständigt darra.

24 Utgjut din vrede över dem, och låt din glödande ilska gripa tag i dem.

25 Låt deras boning ödeläggas; *och* låt ingen bo i deras tält.
26 Ty de förföljer *honom* vilken du har slagit; och de talar till deras bedrövelse vilka du har sårat.
27 Lägg missgärning till deras missgärning; och låt dem inte komma in i din rättfärdighet.
28 Låt dem utplånas ur de levandes bok, och inte skrivas tillsammans med de rättfärdiga.
29 Men jag *är* fattig och sorgsen: låt din frälsning, O Gud, ställa mig högt upp.
30 Jag kommer prisa Guds namn med en sång, och kommer upphöja honom med tacksägelse.
31 *Detta* skall också behaga HERREN mer än en ox *eller* en tjur som har horn och klövar.
32 De ödmjuka skall se *detta*, och glädjas: och ert hjärta skall leva vilka söker Gud.
33 Ty HERREN hör de fattiga, och föraktar inte sina fångna.
34 Låt himlen och jorden prisa honom, haven, och allting som rör sig däri.
35 Ty Gud kommer rädda Zion, och kommer bygga Judah städer: att de må bo där, och ha det som egendom.
36 Hans tjänares säd skall också ärva den: och de som älskar hans namn skall bo däri.

PSALM 70

Till sångmästaren, *en psalm* av David, till åminnelse.

1 *Skynda*, O Gud, till att undsätta mig; skynda till att hjälpa mig, O HERRE.
2 Låt dem få skämmas och bli förbryllade som söker min själ: låt dem vändas tillbaka, och bli förvirrade, som önskar min olycka.
3 Låt dem vändas tillbaka som en belöning för deras skam som säger, Aha, aha.

4 Låt alla de som söker dig fröjda sig och vara glada i dig: och låt sådana som älskar din frälsning oavbrutet säga, Låt Gud lovprisas.
5 Men jag *är* fattig och nödställd: skynda till mig, O Gud: du *är* min hjälp och min räddare; O HERRE, dröj inte.

PSALM 71

1 Till dig, O HERRE, litar jag: låt mig aldrig sättas i förvillelse.
2 Undsätt mig i din rättfärdighet, och få mig att undkomma: böj ditt öra mot mig, och rädda mig.
3 Var du min starka boning, dit jag ständigt må fly till: du har givit befallning att rädda mig; ty du *är* min klippa och min borg.
4 Undsätt mig, O min Gud, ur den ogudaktiges hand, ur den orättfärdige och den grymme mannens hand.
5 Ty du *är* mitt hopp, O Herre GUD: *du är* min förtröstan från min ungdom.
6 Av dig har jag blivit uppehållen från moderlivet: du är han som tog ut mig från min mors inre: mitt lovpris *skall* oupphörligen *handla* om dig.
7 Jag är som ett under för många; men du *är* min starka tillflykt.
8 Låt min mun fyllas *av* ditt lovpris *och av* din ära hela dagen *lång*.
9 Kasta inte av mig i *min* ålderdomstid; överge mig inte när min styrka sinar.
10 Ty mina fiender talar emot mig; och de som lurpassar på min själ rådgör tillsammans,
11 Sägande, Gud har övergett honom: jaga *honom* och grip honom; ty *det finns* ingen som kan rädda honom.
12 O Gud, var inte långt borta från mig: O min Gud, skynda till min hjälp.
13 Låt dem förbryllas *och* bli förgjorda som är motståndare till min själ; låt dem

täckas av smälek och vanära som söker min olycka.

14 Men jag kommer oupphörligen hoppas, och kommer likväl prisa dig mer och mer.

15 Min mun skall tillkännage din rättfärdighet *och* din frälsning hela dagen lång; ty jag vet inte *dess* antal.

16 Jag kommer gå i Herren GUDS styrka: jag kommer omnämna din rättfärdighet, *ja* din allena.

17 O Gud, du har lärt mig från min ungdom: och hittills har jag förkunnat dina underbara gärningar.

18 Också nu när jag är gammal och gråhårig, O Gud, överge mig inte; innan jag har visat din styrka för *denna* generation, *och* din makt för var och en *som* komma skall.

19 Också din rättfärdighet, O Gud, är mycket hög, som har gjort stora ting: O Gud, vem är lik dig!

20 *Du*, som har fått mig att se stora och svåra bekymmer, skall uppliva mig igen, och skall hämta upp mig igen från jordens djup.

21 Du skall utöka min storhet, och stötta mig på varje sida.

22 Jag kommer också prisa dig med psaltarespel, *ja* din sanning, O min Gud: till dig kommer jag sjunga med harpan, O du Israels Helige.

23 Mina läppar skall jubla när jag sjunger till dig; och min själ, vilken du har återlöst.

24 Min tunga skall också tala om din rättfärdighet hela dagen lång: ty de är förbryllade, ty de har kommit på skam, vilka söker min olycka.

PSALM 72

En psalm för Solomon.

1 Skänk kungen dina domar, O Gud, och din rättfärdighet till kungens son.

2 Han skall döma ditt folk med rättfärdighet, och dina fattiga med domslut.

3 Bergen skall frambära frid åt folket, och de små kullarna, med rättfärdighet.

4 Han skall döma folkets fattiga, han skall rädda de nödställdas barn, och skall slå sönder förtryckaren.

5 De skall frukta dig så länge som solen och månen ska bestå, alltigenom alla generationer.

6 Han skall komma ner likt regn på det klippta gräset: såsom skurar *som* vattnar jorden.

7 Under hans dagar skall de rättfärdiga blomstra; och överflöd av frid så länge som månen består.

8 Han skall också råda från hav till hav, och från floden till jordens ändar.

9 De som bor i ödemarken skall buga sig för honom; och hans fiender skall slicka stoftet.

10 Kungarna från Tarshish och från öarna skall hämta presenter: kungarna från Sheba och Seba skall frambära gåvor.

11 Ja, alla kungar skall falla ner inför honom: alla nationer skall tjäna honom.

12 Ty han skall undsätta den nödstälde när han ropar; också den fattige, och *honom* som ingen hjälpare har.

13 Han skall skona den fattige och den nödstälde, och skall rädda de nödställdas själar.

14 Han skall återlösa deras själ från bedrägeri och våld: och deras blod skall vara dyrbart i hans ögon.

15 Och han skall leva, och åt honom skall givas av Shebas guld: bön skall också hållas för honom ständigt; *och* dagligen skall han bli prisad.

16 Det skall finnas en handfull säd på jorden uppe på bergens toppar; dess frukt skall skaka likt Libanon: och *de* från staden skall blomstra såsom jordens gräs.

17 Hans namn skall bestå för evigt: hans namn skall fortsätta så länge som solen: och *människor* skall vara välsignade i honom: alla nationer skall kalla honom välsignad.

18 Välsignad *vare* HERREN Gud, Israels Gud, som endast gör underbara ting.

19 Och välsignat *vare* hans härliga namn för evigt: och låt hela jorden fyllas *av* hans härlighet; Amen, och Amen.

20 Davids, Jesses sons, böner är till ända.

PSALM 73

En psalm av Asaf.

1 Sannerligen *är* Gud god mot Israel, *ja* mot sådana som innehar ett rent hjärta.

2 Men gällande mig, var mina fötter nästan borta; mina fotsteg hade nästan sluntit.

3 Ty jag avundades de dåraktiga, *när* jag såg de ogudaktigas välgång.

4 Ty *det finns* inga band vid deras död: utan deras styrka *är* stadig.

5 De *befinner sig* inte i bekymmer *såsom andra* män gör; ej heller är de plågade *såsom andra* män *är*.

6 Därför omgärdar stolthet dem *såsom* en kedja; våld höljer dem *som* en klädnad.

7 Deras ögon står ut i fetman: de har mer än *vad deras* hjärta kunde önska.

8 De är korrupta, och talar elakt *om* förtryck: de talar högmodigt.

9 De ställer sin mun emot himlarna, och deras tunga vandrar genom jorden.

10 Därför återvänder hans folk hit: och vatten av en full *bägare* vrids ut åt dem.

11 Och de säger, Hur vet Gud? Och finns det kunskap hos den Högste?

12 Se, dessa *är* de ogudaktiga, vilka blomstrar i världen; de utökar *sin* rikedom.

13 Jag har sannerligen renat mitt hjärta förgäves, och tvättat mina händer i oskuld.

14 Ty hela dagen lång har jag varit plågad, och tuktad varje morgon.

15 Om jag skulle säga, jag kommer så tala; se, *då* skulle jag överträda *mot* dina barns generation.

16 När jag tänkte på att förstå detta, *var* det för smärtsamt för mig;

17 Ända tills jag gick in till Guds helgedom; *då* förstod jag deras slut.

18 Du ställde dem sannerligen på hala platser: du kastade ner dem till undergång.

19 Hur har de *inte förts ner* till förödelse, som i ett ögonblick! De är fullständigt förgjorda *och* i skräck.

20 Såsom en dröm när *någon* vaknar upp; *så*, O Herre, när du vaknar, skall du förakta deras bild.

21 Alltså var mitt hjärta bedrövat, och jag blev stucken i mina njurar.

22 Så dåraktig *var* jag, och okunnig: jag var *såsom* ett djur inför dig.

23 Likväl *är* jag ständigt hos dig: du har hållit *mig* vid min högra hand.

24 Du skall leda mig genom ditt rådslut, och efteråt ta emot mig *in till* härligheten.

25 Vem har jag i himlen *utom dig*? Och *det finns* ingen på jorden *som* jag åtrår förutom dig.

26 Mitt kött och mitt hjärta försmäktar: *men* Gud *är* mitt hjärtas styrka, och min lott för evigt.

27 Ty, se, de som är långt ifrån dig skall förgås: du har förgjort alla dem som horar iväg från dig.

28 Men *det är* gott för mig att närma *mig* Gud: jag har satt min tillit till Herren GUD, att jag må förkunna alla dina gärningar.

PSALM 74
Maschil av Asaf.

1 O Gud, varför har du kastat av *oss* för evigt? *Varför* ryker din ilska mot din betesmarks får?
2 Kom ihåg din församling, *vilken* du för länge sedan har köpt; ditt arvs stav, *som* du har återlöst; detta berg Zion, på vilket du har bott.
3 Lyft upp dina fötter till de ständiga ödeläggelserna; *ja* allt ont *som* fienden har gjort i helgedomen.
4 Dina fiender vrålar mitt i dina församlingar; de sätter upp sina emblem *som* märken.
5 *En man* blev känd enligt *att* han hade lyft upp yxor mot de grova träden.
6 Men nu slår de genast ner dess uthuggna verk med yxor och släggor.
7 De har kastat in eld i din helgedom, de har vanhelgat *genom att riva ner* ditt namns boning till marken.
8 De sa i sina hjärtan, Låt oss förgöra dem tillsammans: de har bränt ner alla Guds synagogor i landet.
9 Vi ser inte våra tecken: *det finns* inte någon profet längre: *det finns* inte heller någon bland oss som vet hur länge.
10 O Gud, hur länge skall motståndaren få smäda? Skall fienden få häda ditt namn för evigt?
11 Varför vänder du tillbaka din hand, ja din högra hand? Drag fram *den* ur din famn.
12 Ty Gud *är* min Konung sedan urminnes tid, arbetande ut frälsning på jordens mitt.
13 Du delade havet med din styrka: du slog sönder drakarnas huvuden i vattnen.
14 Du krossade leviathans huvuden i bitar, *och* gav honom *till att bli* mat åt folket boende *i* ödemarken.

15 Du klöv springbrunnen och bäcken: du torkade ut mäktiga flodar.
16 Dagen *är* din, natten *är* också din: du har berett ljuset och solen.
17 Du har fastställt alla jordens gränser: du har skapat sommar och vinter.
18 Kom ihåg detta, *att* fienden har hånat, O HERRE, och *att* det dåraktiga folket har hädat ditt namn.
19 O överlämna inte din turturduvas själ åt de *ogudaktigas* hop: glöm inte för evigt dina fattigas församling.
20 Respektera förbundet: ty jordens mörka platser är fulla av grymhetens boningar.
21 O låt inte de förtryckta vända tillbaka skamsna: låt de fattiga och nödställda få prisa ditt namn.
22 Stå upp, O Gud, tala för din sak: kom ihåg hur den dåraktige mannen dagligen hånar dig.
23 Glöm inte dina fienders röst: oväsendet från de som reser sig upp mot dig tilltar ständigt.

PSALM 75
Till sångmästaren, Al-taschith, en psalm eller sång av Asaf.

1 Dig, O Gud, tackar vi, vi tackar *dig*: ty ditt namn är nära *och* dina underbara gärningar förkunnar *det*.
2 När jag skall ta emot församlingen kommer jag döma rättvist.
3 Jorden och alla dess invånare är upplösta: jag stöttar dess pelare. Selah.
4 Jag sa till dårarna, Handla inte dåraktigt: och till de ogudaktiga, Höj inte hornet:
5 Höj inte upp ert horn mot skyarna: tala *inte med* en styv nacke.
6 Ty befordran *kommer* varken från öster, eller från väster, eller från söder.
7 Utan Gud *är* domaren: han sänker en, och höjer en annan.

8 Ty i HERRENS hand *finns* en bägare, och vinet är rött; det är fullt av blandning; och han utgjuter av detsamma: men dess drägg, skall jordens alla ogudaktiga vrida ut, *och* dricka av.

9 Men jag kommer förkunna för evigt; jag kommer lovsjunga Jakobs Gud.

10 Alla de ogudaktigas horn kommer jag också hugga av; *men* den rättfärdiges horn skall upphöjas.

PSALM 76

Till sångmästaren med Neginoth, en psalm *eller* sång av Asaf.

1 I Judah *är* Gud känd: hans namn *är* stort i Israel.

2 I Salem finns också hans tabernakel, och i Zion hans boplatz.

3 Där bröt han sönder bågens pilar, skölden, och svärdet, och striden. Selah.

4 Du *är* mer härlig *och* förträfflig än villebrådsbergen.

5 De hårdnackade *är* plundrade, de har sovit sin sömn: och ingen av de mäktiga männen har funnit sina händer.

6 Vid din näpst, O Jakobs Gud, kastas både vagn och häst in i en död sömn.

7 Du, *ja* du, *är* värd fruktan: och vem kan stå inför dig när du har blivit arg?

8 Du fick domen att höras från himlen; jorden fruktade, och var stilla,

9 När Gud stod upp till dom, för att rädda alla jordens ödmjuka. Selah.

10 Sannerligen skall människans vrede prisa dig: resten av vreden skall du tygla.

11 Lova, och betala till HERREN er Gud: låt alla som *är* runt honom hämta gåvor åt honom som borde fruktas.

12 Han skall hugga av furstars ande: *han* *är* fasansfull mot jordens kungar.

PSALM 77

Till sångmästaren, till Jeduthun, en psalm av Asaf.

1 Jag ropade till Gud med min röst, *ja* till Gud med min röst; och han lyssnade till mig.

2 På min nöds dag sökte jag Herren: mitt sår rann under natten, och slutade inte: min själ vägrade att låta sig bli tröstad.

3 Jag mindes Gud, och var bekymrad: jag klagade, och min ande var överväldigad. Selah.

4 Du håller mina ögon vakna: jag *är* så bekymrad att jag inte kan tala.

5 Jag har tänkt på forna dagar, forna tiders år.

6 Jag minns min sång om natten: jag samtalar med mitt eget hjärta: och min ande rannsakade.

7 Kommer Herren kasta av för evigt? Och kommer han inte längre visa favör?

8 *Är* hans barmhärtighet helt borta för evigt? *Ska hans* löfte svika för alltid?

9 Har Gud glömt bort att vara nådig? Har han i ilska stängt igen sina ömma förbarmanden? Selah.

10 Och jag sa, Detta *är* min åkomma: *men jag kommer komma ihåg* den Högstes högra hands år.

11 Jag kommer minnas HERRENS gärningar: jag kommer sannerligen komma ihåg dina forna underverk.

12 Jag kommer också tänka på alla dina verk, och tala om alla dina handlingar.

13 Din väg, O Gud, *är* i helgedomen: vem *är* en så stor Gud som *vår* Gud?

14 Du *är* Guden som gör under: du har tillkännagivit din styrka bland folket.

15 Du har med *din* arm återlöst ditt folk, Jakobs och Josefs söner. Selah.

16 Vattnen såg dig, O Gud, vattnen såg dig; de blev rädda: också djupen blev oroliga.

17 Molnen utgöt vatten: skyarna sände ut ett ljud: dina pilar gick också ut.
18 Ditt åskdunders röst *var* i himlen: blixterna lyste upp världen: jorden darrade och skakade.
19 Din väg *är* i havet, och din stig i de stora vattnen, och dina fotsteg är okända.
20 Du leder ditt folk likt en flock genom Moses och Aarons hand.

PSALM 78 Maschil av Asaf.

1 Hör, O mitt folk, min lag: böj era öron mot min muns ord.
2 Jag kommer öppna min mun till en liknelse: jag kommer yttra gamla dunkla tal:
3 Som vi har hört och känt till, och *som* våra fäder har berättat för oss.
4 Vi kommer inte gömma *dem* från deras barn, visande för kommande generation HERRENS lovpris, och hans styrka, och hans underbara gärningar som han har gjort.
5 Ty han upprättade ett vittnesmål i Jakob, och tillsatte en lag i Israel, som han befallde våra fäder, att de skulle göra dem kända för sina barn:
6 Att den kommande generationen skulle lära känna *dem*, *ja* barnen *som* skulle bli födda; *som* skulle resa sig och förkunna *dem* för sina barn:
7 Att de skulle sätta sitt hopp till Gud, och inte glömma bort Guds gärningar, utan hålla fast vid hans bud:
8 Och inte skulle vara såsom deras fäder, en envis och trotsig generation; en generation *som* inte riktade sitt hjärta rätt, och vars ande inte var trofast mot Gud.
9 Efraims barn, *varande* beväpnade, och bärande pilbågar, vände tillbaka på stridens dag.

10 De höll inte fast vid Guds förbund, och vägrade att vandra i hans lag;
11 Och glömde hans gärningar, och hans under som han hade visat dem.
12 Häpnadsväckande ting gjorde han i deras fäders åsyn, i Egyptens land, *på* Zoans mark.
13 Han delade havet, och fick dem att passera igenom; och han gjorde så att vattnen stod som en vall.
14 På dagen ledde han dem också med ett moln, och *under* hela natten med ett eldlyd.
15 Han klöv klipporna i ödemarken, och gav *dem* dricka såsom *från* de stora djupen.
16 Han förde också fram strömmar ur klippan, och fick vatten att strömma ner likt floder.
17 Och de syndade än mer mot honom genom att provocera den Högste i ödemarken.
18 Och de frestade Gud i sina hjärtan genom att be om mat efter sitt begär.
19 Ja, de talade emot Gud; de sa, Kan Gud duka ett bord i ödemarken?
20 Se, han slog klippan, att vattnen forsade ut, och strömmarna svämmade över; kan han ge bröd också? Kan han förse sitt folk med kött?
21 Följaktligen hörde HERREN *detta*, och var vred: så en eld upptändes mot Jakob, och ilska kom upp mot Israel;
22 Eftersom de inte trodde på Gud, och inte litade till hans frälsning:
23 Fastän han hade befallt molnen från ovan, och öppnat himlens dörrar,
24 Och hade regnat ner manna över dem till att äta, och hade givit dem av himlens säd.
25 Människor åt änglabröd: han sände dem mat till fullhet.

26 Han fick en östanvind att blåsa i himlen: och genom sin kraft förde han in sydvinden.
27 Han regnade också kött över dem såsom damm, och bevingade fjäderfåglar såsom havets sand:
28 Och han lät *det* falla ner mitt i deras läger, runtom deras boningar.
29 Så de åt, och mättades väl: ty han gav dem deras begär;
30 De var inte främmande för sin lust. Utan medan deras kött ännu *var* i deras munnar,
31 Kom Guds vrede över dem, och dräpte de fetaste av dem, och slog ner Israels utvalda *män*.
32 Trots allt detta syndade de alltjämt, och trodde inte hans förunderliga gärningar.
33 Därför förbrukade han deras dagar i fåfänglighet, och deras år i bekymmer.
34 När han dräpte dem, då sökte de honom: och vände tillbaka och frågade efter Gud tidigt.
35 Och de mindes att Gud *var* deras klippa, och Gud den höge deras återlösare.
36 Dock smickrade de honom med sin mun, och de ljög för honom med sina tungor.
37 Ty deras hjärta var inte rätt med honom, ej heller var de trofasta i hans förbund.
38 Men han, *varande* full av förbarmande, förlät *deras* missgärning, och förgjorde *dem* inte: ja, många gånger vände han bort sin ilska, och uppeggade inte all sin vrede.
39 Ty han påminde sig om att de *bara var* kött; en vind som försvinner bort, och inte kommer åter.
40 Hur ofta provocerade de *inte* honom i ödemarken, *och* bedrövade honom i öknen!
41 Ja, de vände tillbaka och frestade Gud, och begränsade Israels Helige.

42 De kom inte ihåg hans hand, *ej heller* den dag då han undsatte dem från fienden.
43 Hur han hade utfört sina tecken i Egypten, och sina under på Zoans mark:
44 Och han förvandlade deras floder till blod; och deras bäckar, så att de inte kunde dricka.
45 Han sände olika slags flugar bland dem, som förtärde dem; och grodor, som fördärvade dem.
46 Han gav också deras tillväxt åt larven, och deras arbete åt gräshoppan.
47 Han förstörde deras vinstockar med hagel, och deras sykomorlönträäd med frost.
48 Han utlämnade också deras boskap åt haglet, och deras hjordar åt dundrande eld.
49 Han kastade sin rasande ilska över dem, vrede, och förargelse, och nöd, genom att sända onda änglar *bland dem*.
50 Han gjorde en väg för sin ilska; han skonade inte deras själ från döden, utan överlämnade deras liv åt pesten;
51 Och slog alla förstfödda i Egypten; *deras* styrkas främsta i Hams boningar:
52 Men fick sitt eget folk att vandra fram likt får, och förde fram dem i ödemarken likt en hjord.
53 Och han ledde fram dem tryggt, så att de inte fruktade: men havet översvämmade deras fiender.
54 Och han hämtade dem till sin helgedoms gräns, *ja till* detta berg, *vilket* hans högra hand hade köpt.
55 Han kastade också ut hedningarna framför dem, och fördelade *åt* dem en arvedel med streck, och fick Israels stammar att bo i sina tält.
56 Ändå frestade och provocerade de den högste Guden, och höll inte fast vid hans vittnesmål:
57 Utan vände om, och handlade trolöst likt sina fäder: de vändes åt sidan likt en förrädisk pilbåge.

58 Ty de provocerade honom till ilska med sina höga platser, och sporrade honom till avund med sina avgudabilder.
59 När Gud hörde *detta*, vredgades han, och föraktade Israel väldigt mycket:
60 Så att han övergav Shilohs tabernakel, det tält *som* han förlade bland människor;
61 Och överlämnade sin styrka till fångenskap, och sin härlighet in i fiendehand.
62 Han utlämnade också sitt folk åt svärdet; och var vred på sitt arv.
63 Elden förtärde deras unga män; och deras jungfrur gavs inte till giftermål.
64 Deras präster föll för svärdet; och deras änkor höll ingen klagan.
65 Då vaknade Herren såsom en *som vaknar* ur sin sömn, *och* såsom en mäktig man som vrålar på grund av vin.
66 Och han slog sina fiender baktill: han drog en evig smälek över dem.
67 Därtill avslog han Josefs tabernakel, och valde inte Efraims stam:
68 Utan valde Judah stam, Zions berg som han älskade.
69 Och han byggde sin helgedom som höga *palats*, likt jorden som han hade grundlagt för evigt.
70 Han valde också sin tjänare David, och tog honom från fårfällorna:
71 Från att följa tackorna hämtade han honom till att föda Jakob sitt folk, och Israel sin arvedel.
72 Så han födde dem efter sitt hjärtas integritet; och vägledde dem genom sina händers skicklighet.

PSALM 79

En psalm av Asaf.
A Psalm of Asaph.

1 O Gud, hedningarna har kommit in till din arvedel; de har vanhelgat ditt heliga tempel; de har lagt Jerusalem på högar.

2 Dina tjänares döda kroppar har de givit *till att bli* mat åt himlens fåglar, dina heligas kött åt jordens vilddjur.
3 Deras blod har de utgjutit såsom vatten runtom Jerusalem; och ingen *fanns där* till att begrava *dem*.
4 Vi har blivit en vanära för våra grannar, *till* smälek och åtlöje för dem som är runtomkring oss.
5 Hur länge, HERRE? Kommer du vara arg för evigt? Skall din avundsjuke brinna likt eld?
6 Utgjut din vrede över hedningarna som inte har känt dig, och över de riken som inte har åkallat ditt namn.
7 Ty de har uppslukat Jakob, och ödelagt hans boning.
8 O kom inte ihåg mot oss tidigare missgärningar: låt dina ömma förbarmanden kvickt föregå oss: ty vi är sänkta väldigt lågt.
9 Hjälp oss, O vår frälsnings Gud, för ditt namns härlighets skull: och undsätt oss, och rensa bort våra synder, för ditt namns skull.
10 Varför skulle hedningarna få säga, *Var är* deras Gud? Låt honom bli känd bland hedningarna i vår åsyn *genom* hämnandet av dina tjänares blod *som blir* utgjutet.
11 Låt fångens suckan komma inför dig; enligt din krafts storhet beskydda du de som är ordnade till att dö;
12 Och ge tillbaka åt våra grannar sjufalt i deras knä deras smälek, varmed de har vanärat dig, O Herre.
13 Så kommer vi ditt folk och din betesmarks får tacka dig för evigt: vi kommer förkunna ditt lovpris för alla generationer.

PSALM 80

Till sångmästaren på Shoshannim Eduth, en psalm av Asaf.

1 Hör, O Israels Herde, du som leder Josef likt en hjord; du som bor *mellan* keruberna, skin fram.
2 Uppväck din styrka inför Efraim och Benjamin och Manasseh, och kom *och* rädda oss.
3 Omvänd oss, O Gud, och få ditt ansikte att lysa; och vi skall bli räddade.
4 O HERRE härskarornas Gud, hur länge ska du vara vred mot ditt folks bön?
5 Du matar dem med tårars bröd; och ger dem tårar att dricka i stort mått.
6 Du gör oss till en tvistefråga för våra grannar: och våra fiender skrattar bland sig själva.
7 Omvänd oss, O härskarornas Gud, och få ditt ansikte att skina; och vi skall bli räddade.
8 Du har hämtat ut en vinstock ur Egypten: du har kastat ut hedningarna, och planterat den.
9 Du beredde *en plats* inför den, och fick den att slå rot djupt, och den uppfylle landet.
10 Höjderna övertäcktes av dess skugga, och dess grenar *var som* de utsökta cedrarna.
11 Hon sände ut sina grenar till havet, och sina kvistar till floden.
12 Varför har du *då* brytit ner hennes vallar, så att alla de som passerar förbi den vägen kan plocka av henne?
13 Vildsvinet från skogen skövlar den, och vilddjuret från fältet äter upp den.
14 Vänd tillbaka, vi ber dig, O härskarornas Gud: blicka ner från himlen, och se, och besök denna vinstock;
15 Och den vingård som din högra hand har planterat, och den gren *som* du för dig själv gjorde stark.
16 *Den är* bränd av eld, *den är* nerhuggen: de förgås vid ditt anletes tillrättavisning.

17 Låt din hand vara på din högra hands man, på människosonen *som* du för dig själv gjorde stark.

18 Så kommer vi inte vända bort från dig: uppliva oss, och vi kommer åkalla ditt namn.

19 Omvänd oss, O HERRE härskarornas Gud, få ditt ansikte att lysa; och vi skall bli räddade.

PSALM 81

Till sångmästaren med gittith, *en psalm* av Asaf.

1 Sjung högt till Gud vår styrka: jubla till Jakobs Gud.

2 Ta en psalm, och hämta hit tamburinen, den ljuvliga harpan med psaltarespelet.

3 Blås i hornet vid nymånaden, vid den fastställda tiden, på vår högtidsdag.

4 Ty detta *var* en stadga för Israel, *och* en Jakobs Guds lag.

5 Detta tillsatte han i Josef *till* ett vittnesmål, när han gick ut genom Egyptens land: *där* jag hörde ett språk *som* jag inte förstod.

6 Jag förflyttade hans axel ifrån bördan: hans händer undsattes från kärnen.

7 Du åkallade i trångmålet, och jag undsatte dig; jag svarade dig i åskans gömställe: jag prövade dig vid Meribahs vatten. Selah.

8 Hör, O mitt folk, och jag kommer vittna till dig: O Israel, om du ska lyssna till mig;

9 Ingen främmande gud skall finnas i dig; ej heller skall du tillbe någon främmande gud.

10 Jag *är* HERREN din Gud, som hämtade ut dig ur Egyptens land: öppna din mun brett, och jag kommer fylla den.

11 Men mitt folk ville inte ge akt på min röst; och Israel ville inte *veta* av mig.

12 Så jag överlämnade dem till sina egna hjärtans lust: *och* de vandrade efter sina egna råd.

13 O om mitt folk hade hörsammat mig, *och* Israel hade vandrat på mina vägar!

14 *Då* skulle jag snart ha kuvat deras fiender, och vänt min hand mot deras motståndare.

15 HERRENS hatare skulle ha böjt sig för honom: men deras tid skulle ha bestått för evigt.

16 Han skulle också ha matat dem med det finaste vetet: och med honung ur klippan skulle jag ha mättat dig.

PSALM 82

En psalm av Asaf.

1 Gud står i de mäktigas församling; han dömer bland gudarna.

2 Hur länge ska ni döma orättvist, och ha anseende till de ogudaktigas person? Selah.

3 Försvara den fattige och faderlöse: skipa rättvisa för den ansatte och nödställda.

4 Undsätt den fattige och nödställda: befria *dem* från de ogudaktigas hand.

5 De vet inte, ej heller vill de förstå; de vandrar vidare i mörker: jordens alla grundvalar är i oordning.

6 Jag har sagt, Ni *är* gudar; och alla ni *är* den Högstes barn.

7 Men ni skall dö likt människor, och falla likt en av furstarna.

8 Stå upp, O Gud, döm jorden: ty du skall få alla nationer i arv.

PSALM 83

En sång *eller* psalm av Asaf.

1 Tig du inte, O Gud: var inte tyst, och var inte stilla, O Gud.

2 Ty, se, dina fiender väsnas: och de som hatar dig har lyft upp huvudet.

3 De har smidit listiga planer mot ditt folk, och har rådgjort mot dina gömda.

4 De har sagt, Kom, och låt oss hugga av dem från *att vara* en nation; att Israels namn inte längre må kommas ihåg.

5 Ty de har rådgjort tillsammans med ett och samma sinnelag: de är allierade emot dig:

6 Edoms tält, och Ishmaeliterna; *de* från Moab, och Hagariterna;

7 Gebal, och Ammon, och Amalek;

Filisteerna tillsammans med Tyrus invånare;

8 Assur har också anslutit sig till dem: de har hjälpt Lots barn. Selah.

9 Gör mot dem såsom *mot* Midjaniterna; såsom *mot* Sisera, såsom *mot* Jabin, vid Kisons bäck:

10 *Vilka* förgjordes vid En-dor: de blev *såsom* dynga åt jorden.

11 Gör deras adelsmän såsom Oreb, och såsom Zeeb: ja, alla deras furstar som Zebah, och som Zalmunna:

12 *Vilka* sa, Låt oss ta husen tillhörande Gud i besittning åt oss själva.

13 O min Gud, gör dem likt ett hjul; såsom strån för vinden.

14 Såsom elden förbränner en skog, och såsom lågan antänder bergen;

15 Jaga dem så med ditt oväder, och förskräck dem med din storm.

16 Fyll deras ansikten med skam; att de må söka ditt namn, O HERRE.

17 Låt dem bli förnedrade och besvärade för evigt; ja, låt dem få skämmas, och gå under:

18 Att *människor* må veta att du, vars namn allena *är* JEHOVAH, *är* den högste över hela jorden.

PSALM 84

Till sångmästaren med Gittith, en psalm för Korahs söner.

1 Hur ljuvliga *är inte* dina tabernakel, O härskarornas HERRE!

2 Min själ längtar efter, ja, till och med försmäktar för HERRENS salar: mitt hjärta och mitt kött ropar efter den levande Guden.

3 Ja, sparven har hittat ett hus, och svalan ett näste åt sig, där hon må lägga sina ungar, *ja* dina altare, O härskarornas HERRE, min Kung, och min Gud.

4 Välsignade *är* de som bor i ditt hus: de kommer fortsätta att prisa dig. Selah.

5 Välsignad *är* den man vars styrka *är* i dig; i vars hjärta *dess* vägar *finns*.

6 *Som* passerande igenom Bacas dal gör det *till* en källa; också regnet fyller upp dammarna.

7 De går från styrka till styrka, *var och en av dem* i Zion träder fram inför Gud.

8 O HERRE härskarornas Gud, hör min bön: lyssna, O Jakobs Gud. Selah.

9 Se, O Gud vår sköld, och se på din smordes ansikte.

10 Ty en dag i dina salar *är* bättre än tusen. Jag skulle hellre vara en dörrvakt i min Guds hus, än att bo i ogudaktighetens tält.

11 Ty HERREN Gud *är* en sol och en sköld: HERREN kommer skänka nåd och härlighet: han kommer inte undanhålla någon god *sak* från dem som vandrar rättrådigt.

12 O härskarornas HERRE, välsignad *är* den man som litar till dig.

PSALM 85

Till sångmästaren, en psalm för Korahs söner.

1 HERRE, du har visat favör mot ditt land: du har vänt tillbaka Jakobs fångenskap.

2 Du har förlåtit ditt folks missgärning, du har övertäckt all deras synd. Selah.

3 Du har tagit bort all din vrede: du har vänt *dig* från din rasande ilska.

4 Vänd oss, O vår frälsnings Gud, och få din ilska mot oss att upphöra.

5 Ska du vara vred på oss för evigt? Ska du dra ut din ilska mot alla generationer?

6 Vill du inte uppliva oss igen: att ditt folk må glädja sig i dig?

7 Visa oss din barmhärtighet, O HERRE, och skänk oss din frälsning.

8 Jag kommer höra vad HERREN Gud kommer tala: ty han kommer tala frid till sitt folk, och till sina heliga: men låt dem inte vända tillbaka till dårskap.

9 Sannerligen *är* hans frälsning nära dem som fruktar honom; att härlighet må bo i vårt land.

10 Barmhärtighet och sanning har mött varann; rättfärdighet och frid har kysst *varandra*.

11 Sanning skall växa upp ur jorden; och rättfärdighet skall skåda ner från himlen.

12 Ja, HERREN skall *ge det som är* gott; och vårt land skall ge sin avkastning.

13 Rättfärdighet skall gå före honom; och skall ställa *oss* på hans stegs väg.

PSALM 86

En bön av David.

1 Böj ner ditt öra, O HERRE, hör mig: ty jag *är* fattig och nödställd.

2 Bevara min själ; ty jag *är* helig: O du min Gud, rädda din tjänare som litar till dig.

3 Var barmhärtig mot mig, O Herre: ty jag ropar till dig dagligen.

4 Gläd din tjänares själ: ty för dig, O Herre, lyfter upp jag min själ.

5 Ty du, Herre, *är* god, och snar till att förlåta; och *är* rik på barmhärtighet åt alla dem som åkallar dig.

6 Lyssna, O HERRE, till min bön; och beakta mina önsknings röst.

7 På mitt trångmåls dag kommer jag åkalla dig: ty du kommer svara mig.

8 Bland gudarna *finns* ingen lik dig, O Herre; ej heller *finns det några gärningar* som dina gärningar.

9 Alla nationer som du har gjort skall komma och tillbe inför dig, O Herre; och skall ära ditt namn.

10 Ty du *är* stor, och gör underbara ting: du allena *är* Gud.

11 Lär mig din väg, O HERRE; jag vill vandra i din sanning: ena mitt hjärta till att frukta ditt namn.

12 Jag kommer prisa dig, O Herre min Gud, av hela mitt hjärta: och jag kommer ära ditt namn i all evighet.

13 Ty stor *är* din barmhärtighet mot mig: och du har undsatt min själ från helvetets lägsta *delar*.

14 O Gud, de stolta har rest sig mot mig, och grupper med våldsamma *män* har sökt min själ; och *de* har inte ställt dig inför sig.

15 Men du, O Herre, *är* en Gud full av medlidande, och *du är* nådfull, långmodig, och rik på barmhärtighet och sanning.

16 O vänd dig mot mig, och förbarma dig över mig; skänk din styrka åt din tjänare, och rädda din tjänarinns son.

17 Visa mig ett gott tecken; att de som hatar mig må se *det*, och skämmas: eftersom du, HERRE, har hjälpt mig, och tröstat mig.

PSALM 87

En psalm *eller* sång för Korahs söner.

1 Hans grundval *är* på de heliga bergen.

2 HERREN älskar Zions portar mer än alla *andra* Jakobs boningar.

3 Härliga ting talas om dig, O Guds stad. Selah.

4 Jag kommer nämna Rahab och Babylon för dem som känner mig: se Palestina, och

Tyrus, med Etiopien; denne *man* föddes där.

5 Och om Zion skall det sägas, Denne och den mannen föddes i henne: och den högste själv skall bygga henne.

6 HERREN skall räkna, när han upptecknar folket, *att* denne *man* föddes där. Selah.

7 Såväl sångarna som spelmännen *skall vara där*: alla mina källor *finns* i dig.

PSALM 88

En sång *eller* psalm för Korahs söner, åt sångmästaren till mahalath leannoth, maschil av ezrahiten Heman.

1 O HERRE min frälsnings Gud, jag har ropat dag *och* natt inför dig:

2 Låt min bön komma inför dig: böj fram ditt öra för mitt rop;

3 Ty min själ är uppfylld av bekymmer: och mitt liv närmar sig graven.

4 Jag räknas till dem som går ner i hålet: jag är som en man utan styrka:

5 Fri bland de döda, likt de fallna som ligger i graven, vilka du inte kommer ihåg längre: och de är avhuggna från din hand.

6 Du har lagt mig i det djupaste hålet, i mörker, i djupen.

7 Din vrede ligger tung över mig, och du har ansatt *mig* med alla dina vågor. Selah.

8 Du har distanserat mina bekanta långt bort från mig; du har gjort mig till en styggelse för dem: *jag är* instängd, och kan inte komma ut.

9 Mitt öga sörjer på grund av lidande: HERRE, dagligen har jag åkallat dig, jag har sträckt ut mina händer mot dig.

10 Ska du visa under för de döda? Ska de döda stå upp *och* prisa dig? Selah.

11 Ska din älskande godhet betygas i graven? *Eller* din trofasthet uti fördärvet?

12 Ska dina under tillkännages i mörkret?
Och din rättfärdighet i bortglömdhetens
land?

13 Men till dig har jag ropat, O HERRE;
och på morgonen skall min bön föregå dig.

14 HERRE, varför kastar du av min själ?
Varför gömmer du ditt ansikte från mig?

15 Jag *är* ansatt och nära döden från *min*
ungdom *och* framåt: jag är förbryllad
medan jag lider av dina fador.

16 Din rasande vrede går ovan mig; dina
fador har huggit av mig.

17 De kom runtom mig dagligen som
vatten; de omringade mig tillsammans.

18 Älskling och vän har du fjärrat från
mig, *och* mina bekanta in i mörker.

PSALM 89

Maschil av ezrahiten Ethan.

1 Jag kommer sjunga om HERRENS
förbarmanden för evigt: med min mun
kommer jag tillkänna din trofasthet för
alla generationer.

2 Ty jag har sagt, Barmhärtighet skall
befästas för evigt: du skall grundlägga din
trofasthet i de självaste himlarna.

3 Jag har slutit ett förbund med min
utvalde, jag har svurit till min tjänare
David,

4 Din säd kommer jag inrätta för evigt,
och befästa din tron för alla generationer.
Selah.

5 Och himlarna skall prisa dina under, O
HERRE: också din trofasthet i de heligas
församling.

6 Ty vem i himlen kan jämföras med
HERREN? *Vem* bland de mäktigas söner
kan liknas vid HERREN?

7 Gud är *värd* att fruktas storligen i de
heligas församling, och att vördas av alla
dem som är runt honom.

8 O HERRE härskarornas Gud, vem är en
stark HERRE som dig? Eller som din
trofasthet runtom dig?

9 Du råder över stormandet på havet: när
dess vågor reser sig, stillar du dem.

10 Du har krossat Rahab i bitar, såsom en
som är dräpt; du har skingrat dina fiender
med din starka arm.

11 Himlarna *är* dina, också jorden *är* din:
gällande världen och dess fullhet, har du
inrättat dem.

12 Nord och syd du har skapat dem: Tabor
och Hermon skall fröjda sig i ditt namn.

13 Du har en mäktig arm: stark är din
hand, *och* hög är din högra hand.

14 Rättvisa och dom *är* din trons boplatz:
barmhärtighet och sanning skall gå inför
ditt ansikte.

15 Välsignat *är* det folk som känner igen
det glädjefulla ljudet: de skall vandra, O
HERRE, i ditt anletes ljus.

16 I ditt namn skall de glädja sig hela
dagen lång: och i din rättfärdighet skall de
bli upphöjda.

17 Ty du *är* deras styrkas härlighet: och i
din favör skall vårt horn bli upphöjt.

18 Ty HERREN *är* vårt försvar; och
Israels Helige *är* vår kung.

19 Då talade du i syn till din helige, och
sa, jag har lagt hjälp på *en som är* mäktig;
jag har upphöjt *en* utvald ur folket.

20 Jag har funnit min tjänare David; med
min heliga olja har jag smort honom:

21 Med vilken min hand skall befästas:
min arm skall också styrka honom.

22 Fienden skall inte avkräva av honom;
ej heller *skall* ogudaktighetens son ansätta
honom.

23 Och jag kommer slå ner hans
motståndare inför hans ansikte, och plåga
dem som hatar honom.

24 Men min trofasthet och min
barmhärtighet *skall vara* med honom: och
i mitt namn skall hans horn upphöjas.

25 Jag kommer också placera hans hand i havet, och hans högra hand i floderna.
26 Han skall ropa till mig, *Du är* min fader, min Gud, och min frälsnings klippa.
27 Jag kommer också göra honom *till min* förstfödde, högre än jordens kungar.
28 Min barmhärtighet kommer jag bevara åt honom i all evighet, och mitt förbund med honom skall stå fast.
29 Jag kommer också få hans säd *att förbli* för evigt, och hans tron såsom himlens dagar.
30 Om hans barn skulle överge min lag, och inte vandra i mina domslut;
31 Om de skulle bryta mot mina stadgar, och inte hålla fast vid mina bud;
32 Då kommer jag besöka deras överträdelser med staven, och deras missgärning med märken.
33 Dock kommer jag inte ta bort min älskande godhet från honom helt och hållet, ej heller låta min trofasthet falla.
34 Mitt förbund kommer jag inte bryta, inte heller ändra de ting som har gått ut från mina läppar.
35 En gång har jag svurit vid min helighet att jag inte kommer ljuga för David.
36 Hans säd skall bestå för evigt, och hans tron likt solen inför mig.
37 Den skall befästas för evigt som månen, och *såsom* ett trofast vittne i himlen. Selah.
38 Men du har kastat av och avskytt, du har varit vred på din smorde.
39 Du har upphävt din tjänares förbund: du har vanärat hans krona *genom att kasta den* till marken.
40 Du har brutit ner alla hans vallar; du har lagt hans fästningar i ruiner.
41 Alla som passerar förbi den vägen plundrar honom: han är en smälek för sina grannar.

42 Du har upphöjt hans motståndares högra hand; du har fått alla hans fiender att glädja sig.
43 Du har också vänt hans svärds udd, och har inte låtit honom stå i striden.
44 Du har fått hans härlighet att upphöra, och har vräkt ner hans tron till marken.
45 Hans ungdoms dagar har du förkortat: du har täckt honom med skam. Selah.
46 Hur länge, HERRE? Ska du dölja dig för evigt? *Hur länge* skall din vrede brinna som eld?
47 Kom ihåg hur kort min tid är: varför har du skapat alla människor till ingen nytta?
48 Vem är *den* man som lever, och inte skall se döden? Skall han undsätta sin själ från gravens hand? Selah.
49 Herre, var är din tidigare älskande godhet, *som* du svor åt David i din sannfärdighet?
50 Kom ihåg, Herre, dina tjänares vanära; *hur* jag i mitt bröst bär på *smäleken från* allt mäktigt folk;
51 Varmed dina fiender har smädat, O HERRE; varmed de har smädat din smordes fotsteg.
52 Välsignad *vare* HERREN i all evighet. Amen och Amen.

PSALM 90

En bön av Gudsmannen Moses.

1 HERRE, du har varit vår boning i alla generationer.
2 Förrän bergen frambringades, eller du någonsin hade format jorden och världen, ja från evighet till evighet, *är* du Gud.
3 Du vänder människan till undergång; och säger, vänd tillbaka, ni människobarn.
4 Ty tusen år *är* i dina ögon som *blott den dagen* i går när den har passerat, och *såsom* en nattväkt.

5 Du sköljer bort dem såsom med en flod; de är *som* en sömn: på morgonen är *de* som gräs *som* växer upp.

6 På morgonen blomstrar det, och växer upp; på kvällen huggs det ner, och vissnar.

7 Ty vi går under genom din ilska, och genom din vrede är vi oroliga.

8 Du har ställt våra missgärningar inför dig, våra hemliga *synder* i ditt anletes ljus.

9 Ty alla våra dagar har passerat förbi i din vrede: vi spenderar våra år såsom en saga som *berättas*.

10 Våra årsdagar är sextio år och tio; och om *de* med anledning av styrka *blir* åttio år, är dock deras styrka möda och bedrövelse; ty det huggs snart av, och vi flyger iväg.

11 Vem vet om din ilskas kraft? Ja enligt din fruktan, *så är* din vrede.

12 Så lär *oss* att räkna våra dagar, att vi må hänge *våra* hjärtan åt visdom.

13 Vänd tillbaka, O HERRE, hur länge? Och låt dig ångra dig angående dina tjänare.

14 O mätta oss tidigt med din barmhärtighet; att vi må jubla och vara glada *i* alla våra dagar.

15 Gör oss glada i enlighet med de dagar du har ansatt oss, *och för* de år vi har sett ondska.

16 Låt ditt verk visa sig för dina tjänare, och din härlighet för deras barn.

17 Och låt HERREN vår Guds skönhet vila över oss: och befast du våra händers verk för oss; ja, våra händers verk befast du det.

PSALM 91

1 Han som vistas i den Högstes gömställe skall förbli under den Allsmäktiges skugga.

2 Jag kommer säga om HERREN, *Han är* min tillflykt och min borg: min Gud; till honom kommer jag lita.

3 Han skall sannerligen undsätta dig från fågelfångarens snara, *och* från den vidriga pesten.

4 Han skall täcka dig med sina fjädrar, och under hans vingar skall du lita: hans sanning *skall vara din* sköld och skärm.

5 Du skall inte frukta för skräck om natten; *ej heller* för pilen *som* flyger om dagen;

6 *Ej heller* för pestsmittan *som* vandrar i mörkret; *inte heller* för ödeläggelsen som härjar mitt på dagen.

7 Tusen skall falla vid din sida, och tiotusen vid din högra sida; *men* det skall inte komma nära dig.

8 Enbart med dina ögon skall du skåda och se de ogudaktigas belöning.

9 Ty du har gjort HERREN, *som är* min tillflykt, *ja* den Högste, *till* din boplatz;

10 Inget ont skall ske dig, inte heller skall någon plåga komma nära din boning.

11 Ty han skall ge sina änglar befallning om dig, att bevara dig på alla dina vägar.

12 De skall bära upp dig på *sina* händer, att du inte ska slå din fot mot en sten.

13 Du skall gå över lejonet och huggormen: unglejonet och draken skall du trampa under fötterna.

14 Eftersom han har fäst sin kärlek vid mig, därför kommer jag undsätta honom: jag kommer ställa honom högt upp, eftersom han har känt mitt namn.

15 Han skall åkalla mig, och jag kommer svara honom: jag *kommer vara* med honom vid trångmål; jag kommer undsätta honom, och ära honom.

16 Med långt liv kommer jag mätta honom, och visa honom min frälsning.

PSALM 92

En psalm *eller* sång för sabbatsdagen.

1 *Det är en god sak* att tacka HERREN, och att lovsjunga ditt namn, *O du den Högste*:
2 Att förkunna din älskande godhet på morgonen, och din trofasthet var natt,
3 På ett tiosträngat instrument, och på psaltarespelet; på harpan med högtidlig ton.
4 Ty du, HERRE, har gjort mig glad genom din gärning: jag kommer triumfera i dina händers gärningar.
5 O HERRE, hur stora är *inte* dina gärningar! *Och* dina tankar är väldigt djupa.
6 En råbarkad man vet inte *det*; ej heller förstår en dåre detta.
7 När de ogudaktiga grönskar som gräset, och när alla ogärningsmännen blomstrar; *är det* till att de skall förgöras för evigt:
8 Men du, HERRE, *är* högst i all evighet.
9 Ty, se, dina fiender, O HERRE, ty, se, dina fiender skall förgås; alla ogärningsmän skall skingras.
10 Men mitt horn skall du upphöja likt en enhörnings *horn*: jag skall bli smord med färsk olja.
11 Mitt öga skall också se *min önskan* över mina fiender, *och* mina öron skall höra *min önskan* angående de ogudaktiga som reser sig upp emot mig.
12 Den rättfärdige skall blomstra likt palmträdet: han skall växa likt ett cederträd i Libanon.
13 De som blir planterade i HERRENS hus skall blomstra i vår Guds gårdar.
14 De skall alltjämt bringa fram frukt *också* vid hög ålder; de skall vara feta och blomstrande;
15 För att visa att HERREN *är* rättrådig: *han är* min klippa, och *det finns* ingen orättfärdighet i honom.

PSALM 93

1 HERREN regerar, han är klädd i majestät; HERREN är klädd i styrka, *som* han har omgjordat sig själv *med*: världen är också fastställd, att den inte kan rubbas.
2 Din tron står fast sedan urminnes tid: du *är* av evighet.
3 Strömmarna har höjt sig, O HERRE, strömmarna har höjt sin röst; strömmarna höjer sina vågor.
4 HERREN i höjden *är* mäktigare än dånet från många vatten, *ja, än* havets mäktiga vågor.
5 Dina vittnesmål är väldigt pålitliga: helighet anstår ditt hus, O HERRE, i all evighet.

PSALM 94

1 O HERRE Gud, som hämnden tillhör; O Gud, som hämnden tillhör, visa dig.
2 Res dig, du jordens domare: ge tillbaka en lön till de stolta.
3 HERRE, hur länge skall de ogudaktiga, hur länge skall de ogudaktiga triumfera?
4 *Hur länge* skall de yttra sig *och* tala hårda ting? *Och* alla ogärningsmän stoltsera?
5 De slår sönder ditt folk i bitar, O HERRE, och ansätter ditt arv.
6 De dräper änkan och främlingen, och mördar de faderlösa.
7 Ändå säger de, HERREN skall inte se *det*, ej heller skall Jakobs Gud bry sig om *det*.
8 Fatta, ni råbarkade bland folket: och *ni* dårar, när kommer ni bli kloka?
9 Han som planterade örat, skall han inte höra? Han som formade ögat, skall han inte se?
10 Han som tuktar hedningarna, skall han inte tillrättavisa? Han som lär människan kunskap, *skall han inte veta?*

11 HERREN vet om människans tankar, att de *är* fåfänglighet.
12 Välsignad *är* den man som du tuktar, O HERRE, och undervisar honom ur din lag;
13 Att du må skänka honom vila från motgångens dagar, tills hålet blir grävt för de ogudaktiga.
14 Ty HERREN kommer inte förskjuta sitt folk, ej heller kommer han överge sitt arv.
15 Men dom skall återvända till rättfärdighet: och alla rättrådiga till hjärtat skall följa efter den.
16 Vem kommer resa sig upp för mig mot illgärningsmännen? *Eller* vem kommer stå upp för mig mot ogärningsmännen?
17 Om inte HERREN *hade varit* min hjälp, hade min själ nära på vistats i tystnad.
18 När jag sa, Min fot slinter; bar din barmhärtighet, O HERRE, upp mig.
19 Ibland mängden av mina tankar inom mig behagar din tröst min själ.
20 Skall missgärningens tron ha samhörighet med dig, vilken utformar ondska genom en lag?
21 De samlar sig mot den rättfärdiges själ, och fördömer oskyldigt blod.
22 Men HERREN är mitt värn; och min Gud *är* min tillflykts klippa.
23 Och han skall bringa över dem deras egen missgärning, och skall hugga av dem i deras egen ondska; *ja*, HERREN vår Gud skall hugga av dem.

PSALM 95

1 O kom, låt oss sjunga till HERREN: låt oss jubla åt vår frälsnings klippa.
2 Låt oss träda fram inför hans åsyn med tacksägelse, och jubla för honom med psalmer.
3 Ty HERREN *är* en stor Gud, och en stor Kung över alla gudar.

4 Jorden djupa platser *är* i hans hand: bergens styrka *är* också hans.
5 Havet *är* hans, och han skapade det: och hans händer formade det torra.
6 O kom, låt oss tillbe och böja oss ner: låt oss falla på knä inför HERREN vår skapare.
7 Ty han *är* vår Gud; och vi *är* hans betesmarks folk, och hans hands får. I dag om ni ska höra hans röst,
8 Härda inte ert hjärta, såsom under provokationen, *och* såsom *på* frestelsens dag i ödemarken:
9 När era fäder frestade mig, prövade mig, och såg mitt verk.
10 *Under hela* fyrtio år bedrövades jag av *den* generationen, och sa, Det *är* ett folk som felar i sina hjärtan, och de har inte vetat om mina vägar:
11 Åt vilka jag svor i min vrede att de inte skulle träda in i min vila.

PSALM 96

1 O sjung till HERREN en ny sång: sjung till HERREN, hela jorden.
2 Sjung till HERREN, välsigna hans namn; tillkännage hans frälsning från dag till dag.
3 Förkunna hans härlighet bland hedningarna, hans under bland alla folk.
4 Ty HERREN *är* stor, och *är värd* att prisas storligen: han *är värd* att fruktas över alla gudar.
5 Ty nationernas alla gudar *är* avgudar: men HERREN skapade himlarna.
6 Ära och majestät *är* inför honom: styrka och skönhet *bor* i hans helgedom.
7 Ge åt HERREN, O ni folkets släkter, ge åt HERREN ära och styrka.
8 Ge åt HERREN den ära *som är tillbörlig* hans namn: hämta en offergåva, och kom in till hans salar.

9 O tillbe HERREN i helighetens skönhet: frukta inför honom, hela jorden.

10 Säg bland hedningarna *att* HERREN regerar: världen skall också befastas att den inte skall rubbas: han skall döma folket rättfärdigt.

11 Låt himlarna fröjda sig, och låt jorden glädjas; låt havet dåna, och dess fullhet.

12 Låt fältet jubla, och allt som *finns* därpå: då skall skogens alla träd fröjda sig

13 Inför HERREN: ty han kommer, ty han kommer för att döma jorden: han skall döma världen med rättfärdighet, och folket med sin sanning.

PSALM 97

1 HERREN regerar; låt jorden fröjda sig; låt öarnas stora skara vara glada *över det*.

2 Moln och mörker *är* omkring honom: rättfärdighet och dom *är* hans trons boplats.

3 En eld går framför honom, och bränner upp hans fiender runt omkring.

4 Hans blixtar lyste upp världen: jorden såg, och darrade.

5 Bergen smälte som vax vid HERRENS närvaro, vid närvaron av hela jordens Herre.

6 Himlarna förkunnar hans rättfärdighet, och allt folket ser hans härlighet.

7 Förbryllade är alla de som tjänar avgudabilder, som berömmar sig av avgudar: tillbe honom, alla *ni* gudar.

8 Zion hörde, och blev glad; och Judah döttrar fröjdade sig över dina domar, O HERRE.

9 Ty du, HERRE, *är* högt över hela jorden: du är upphöjd högt över alla gudar.

10 Ni som älskar HERREN, hata ondska: han bevarar sina heligas själar; han undsätter dem ur de ogudaktigas hand.

11 Ljus blir sått för den rättfärdige, och glädje för de rättrådiga till hjärtat.

12 Gläd er i HERREN, ni rättfärdiga; och tacka vid åminnelsen av hans helighet.

PSALM 98

En psalm.

1 O sjung till HERREN en ny sång; ty han har gjort underbara ting: hans högra hand, och hans heliga arm, har givit honom segern.

2 HERREN har givit till känna sin frälsning: sin rättfärdighet har han öppet visat inför hedningarnas ögon.

3 Han har kommit ihåg sin barmhärtighet och sin sanning mot Israels hus: alla jordens ändar har sett vår Guds frälsning.

4 Jubla för HERREN, hela jorden: ropa i fröjd, och gläd er, och lovsjung.

5 Sjung till HERREN med harpan; med harpan, och *med* rösten av en psalm.

6 Med trumpeter och *med* ljud från horn jubla inför HERREN, Kungen.

7 Låt havet dåna, och dess fullhet; världen, och de som bor däri.

8 Låt floderna klappa *sina* händer: låt bergen glädjas tillsammans

9 Inför HERREN; ty han kommer för att döma jorden: med rättfärdighet skall han döma världen, och folket med rätt.

PSALM 99

1 HERREN regerar; låt folket bäva: han sitter *mellan* keruberna; låt jorden skälva.

2 HERREN *är* stor i Zion; och han *är* högt över allt folket.

3 Låt dem prisa ditt stora och fasansfulla namn; *ty det är* heligt.

4 Kungens styrka älskar också dom; du befäster rättvisa, du verkställer dom och rättfärdighet i Jakob.

5 Upphöj ni HERREN vår Gud, och tillbe vid hans fotpall; *ty han är* helig.

6 Moses och Aaron bland hans präster, och Samuel bland dem som åkallar hans namn; de åkallade HERREN, och han svarade dem.

7 Han talade till dem i molnspelaren: de höll fast vid hans vittnesmål, och den förordning *som* han gav dem.

8 Du svarade dem, O HERRE vår Gud: du var en Gud som förlät dem, även om du vedergällde dem för deras påhitt.

9 Upphöj HERREN vår Gud, och tillbe vid hans heliga berg; ty HERREN vår Gud är helig.

PSALM 100

En lovprispsalm.

1 Jubla åt HERREN, allt land.

2 Tjåna HERREN med fröjd: kom inför honom med sång.

3 Förstå ni att HERREN han *är* Gud: *det är* han *som* har gjort oss, och inte vi oss själva; *vi är* hans folk, och hans betesmarks får.

4 Tråd in genom hans portar med tacksägelse, *och* in till hans salar med lovpris: var tacksamma mot honom, *och* välsigna hans namn.

5 Ty HERREN *är* god; hans barmhårtighet *är* evinnerlig; och hans sanning *består* för alla generationer.

PSALM 101

En psalm av David.

1 Jag kommer sjunga om barmhårtighet och dom: till dig, O HERRE, kommer jag sjunga.

2 Jag vill uppföra mig klokt på ett fullkomligt vis. O när kommer du komma till mig? Jag vill vandra inom mitt hus med ett perfekt hjårta.

3 Jag vill inte ställa någon ogudaktig sak inför mina ögon: jag hatar deras handling

som vänder av åt sidan; *det* skall inte klamra sig fast vid mig.

4 Ett vrångt hjårta skall bort från mig: jag vill inte känna en ogudaktig *person*.

5 Vem ån som i hemlighet baktalar sin nästa, honom kommer jag hugga av: honom som har en högmodig blick och ett stolt hjårta kommer jag inte stå ut med.

6 Mina ögon *skall vara* på landets trofasta, att de må bo med mig: han som vandrar på ett fullkomligt vis, han skall tjåna mig.

7 Han som handlar bedrågligt skall inte bo i mitt hus: han som uttalar lögner skall inte dröja kvar i min åsyn.

8 Tidigt kommer jag förgöra landets alla ogudaktiga; att jag må hugga av alla ogårningsmån från HERRENS stad.

PSALM 102

En bön från den ansatte, när han är övertåldigad, och utgjuter sin klagan inför HERREN.

1 Hör min bön, O HERRE, och låt mitt rop komma till dig.

2 Dölj inte ditt ansikte från mig på den dag *då* jag är i trångmål; böj ditt öra till mig: svara mig kvickt på den dag *då* jag ropar.

3 Ty mina dagar förbrukas likt rök, och mina ben är förbrända såsom en eldstad.

4 Mitt hjårta är slaget, och vissnat likt grås; så att jag glömmar bort att åta mitt bröd.

5 För mitt klagandes rösts skull fåster sig mina ben tått mot min hud.

6 Jag är lik ödemarkens pelikan: jag är lik öknens ugglå.

7 Jag vakar, och är som en ensam sparv uppe på hustaket.

8 Mina fiender smådår mig hela dagen lång; och de som är arga på mig har svurit sig emot mig.

9 Ty jag har åtit aska som bröd, och blandat min dryck med tårar,

10 Till följd av din ilska och din vrede: ty du har lyft upp mig, och kastat ner mig.
11 Mina dagar *är* som en skugga som försvinner; och jag har vissnat likt gräs.
12 Men du, O HERRE, skall förbli för evigt; och åminnelsen av dig för alla generationer.
13 Du skall stiga upp, *och* förbarma dig över Zion: ty tiden för att skänka henne favör, ja, den fastställda tiden, är kommen.
14 Ty dina tjänare finner behag i hennes stenar, och ger dess stoft favör.
15 Så skall hedningarna frukta HERRENS namn, och jordens alla kungar din härlighet.
16 När HERREN skall bygga upp Zion, skall han visa sig i sin härlighet.
17 Han kommer ge akt på de utblottades bön, och inte förakta deras bön.
18 Detta skall skrivas ner för den kommande generationen: och folket vilka skall bli skapade skall prisa HERREN.
19 Ty han har tittat ner från sin helgedoms höjd; från himlen såg HERREN *ner* på jorden;
20 För att höra den fångnes jämmer; för att frigöra de som är bestämda till döden;
21 För att förkunna HERRENS namn i Zion, och hans lovpris i Jerusalem;
22 När folket är församlade, och rikena, för att tjäna HERREN.
23 Han försvagade min styrka på vägen; han förkortade mina dagar.
24 Jag sa, O min Gud, tag inte bort mig mitt i mina dagar: dina år *varar* alltigenom alla generationer.
25 För länge sedan har du lagt jordens grund: och himlarna *är* dina händers verk.
26 De skall förgås, men du skall förbli: ja, allesammans skall de slitas ut likt ett plagg; såsom en klädnad skall du förändra dem, och de skall förändras:
27 Men du *är* densamme, och dina år skall inte ha något slut.

28 Dina tjänares barn skall fortsätta, och deras säd skall befästas inför dig.

PSALM 103

En psalm av David.

1 Välsigna HERREN, O min själ: och *med* allt som finns inom mig, *välsigna* hans heliga namn.
2 Välsigna HERREN, O min själ, och glöm inte bort alla hans välgärningar:
3 Som förlåter alla dina missgärningar; som helar alla dina sjukdomar;
4 Som återlöser ditt liv från undergång; som kröner dig med älskande godhet och ömma förbarmanden;
5 Som mättar din mun med goda *ting*; *så att* din ungdomlighet förnyas likt örnens.
6 HERREN verkställer rättfärdighet och dom för alla som är förtryckta.
7 Han tillkännagav sina vägar för Moses, sina handlingar för Israels barn.
8 HERREN *är* barmhärtig och nådfull, sen till vrede, och rik på barmhärtighet.
9 Han kommer inte tukta för alltid: ej heller kommer han behålla *sin vrede* för evigt.
10 Han har inte handlat med oss enligt våra synder; inte heller lönat oss enligt våra missgärningar.
11 Ty så högt som himlen är över jorden, *så* stor är hans barmhärtighet mot dem som fruktar honom.
12 Så långt bort som öster är ifrån väster, *så* långt bort har han avlägsnat våra överträdelser ifrån oss.
13 Liksom en far förbarmar sig över *sina* barn, *så* förbarmar sig HERREN över dem som fruktar honom.
14 Ty han känner till vår uppbyggnad; han kommer ihåg att vi *är* stoft.
15 *När det gäller* människan, *är* hans dagar som gräs: såsom fältets blomma, så blomstrar han.

16 Ty vinden passerar över den, och den är borta; och dess plats skall inte mer känna till den.

17 Men HERRENS barmhärtighet är från evighet till evighet över dem som fruktar honom, och hans rättfärdighet till barnbarnen;

18 Åt sådana som håller fast vid hans förbund, och åt de som kommer ihåg hans bud till att göra dem.

19 HERREN har berett sin tron i himlarna; och hans rike råder över allt.

20 Välsigna HERREN, ni hans änglar, som är så starka, som utför hans bud, lyssnande till hans ords röst.

21 Välsigna ni HERREN, alla *ni* hans härskara; *ni* hans tjänare, som utför hans välbehag.

22 Välsigna HERREN, allt hans verk på hans väldes alla platser: välsigna HERREN, O min själ.

PSALM 104

1 Välsigna HERREN, O min själ. O HERRE min Gud, du är väldigt stor; du är klädd i ära och majestät.

2 Som täcker *dig själv* med ljus såsom en klädnad: som sträcker ut himlarna likt ett draperi:

3 Som lägger ut sina kammars balkar i vattnen: som gör molnen *till* sin vagn: som vandrar fram på vindens vingar:

4 Som gör sina änglar *till* andar; sina tjänare *till* en flammande eld:

5 *Som* lade jordens grundvalar, *att* den för alltid inte skulle rubbas.

6 Du täckte den med djupet såsom *med* en dräkt: vattnen stod över bergen.

7 Vid din tillrättavisning flydde de; vid din dundrande röst skyndade de iväg.

8 De går upp vid bergen; de går ner vid dalarna till den plats som du har inrättat för dem.

9 Du har satt en gräns som de inte må passera förbi; att de inte åter ska vända tillbaka till att övertäcka jorden.

10 Han sänder källorna in i dalarna, *vilka* går fram bland bergen.

11 De ger dricka åt fältets alla djur: vildåsnorna släcker sin törst.

12 Vid dem skall himlens fåglar ha sin boning, *vilka* sjunger bland grenarna.

13 Han vattnar bergen från sina salar: jorden mättas av dina gärningars frukt.

14 Han får gräset att växa för boskapen, och örter till människans nytta: att han må frambringa mat från jorden;

15 Och vin *som* gör mannens hjärta glatt, och olja för att få *hans* ansikte att glänsa, och bröd *som* styrker mannens hjärta.

16 HERRENS träd är fulla *av sav*; Libanons cedrar, som han har planterat;

17 Där fåglarna bygger sina nästen: *angående* storken, *så är* granarna hennes hus.

18 De höga bergen *är* en tillflykt för vildgeten; *och* klipporna för klippgrävlingarna.

19 Han tillsatte månen för *att visa* tider: solen vet om sin nedgång.

20 Du vållar mörker, och det blir natt: varpå skogens alla djur kryper *fram*.

21 Unglejonen ryter efter sitt byte, och söker sin föda från Gud.

22 Solen stiger upp, de församlar sig, och lägger sig ner i sina kulor.

23 Människan går ut till sitt göromål och till sitt arbete ända till kvällen.

24 O HERRE, hur mångfaldiga är *inte* dina gärningar! I vishet har du gjort dem alla: jorden är full av dina rikedomar.

25 *Så också med* detta stora och vida hav, vari oräkneliga krälände ting *finns*, både små och stora djur.

26 Där går skeppen: *där är* den leviathan, *som* du har skapat för att leka däri.

27 Alla dessa väntar på dig; att du må ge *dem* deras mat vid sin tid.
28 *Så att* du ger dem *och* de samlar in: du öppnar din hand, de mättas av goda *ting*.
29 Du döljer ditt ansikte, de blir bekymrade: du tar ifrån *dem* deras andning, de dör, och återvänder till sitt stoft.
30 Du sänder ut din ande, de blir skapade: och du förnyar jordens yta.
31 HERRENS härlighet skall bestå för evigt: HERREN skall glädja sig över sina gärningar.
32 Han tittar på jorden, och den darrar: han vidrör bergen, och de ryker.
33 Jag kommer sjunga till HERREN så länge som jag lever: jag kommer lovprisa min Gud medan jag är till.
34 Min begrundan om honom skall vara ljuvlig: jag kommer glädjas i HERREN.
35 Låt syndarna utplånas från jorden, och låt de ogudaktiga inte längre finnas till. Välsigna du HERREN, O min själ. Prisa ni HERREN.

PSALM 105

1 O tacka HERREN; åkalla hans namn: tillkännage hans gärningar bland folket.
2 Sjung till honom, sjung psalmer till honom: tala ni om alla hans underbara gärningar.
3 Ära er ni i hans heliga namn: låt deras hjärta glädja sig vilka söker HERREN.
4 Sök HERREN, och hans styrka: sök hans ansikte evinnerligen.
5 Kom ihåg hans underbara gärningar som han har gjort; hans under, och hans muns domar;
6 O ni Abrahams hans tjänares säd, ni Jakobs hans utvaldes barn.
7 Han *är* HERREN vår Gud: hans domar *sker* över hela jorden.

8 Han har kommit ihåg sitt förbund för evigt, det ord *som* han befallde åt tusen generationer.
9 Vilket *förbund* han slöt med Abraham, och sin ed åt Isak;
10 Och bekräftade detsamma åt Jakob till en lag, *och* åt Israel *till* ett evinnerligt förbund:
11 Sägande, Åt dig kommer jag ge Kanaans land, ert arvs lott:
12 När de *blott* var ett fåtal män till antalet; ja, väldigt få, och främlingar i det.
13 När de gick från en nation till en annan, från *ett* rike till ett annat folk;
14 Tillät han ingen man att göra dem orätt: ja, han tillrättavisade kungar för deras skull;
15 *Sägande*, Rör inte min smorde, och gör inte mina profeter någon skada.
16 Dessutom kallade han på en hungersnöd över landet: han bröt sönder hela brödstaven.
17 Han sände en man inför dem, *ja* Josef, *vilken* såldes till slav:
18 Vars fötter de sårade med bojor: han lades i järn.
19 Ända tills den tid som hans ord kom: HERRENS ord prövade honom.
20 Kungen sände och lösgjorde honom; *ja* folkets härskare, och lät honom gå fri.
21 Han gjorde honom *till* herre över sitt hus, och föreståndare över alla sina ägodelar:
22 Till att förbinda hans furstar efter sitt välbehag; och lära hans äldste visdom.
23 Också Israel kom in till Egypten; och Jakob vistades i Hams land.
24 Och han fick sitt folk att tillöka väldeliga; och gjorde dem starkare än deras fiender.
25 Han vände deras hjärta till att hata hans folk, till att handla slugt mot hans tjänare.
26 Han sände sin tjänare Moses; *och* Aaron som han hade utvalt.

27 De visade hans tecken bland dem, och under i Hams land.
28 Han sände mörker, och gjorde det mörkt; och de gjorde inte uppror mot hans ord.
29 Han förvandlade deras vatten till blod, och dödade deras fisk.
30 Deras land frambringade grodor i överflöd, i deras kungars kamrar.
31 Han talade, och det kom olika slags flugor, *och* löss över alla deras gränsområden.
32 Han gav dem hagel till regn, *och* flammande eld i deras land.
33 Han slog också deras vinstockar och deras fikonträd; och tog sönder träden i deras gränsområden.
34 Han talade, och gräshopporna kom, och larver, och det i oräkneligt antal,
35 Och åt upp deras lands alla örter, och slukade deras marks frukt.
36 Han slog också alla förstfödda i deras land, alla deras styrkas främsta.
37 Han förde också ut dem med silver och guld: och *det fanns* inte en enda kraftlös *person* bland deras stammar.
38 Egypten glädde sig när de drog bort: ty fruktan för dem föll över dem.
39 Han bredde ut ett moln som täckelse; och eld för att ge ljus om natten.
40 *Folket* frågade, och han hämtade vaktlar, och mättade dem med himmelskt bröd.
41 Han öppnade klippan, och vattnen forsade ut; de rann på torra ställen *likt* en flod.
42 Ty han kom ihåg sitt heliga löfte, *och* Abraham sin tjänare.
43 Och han förde fram sitt folk med fröjd, *och* sina utvalda med glädje:
44 Och gav dem hednafolkens länder: och de fick folkets arbete i arv;

45 Att de skulle ge akt på hans stadgar, och hålla fast vid hans lagar. Prisa ni HERREN.

PSALM 106

1 Prisa ni HERREN. O tacka HERREN; ty *han är* god: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.
2 Vem kan uttala HERRENS mäktiga gärningar? *Vem* kan visa allt hans lovpris?
3 Välsignade *är* de som håller fast vid dom, *och* han som alltid gör rättfärdighet.
4 Kom ihåg mig, O HERRE, med den favör *som du har mot* ditt folk: O besök mig med din frälsning;
5 Att jag må se det goda tillhörande dina utvalda, att jag må fröjda mig i din nations glädje, att jag må berömma mig med din arvedel.
6 Vi har syndat tillsammans med våra fäder, vi har begått missgärning, vi har handlat ogudaktigt.
7 Våra fäder förstod inte dina under i Egypten; de kom inte ihåg överflödet av dina förbarmanden; utan provocerade *honom* vid havet, *ja* vid Röda havet.
8 Än dock räddade han dem för sitt namns skull, att han skulle göra sin mäktiga kraft känd.
9 Han tillrättavisade också Röda havet, och det torkade: så han ledde dem genom djupen, såsom genom ödemarken.
10 Och han räddade dem från hans hand som hatade *dem*, och återlöste dem från fiendens hand.
11 Och vattnen övertäckte deras fiender: det fanns inte en enda av dem kvar.
12 Då trodde de hans ord; de sjöng hans lovpris.
13 De glömde snart hans gärningar; de väntade inte på hans rådslut:
14 Utan lustade överskridande mycket i ödemarken, och frestade Gud i öknen.

15 Och han gav dem deras begäran; men sände magerhet till deras själ.
16 De avundades också Moses i lägret, *och* Aaron HERRENS helige.
17 Jordan öppnade sig och uppslukade Dathan, och täckte över Abirams sällskap.
18 Och en eld upptändes i deras samling; lågan brände upp de ogudaktiga.
19 De gjorde en kalv i Horeb, och tillbad den gjutna avguden.
20 Alltså förbytte de sin härlighet till en oxes likhet som äter gräs.
21 De glömde Gud deras frälsare, som hade gjort stora ting i Egypten;
22 Underverk i Hams land, *och* fasansfulla ting vid Röda havet.
23 Därför sa han att han ville förgöra dem, hade inte Moses hans utvalda stått inför honom i mellanrummet, till att vända bort hans vrede, att han inte skulle förgöra *dem*.
24 Ja, de föraktade det ljuvliga landet, de trodde inte hans ord:
25 Utan knotade i sina tält, *och* gav inte akt på HERRENS röst.
26 Därför lyfte han upp sin hand mot dem, för att omstörta dem i ödemarken:
27 Till att också omstörta deras säd bland nationerna, och att skingra dem i länderna.
28 De slöt sig också till Baal-peor, och åt de dödas offer.
29 Sålunda provocerade de *honom* till vrede med sina påhitt: och plågan bröt in över dem.
30 Då stod Phinehas upp, och utförde dom: och plågan hejdades *så*.
31 Och det tillräknades honom till rättfärdighet för alla generationer för alltid.
32 De vredgade *honom* också vid konfliktvattnen, så att det gick illa för Moses på grund av dem:

33 Eftersom de uppeggade hans ande, så att han talade obetänksamt med sina läppar.
34 De förgjorde inte nationerna, om vilka HERREN befallde dem:
35 Utan beblandade sig med hedningarna, och lärde sig deras gärningar.
36 Och de tjänade deras avgudar: vilka blev en snara för dem.
37 Ja, de offrade sina söner och sina döttrar åt demoner,
38 Och utgöt oskyldigt blod, *ja* sina söners och sina döttrars blod, som de offrade åt Kanaans avgudar: och landet blev befläckt av blod.
39 Så vanhelgades de av sina egna gärningar, och bedrev hor med sina egna påhitt.
40 Följaktligen upptändes HERRENS vrede mot sitt folk, så till den grad att han avskydde sitt eget arv.
41 Och han gav dem i hedningarnas hand; och de som hatade dem härskade över dem.
42 Deras fiender förtryckte dem också, och de kuvades under deras hand.
43 Många gånger undsatte han dem; men de provocerade *honom* med sina rådslut, och sänktes ner lågt på grund av sin missgärning.
44 Likväl såg han till deras trångmål, när han hörde deras rop:
45 Och han kom ihåg för dem sitt förbund, och ångrade sig efter hans förbarmandens överflöd.
46 Han fick dem också att ömkas av alla de som förde dem i fångenskap.
47 Rädda oss, O HERRE vår Gud, och samla oss ifrån hedningarna, till att tacka ditt heliga namn, *och* till att triumfera i ditt lovpris.
48 Välsignad vare HERREN Israels Gud från evighet till evighet: och låt allt folket säga, Amen. Prisa ni HERREN.

PSALM 107

1 O tacka HERREN, ty *han är god*: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.
2 Låt HERRENS återlösta säga *så*, vilka han har återlöst från fiendens hand.
3 Och samlat dem ur länderna, från öster, och från väster, från norr, och från söder.
4 De irrade runt i ödemarken på en ödslig väg; de fann ingen stad att bo i.
5 Hungriga och törstiga, deras själ försmäktade hos dem.
6 Då ropade de till HERREN i sin nöd, *och* han undsatte dem från deras svårigheter.
7 Och han ledde dem vidare på den rätta vägen, att de skulle gå till en beboelig stad.
8 O att *människor* skulle prisa HERREN *för* hans godhet, och *för* hans underbara gärningar mot människobarn!
9 Ty han mättar den längtande själen, och fyller den hungriga själen med *sin* godhet.
10 Sådana som sitter i mörker och i dödsskugga, *varande* fångna i elände och järn;
11 Eftersom de gjorde uppror mot Guds ord, och föraktade den Högstes rådslut:
12 Därför sänkte han deras hjärta med möda; de föll ner, och *det fanns* ingen till hjälp.
13 Då ropade de till HERREN i sitt trångmål, *och* han räddade dem från deras trubbel.
14 Han hämtade ut dem ur mörker och dödsskugga, och slet sönder deras bojor.
15 O att *människor* skulle prisa HERREN *för* hans godhet, och *för* hans underbara gärningar mot människobarn!
16 Ty han har brutit upp mässingportarna, och huggit sönder järnbommarna.
17 Därar blir på grund av deras överträdelse, och på grund av deras missgärningar, ansatta.

18 Deras själ avskyr all slags mat; och de närmar sig dödens portar.
19 Då ropar de till HERREN i sitt trubbel, *och* han räddar dem ur deras trångmål.
20 Han sände sitt ord, och helade dem, och undsatte *dem* från deras förödelser.
21 O att *människor* skulle prisa HERREN *för* hans godhet, och *för* hans underbara gärningar mot människobarn!
22 Och låt dem offra lovets offer, och förkunna hans gärningar med jubel.
23 De som går ner till havet i skepp, som utför göromål på stora vatten;
24 Dessa ser HERRENS gärningar, och hans under *ute* på djupet.
25 Ty han befäller, och uppväcker stormvinden, som höjer dess vågor.
26 De stiger upp mot himlen, de går ner igen till djupen: deras själ smälter på grund av trubbel.
27 De kränger hit och dit, och stapplar likt en berusad man, och har tappat allt förnuft.
28 Då ropar de till HERREN i sin nöd, och han för ut dem ur deras trubbel.
29 Han gör stormen *till* stillhet, så att dess vågor tystas.
30 Då är de glada eftersom de är tysta; *och* så tar han dem till deras önskade hamn.
31 O att *människor* skulle prisa HERREN *för* hans godhet, och *för* hans underbara gärningar mot människobarn!
32 Låt dem också upphöja honom i folkets församling, och prisa honom vid de äldstes sammankomst.
33 Han vänder floder till ödemark, och vattenkällorna till torr mark;
34 Ett fruktbart land till ofruktsamhet, för deras onskas skull som bor däri.
35 Han vänder ödemarken till stillastående vatten, och torr mark till vattenkällor.
36 Och där får han de hungriga att bo, att de må etablera en stad till boplatz;

37 Och så fälten, och plantera vingårdar,
som må ge avkastningsfrukt.
38 Han välsignar dem också, så att de
förökas väldeliga; och tillåter inte deras
boskap att minska.
39 Återigen, minskar de och blir nerböjda
genom förtryck, elände, och sorg.
40 Han utgjuter förakt över furstar, och får
dem att irra omkring i ödemarken, *där*
ingen väg *finns*.
41 Men han höjer upp den fattige ifrån
elände, och gör *honom* familjer likt en
hjord.
42 De rättfärdiga skall se *det*, och glädjas:
och all missgärning skall tillsluta sin mun.
43 Vem än som *är* vis, och kommer iaktta
dessa *ting*, ja de skall förstå HERRENS
älskande godhet.

PSALM 108

En sång *eller* psalm av David.

1 O Gud, mitt hjärta är fastställt; jag
kommer sjunga och prisa, ja med min
härlighet.
2 Vakna, psaltarespel och harpa: jag *själv*
kommer vakna tidigt.
3 Jag kommer prisa dig, O HERRE, bland
folket: och jag kommer lovsjunga dig
bland nationerna.
4 Ty din barmhärtighet *är* stor, över
himlarna: och din sanning *när upp* till
molnen.
5 Var du upphöjd, O Gud, över himlarna:
och din härlighet över hela jorden;
6 Att dina älskade må bli undsatta: rädda
med din högra hand, och svara mig.
7 Gud har talat i sin helighet; jag kommer
fröjda mig, jag kommer dela upp
Shechem, och mäta ut Succoths dal.
8 Gilead *är* mitt; Manasseh *är* mitt;
Efraim *är* också mitt huvuds styrka; Judah
är min laggivare;

9 Moab *är* mitt tvättkar; över Edom
kommer jag kasta ut min sko; över
Palestina kommer jag triumfera.
10 Vem kommer föra in mig i den starka
staden? Vem kommer leda in mig i Edom?
11 *Vill* inte *du*, O Gud, *som* har kastat av
oss? Och kommer inte du, O Gud, dra ut
med våra härar?
12 Skänk oss hjälp ifrån trångmål: ty
människors hjälp *är* förgäves.
13 Genom Gud skall vi göra tappra ting: ty
det är han *som* skall trampa ner våra
fiender.

PSALM 109

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 Tig inte, O mitt lovs Gud;
2 Ty de ogudaktigas mun och de falskas
mun har öppnat sig mot mig: de har talat
mot mig med en ljugande tunga.
3 De omringade mig också med hatfulla
ord; och stred mot mig utan sak.
4 På grund av min kärlek är de mina
motståndare: men jag *överlåter mig till*
bön.
5 Och de har lönat mig ont för gott, och
hat för min kärlek.
6 Sätt du en ond man över honom: och låt
Satan stå vid hans högra sida.
7 När han skall bli dömd, låt honom bli
fördömd: och låt hans bön bli synd.
8 Låt hans dagar bli få; *och* låt en annan ta
över hans ämbete.
9 Låt hans barn bli faderlösa, och hans
hustru en änka.
10 Låt hans barn ständigt ströva omkring,
och tigga: låt dem också söka *sitt bröd*
från sina ödelagda platser.
11 Låt utpressaren fånga in allt som han
har; och låt främlingarna plundra hans
arbete.
12 Låt det inte finnas någon *där* till att
räcka ut barmhärtighet åt honom: låt det

inte heller finnas någon *där* till att visa favör mot hans faderlösa barn.

13 Låt hans avkomlingar huggas av; *och* i nästföljande generation låt deras namn uttraderas.

14 Låt hans fäders missgärning komma ihåg hos HERREN; och låt inte hans mors synd bli uttraderad.

15 Låt dem ständigt vara inför HERREN, att han må hugga av minnet av dem från jorden.

16 Ty han kom inte ihåg att visa förbarmande, utan förföljde den fattige och nödställde mannen, så att han till och med skulle dräpa den *som hade ett* brustet hjärta.

17 Såsom han älskade förbannelse, låt det så komma över honom: *och* såsom välsignelse inte behagade honom, låt det så *därför* vara fjärran ifrån honom.

18 Såsom han klädde sig i förbannelse som med sin klädnad, låt den så komma in i hans inre likt vatten, och likt olja in i hans ben.

19 Låt den bli för honom såsom den klädnad *som* sveper in honom, och till ett bälte som han ständigt är omgjordad med.

20 *Låt detta bli* mina motståndares lön från HERREN, och deras *lön* som talar ont mot min själ.

21 Men gör du *det* för mig, O Herren GUD, för ditt namns skull: ty din barmhärtighet *är* god, undsätt du mig.

22 Ty jag *är* fattig och nödställd, och mitt hjärta är sårat inom mig.

23 Jag är borta likt skuggan när den försvinner iväg: jag kastas upp och ner såsom gräshoppan.

24 Mina knän är svaga av fasta; och mitt kött saknar sitt fett.

25 Jag blev också en smäleik för dem: *när* de tittade på mig skakade de på sina huvuden.

26 Hjälp mig, O HERRE min Gud: O rädda mig enligt din barmhärtighet:

27 Att de må veta att det *är* din hand; *att* du, HERRE, har gjort det.

28 Låt dem förbanna, men välsigna du: när de reser sig upp, låt dem skämmas; men låt din tjänare glädja sig.

29 Låt mina motståndare bli klädda i skam, och låt dem svepa in sig i sin egen förvirring, såsom i en mantel.

30 Jag kommer storligen prisa HERREN med min mun; ja, jag kommer prisa honom bland folkskaran.

31 Ty han skall stå på den fattiges högra sida, till att rädda *honom* från de som fördömer hans själ.

PSALM 110

En psalm av David.

1 HERREN sa till min Herre, Sitt du på min högra sida, tills jag ska göra dina fiender *till* din fotpall.

2 HERREN skall sända ut din styrkas spira från Zion: regera du mitt bland dina fiender.

3 Ditt folk *skall bli* villigt på din makts dag, i helighetens ljuvligheter från morgonens sköte: du har din ungdoms dagg.

4 HERREN har svurit, och kommer inte ångra sig, Du *är* en präst för evigt enligt Melkizedeks ordning.

5 Herren på din högra sida skall genomborra kungar på sin vredes dag.

6 Han skall döma bland hedningarna, han skall fylla *ställena* med de döda kropparna; han skall såra huvudena *som råder* över många länder.

7 Han skall dricka ur bäcken på vägen: *därför* skall han höja upp huvudet.

PSALM 111

1 Prisa ni HERREN. Jag kommer prisa HERREN av hela *mitt* hjärta, i de rättrådigas sällskap, och *i* församlingen.
2 HERRENS gärningar *är* stora, efterfrågade av alla dem som har behag till dem.
3 Hans gärning *är* ärofull och härlig: och hans rättfärdighet består för evigt.
4 Han har gjort sina underbara gärningar att bli ihågkomna: HERREN *är* nådfull och full av förbarmande.
5 Han har givit mat åt dem som fruktar honom: han kommer alltid tänka på sitt förbund.
6 Han har visat sitt folk sina gärningars kraft, att han må ge dem hedningarnas arvedel.
7 Hans händers gärningar *är* sannfärdiga och dom; alla hans bud *är* vissa.
8 De står fasta för alltid och för evigt, *och* utförs i sanning och rättrådighet.
9 Han sände återlösning till sitt folk: han har befallt sitt förbund för evigt: helig och vördnadsvärd *är* hans namn:
10 HERRENS fruktan *är* vishetens begynnelse: ett gott förstånd har alla de som gör *hans bud*: hans lovpris varar för evigt.

PSALM 112

1 Prisa ni HERREN. Välsignad *är* den man *som* fruktar HERREN, *som* har sitt stora behag i hans bud.
2 Hans säd skall vara mäktig på jorden: de rättrådigas generation skall vara välsignad.
3 Förmögenhet och rikedomar *skall finnas* i hans hus: och hans rättfärdighet består för evigt.
4 För de rättrådiga stiger ljus upp i mörkret: *han är* nådfull, och full av förbarmande, och rättfärdig.

5 En god man visar favör, och lånar ut: han kommer hantera sina ärenden med varsamhet.
6 Sannerligen skall han inte rubbas för evigt: den rättfärdige skall evinnerligen vara ihågkommen.
7 Han skall inte vara rädd för illavarslande nyheter: hans hjärta är fastställt, litande till HERREN.
8 Hans hjärta *är* befast, han skall inte frukta, tills han ska se *sitt begär* på sina fiender.
9 Han har strött ut, han har givit åt de fattiga; hans rättfärdighet består för evigt; hans horn skall upphöjas med ära.
10 Den ogudaktige skall se *det*, och bedrövas; han skall gnissla med sina tänder, och smälta bort: de ogudaktigas önskan skall förgås.

PSALM 113

1 Prisa ni HERREN. Prisa, O ni HERRENS tjänare, prisa HERRENS namn.
2 Välsignat vare HERRENS namn från denna tid och i all evighet.
3 Från solens uppgång till dess nedgång *är* HERRENS namn *värdigt* att prisas.
4 HERREN *är* högt över alla nationer, *och* hans härlighet över himlarna.
5 Vem *är* lik HERREN vår Gud, som bor i höjden,
6 Som ödmjucar *sig* till att betrakta *de ting som är* i himlen, och på jorden!
7 Han reser upp den fattige från stoftet, *och* lyfter upp den nödställda från soptippen;
8 Att han må ställa *honom* tillsammans med furstar, *ja* med sitt folks furstar.
9 Han får den ofruktsamma kvinnan att uppehålla huset, *och att bli* en glad barnamoder. Prisa ni HERREN.

PSALM 114

1 När Israel gick ut ur Egypten, Jakobs hus ifrån ett folk med ett främmande språk;
2 Judah var hans helgedom, *och* Israel hans välde.
3 Havet såg *det*, och flydde: Jordan drevs tillbaka.
4 Bergen hoppade likt baggar, *och* de små kullarna likt lamm.
5 Vad *oroade* dig, O du hav, att du flydde? Du Jordan, *att* du drevs tillbaka?
6 Ni berg, *att* ni hoppade likt baggar; *och* ni små kullar, likt lamm?
7 Bäva, du jord, inför Herren, inför Jakobs Gud;
8 Som förvandlade klippan *till* ett stillastående vatten, flintastenen till en vattenkälla.

PSALM 115

1 Inte åt oss, O HERRE, inte åt oss, utan ge ära åt ditt namn, för din barmhärtighet, *och* för din sannings skull.
2 Varför skulle hedningarna få säga, Var *är* nu deras Gud?
3 Men vår Gud *är* i himlarna: han har gjort vad som än har behagat honom.
4 Deras avgudar *är av* silver och guld, människors händers verk.
5 De har munnar, men de talar inte: ögon har de, men de ser inte:
6 De har öron, men de hör inte: näsor har de, men de luktar inte:
7 De har händer, men de vidrör inte: fötter har de, men de går inte: inte heller talar de med sin strupe.
8 De som gör dem är dem lika; *så är* var och en som litar till dem.
9 O Israel, lita du till HERREN: han *är* deras hjälp och deras sköld.

10 O Aarons hus, lita till HERREN: han *är* deras hjälp och deras sköld.

11 Ni som fruktar HERREN, lita till HERREN: han *är* deras hjälp och deras sköld.

12 HERREN har tänkt på oss: han kommer välsigna *oss*; han kommer välsigna Israels hus; han kommer välsigna Aarons hus.

13 Han kommer välsigna dem som fruktar HERREN, *både* små och stora.

14 HERREN skall tillöka er mer och mer, er och era barn.

15 Ni *är* välsignade av HERREN som skapade himmel och jord.

16 Himlen, *ja* himlarna, *är* HERRENS: men jorden har han givit åt människobarn.

17 De döda prisar inte HERREN, inte heller någon som går ner till det tysta.

18 Men vi kommer välsigna HERREN från denna tid och i all evighet. Prisa HERREN.

PSALM 116

1 Jag älskar HERREN, eftersom han har hört min röst *och* mina böner.

2 Eftersom han har böjt ner sitt öra mot mig, därför kommer jag åkalla *honom* så länge som jag lever.

3 Dödens bedrövelser omgav mig, och helvetets smärtor fick tag om mig: jag fann nöd och bedrövelse.

4 Då åkallade jag HERRENS namn; O HERRE, jag ber dig, undsätt min själ.

5 HERREN *är* nådfull, och rättfärdig; ja, vår Gud *är* barmhärtig.

6 HERREN bevarar de enkelsinnade: jag blev nedsänkt, och han hjälpte mig.

7 Vänd åter till din ro, O min själ; ty HERREN har varit givmild mot dig.

8 Ty du har undsatt min själ från döden, mina ögon från tårar, *och* mina fötter från fall.

9 Jag kommer vandra inför HERREN i de levandes land.

10 Jag trodde, därför har jag talat: jag ansattes svårt:

11 Jag sa i min hast, Alla människor *är* lögnare.

12 Vad skall jag *kunna* ge tillbaka till HERREN *för* alla hans välgärningar mot mig?

13 Jag kommer ta upp frälsningens bägare, och åkalla HERRENS namn.

14 Jag kommer infria mina löften till HERREN nu inför allt hans folk.

15 Dyrbar i HERRENS ögon *är* hans heligas död.

16 O HERRE, sannerligen jag *är* din tjänare; jag *är* din tjänare, *och* din tjänarinnas son: du har lossat mina bojor.

17 Jag kommer offra till dig tacksägelsens offer, och kommer åkalla HERRENS namn.

18 Jag kommer infria mina löften till HERREN nu inför allt hans folk,

19 I gårdarna till HERRENS hus, mitt i dig, O Jerusalem. Prisa ni HERREN.

PSALM 117

1 O prisa HERREN, alla ni nationer: prisa honom, alla ni folk.

2 Ty hans förbarmande godhet är stor mot oss: och HERRENS sannig *består* för evigt. Prisa ni HERREN.

PSALM 118

1 O tacka HERREN; ty han är god: eftersom hans barmhärtighet *består* för evigt.

2 Låt Israel nu säga, att hans barmhärtighet *består* för evigt.

3 Låt Aarons hus nu säga, att hans barmhärtighet *består* för evigt.

4 Låt dem nu som fruktar HERREN säga, att hans barmhärtighet *består* för evigt.

5 I nöd åkallade jag HERREN: *och* HERREN svarade mig, *och ställde mig* på en rymlig plats.

6 HERREN *är* på min sida; jag kommer inte frukta: vad kan *en* människa göra mig?

7 HERREN tar mitt parti tillsammans med dem som hjälper mig: därför skall jag se *mitt begär* på dem som hatar mig.

8 *Det är* bättre att lita till HERREN än att sätta tillit till människor.

9 *Det är* bättre att lita till HERREN än att ha tilltro till furstar.

10 Alla nationer omringade mig: men i HERRENS namn kommer jag förgöra dem.

11 De omringade mig; ja, de omringade mig: men i HERRENS namn kommer jag förgöra dem.

12 De omringade mig likt bin; de släcks såsom eld i törne: ty i HERRENS namn kommer jag förgöra dem.

13 Du har anfallit mig hårt att jag skulle falla: men HERREN hjälpte mig.

14 HERREN *är* min styrka och sång, och har blivit min räddning.

15 Jublets och frälsningens röst *hörs* i de rättfärdigas hyddor: HERRENS högra hand gör tappra *ting*.

16 HERRENS högra hand är upphöjd: HERRENS högra hand gör tappra *ting*.

17 Jag skall inte dö, utan leva, och förkunna HERRENS gärningar.

18 HERREN har tuktat mig svårt: men han har inte överlämnat mig till döden.

19 Öppna för mig rättfärdighetens portar: jag kommer gå in genom dem, *och* jag kommer prisa HERREN:

20 Denna HERRENS port, genom vilken de rättfärdiga skall träda in.

21 Jag kommer prisa dig: ty du har hört mig, och har blivit min frälsning.

22 Den sten vilken byggarna förkastade har blivit huvudhörnstenen.

23 Detta är av HERREN; det *är* underbart i våra ögon.

24 Detta *är* den dag som HERREN har gjort; vi kommer fröjda oss och vara glada på den.

25 Rädda nu, jag ber dig, O HERRE: O HERRE, jag ber dig, sänd nu välgång.

26 Välsignad *vare* han som kommer i HERRENS namn: vi har välsignat er från HERRENS hus.

27 Gud *är* HERREN, som har visat oss ljus: bind offret med rep, *ända* till altarets horn.

28 Du *är* min Gud, och jag kommer prisa dig: *du är* min Gud, jag kommer upphöja dig.

29 O tacka HERREN; ty *han är* god: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.

PSALM 119

ALEPH.

1 Välsignade *är* de obefläckade på vägen, vilka vandrar i HERRENS lag.

2 Välsignade *är* de som håller fast vid hans vittnesbörd, *och som* söker honom av hela hjärtat.

3 De gör också inte missgärning: de vandrar på hans vägar.

4 Du har befallt *oss* att flitigt hålla fast vid dina påbud.

5 O att mina vägar riktades till att hålla fast vid dina stadgar!

6 Då skall jag inte komma på skam, när jag har respekt för alla dina bud.

7 Jag kommer prisa dig med *ett* rätttrådigt hjärta, när jag skall ha lärt *mig* dina rättfärdiga domar.

8 Jag vill hålla fast vid dina stadgar: O överge mig inte helt och hållet.

BETH.

9 Hur skall en ung man rena sin väg? Genom att vakta på *den* enligt ditt ord.

10 Av hela mitt hjärta har jag sökt dig: O låt mig inte irra bort från dina bud.

11 Ditt ord har jag gömt i mitt hjärta, att jag inte skulle synda mot dig.

12 Välsignad *är* du, O HERRE: lär mig dina stadgar.

13 Med mina läppar har jag förkunnat din muns alla domar.

14 Jag har glatt mig över dina vittnesmåls väg, *lika mycket* som över alla rikedomar.

15 Jag kommer begrunda dina påbud, och ha respekt för dina vägar.

16 Jag kommer behaga mig i dina stadgar: jag kommer inte glömma bort ditt ord.

GIMEL.

17 Var givmild mot din tjänare, *att* jag må leva, och hålla fast vid ditt ord.

18 Öppna du mina ögon, att jag må se underbara ting i din lag.

19 Jag *är* en främling på jorden: dölj inte dina bud för mig.

20 Min själ sönderkrossas av den längtan som *den* ständigt *har* till dina domar.

21 Du har läxat upp de stolta *vilka är* förbannade, som felar från dina bud.

22 Tag bort från mig smålek och förakt; ty jag har hållit fast vid dina vittnesmål.

23 Också furstar satt *och* talade emot mig: *men* din tjänare begrundade dina stadgar.

24 Dina vittnesmål *är* också mitt behag *och* mina rådgivare.

DALETH.

25 Min själ klamrar sig fast vid stoftet: uppliva du mig i enlighet med ditt ord.

26 Jag har deklarerat mina vägar, och du hörde mig: lär mig dina stadgar.

27 Få mig att förstå dina påbuds väg: så skall jag tala om dina underbara gärningar.
28 Min själ smälter av sorg: styrk du mig i enlighet med ditt ord.
29 Tag bort från mig lögnens väg: och skänk mig nådfullt din lag.
30 Jag har valt sanningens väg: dina domar har jag lagt *inför mig*.
31 Jag har hållit mig till dina vittnesmål: O HERRE, låt mig inte komma på skam.
32 Jag kommer löpa *på* dina buds väg, när du skall vidga mitt hjärta.

HE.

33 Lär mig, O HERRE, dina stadgars väg; och jag skall hålla fast vid den *intill* slutet.
34 Skänk mig förstånd, och jag skall hålla fast vid din lag; ja, jag skall ge akt på den av hela *mitt* hjärta.
35 Få mig att vandra på dina buds stig; ty till den har jag behag.
36 Böj mitt hjärta mot dina vittnesmål, och inte mot girighet.
37 Vända bort mina ögon från att titta på fåfänglighet; *och* återuppliva du mig på din väg.
38 Befäst ditt ord till din tjänare, som *är överlåten* till din fruktan.
39 Vänd bort min vanära vilken jag fruktar: ty dina domar *är* goda.
40 Se, jag har längtat efter dina påbud: uppliva mig i din rättfärdighet.

VAU.

41 Låt också dina förbarmanden komma till mig, O HERRE, *ja* din frälsning, i enlighet med ditt ord.
42 Så skall jag ha något att svara honom som beskyller mig: ty jag litar till ditt ord.
43 Och tag inte helt och hållet bort sanningens ord från min mun; ty jag har hoppats på dina domar.

44 Så skall jag hålla fast vid din lag ständigt i all evighet.
45 Och jag kommer vandra i frihet: ty jag söker dina påbud.
46 Jag kommer också tala om dina vittnesmål inför kungar, och kommer inte skämmas.
47 Och jag kommer glädja mig i dina bud, vilka jag har älskat.
48 Också mina händer kommer jag lyfta upp till dina bud, vilka jag har älskat; och jag kommer begrunda dina stadgar.

ZAIN.

49 Kom ihåg det ordet till din tjänare, på vilket du har fått mig att hoppas.
50 Detta *är* min tröst i mitt elände: ty ditt ord har upplivat mig.
51 De stolta har hånat mig mycket: *likväl* har jag inte vikit av från din lag.
52 Jag påminde mig om dina domar i forna tider, O HERRE; och har tröstat mig själv.
53 Skräck har greppat tag om mig på grund av de ogudaktiga som överger din lag.
54 Dina stadgar har varit mina sånger i min pilgrimsfärds hus.
55 Jag har kommit ihåg ditt namn, O HERRE, om natten, och har hållit fast vid din lag.
56 Detta hade jag, eftersom jag höll fast vid dina påbud.

CHETH.

57 *Du är* min del, O HERRE: jag har sagt att jag ville hålla fast vid dina ord.
58 Jag bad om din favör med hela *mitt* hjärta: var barmhärtig mot mig enligt ditt ord.
59 Jag betänkte mina vägar, och vände mina fötter till dina vittnesmål.

60 Jag skyndade, och dröjde inte med att hålla dina bud.

61 De ogudaktigas skaror har berövat mig: *men* jag har inte glömt din lag.

62 Vid midnatt kommer jag stiga upp för att tacka dig för dina rättfärdiga domar.

63 Jag *är* en kumpan till alla *dem* som fruktar dig, och till dem som håller fast vid dina påbud.

64 Jorden, O HERRE, är full av din barmhärtighet: lär mig dina stadgar.

TETH.

65 Du har gjort gott mot din tjänare, O HERRE, enligt ditt ord.

66 Lär mig gott omdöme och kunskap: ty jag har trott dina bud.

67 Innan jag blev ansatt gick jag på villovägar: men nu har jag vaktat på ditt ord.

68 Du *är* god, och gör gott; lär mig dina stadgar.

69 De stolta har smidit ihop en lögn mot mig: *men* jag kommer hålla fast vid dina påbud av hela *mitt* hjärta.

70 Deras hjärtan är lika feta som flott; *men* jag har mitt behag i din lag.

71 *Det är* bra för mig att jag har blivit ansatt; att jag skulle lära mig dina stadgar.

72 Din muns lag *är* bättre för mig än tusentals *stycken* av guld och silver.

JOD.

73 Dina händer har skapat mig och format mig: skänk mig förstånd, att jag må lära mig dina bud.

74 De som fruktar dig kommer bli glada när de ska se mig; ty jag har hoppats på ditt ord.

75 Jag vet, O HERRE, att dina domar *är* rätta, och *att* du i trofasthet har ansatt mig.

76 Låt, jag ber dig, din förbarmande godhet vara till min tröst, enligt ditt ord till din tjänare.

77 Låt dina ömma förbarmanden komma över mig, att jag må leva: ty din lag *är* mitt behag.

78 Låt de stolta få skämmas; ty de har handlat vrängt mot mig utan sak: *men* jag kommer begrunda dina påbud.

79 Låt de som fruktar dig vända om till mig, och de som har känt dina vittnesmål.

80 Låt mitt hjärta vara sunt i dina stadgar; att jag inte ska komma på skam.

CAPH.

81 Min själ försmäktar för din frälsning: *men* jag hoppas på ditt ord.

82 Mina ögon ger vika för ditt ord, sägande, När skall du trösta mig?

83 Ty jag har blivit som en lägel i röken; *dock* glömmet jag inte dina stadgar.

84 Hur många *blir* din tjänares dagar? När ska du verkställa dom över dem som förföljer mig?

85 De stolta har grävt gropar för mig, som inte *är* i enlighet med din lag.

86 Alla dina bud *är* pålitliga: de förföljer mig oriktigt; hjälp du mig.

87 De hade nästintill förgjort mig på; men jag övergav inte dina påbud.

88 Uppliva mig enligt din älskande godhet; så skall jag hålla fast vid din muns vittnesmål.

LAMED.

89 För evigt, O HERRE, ditt ord är fastställt i himlen.

90 Din trofasthet *varar* för alla generationer: du har grundat jorden, och den består.

91 De fortsätter denna dag enligt dina bestämmelser: ty alla *är* dina tjänare.

92 Om inte din lag *hade varit* mina behag, då skulle jag ha gått under i mitt lidande.
93 Jag kommer aldrig glömma dina påbud: ty med dem har du upplivat mig.
94 Jag *är* din, rädda mig; ty jag har sökt dina påbud.
95 De ogudaktiga har väntat på mig för att förgöra mig: *men* jag kommer tänka på dina vittnesmål.
96 Jag har sett en ände för all perfektion: *men* ditt bud *är* överskridande brett.

MEM.

97 O hur jag älskar din lag! Den *är* min begrundan hela dagen lång.
98 Du har genom dina bud gjort mig visare än mina fiender: ty de *är* alltid med mig.
99 Jag har mer förstånd än alla mina lärare: ty dina vittnesmål *är* min begrundan.
100 Jag förstår mer än de gamla, eftersom jag håller fast vid dina påbud.
101 Jag har hållit tillbaka mina fötter från varje ond väg, att jag skulle följa ditt ord.
102 Jag har inte vikit av från dina domar: ty du har lärt mig.
103 Hur söta *är inte* dina ord för min smak! *Ja, sötare* än honung för min mun!
104 Genom dina påbud får jag förstånd: därför hatar jag varje falsk väg.

NUN.

105 Ditt ord *är* en lampa för mina fötter, och ett ljus för min stig.
106 Jag har svurit, och kommer fullgöra *det*, att jag kommer hålla fast vid dina rättfärdiga domar.
107 Jag *är* svårt ansatt: uppliva mig, O HERRE, enligt ditt ord.
108 Godta, jag ber dig, min muns frivilliga offer, O HERRE, och lär mig dina domar.

109 Min själ *är* ständigt i min hand: likväl glömmer jag inte bort din lag.
110 De ogudaktiga har lagt ut en snara för mig: likväl gick jag inte vilse ifrån dina påbud.
111 Dina vittnesmål har jag tagit som ett arv för evigt: ty de *är* mitt hjärtas fröjd.
112 Jag har böjt mitt hjärta till att alltid utföra dina stadgar, *ända till* slutet.

SAMECH.

113 Jag hatar *fåfängliga* tankar: men din lag älskar jag.
114 Du *är* mitt gömställe och min sköld: jag hoppas på ditt ord.
115 Bort från mig, ni illgärningsmän: ty jag kommer hålla fast vid min Guds bud.
116 Upprätthåll mig i enlighet med ditt ord, att jag må leva: och låt mig inte komma på skam med mitt hopp.
117 Håll du mig uppe, och jag skall vara trygg: och jag kommer oupphörligen ha respekt för dina stadgar.
118 Du har trampat ner alla dem som irrar bort ifrån dina stadgar: ty deras bedrägeri *är* falskhet.
119 Du tar bort alla jordens ogudaktiga *likt* slag: därför älskar jag dina vittnesmål.
120 Mitt kött darrar av fruktan för dig; och jag *är* rädd för dina domar.

AIN.

121 Jag har skipat dom och rättvisa: lämna mig inte åt mina förtryckare.
122 Var borgensman för din tjänare till gott *för mig*: låt inte de stolta förtrycka mig.
123 Mina ögon ger vika för din frälsning, och för din rättfärdighets ord.
124 Handla med din tjänare enligt din barmhärtighet, och lär mig dina stadgar.

125 Jag *är* din tjänare; skänk mig förstånd, att jag må lära känna dina vittnesmål.

126 *Det är* tid för *dig*, HERRE, att agera: ty de har gjort din lag om intet.

127 Därför älskar jag dina bud mer än guld; ja, mer än finguld.

128 Därför håller jag alla *dina* påbud om alla *ting* för rätta; och jag hatar varje falsk väg.

PE.

129 Dina vittnesmål *är* underbara: därför håller min själ fast vid dem.

130 Dina ords ingång skänker ljus; den ger förstånd åt de enkla.

131 Jag öppnade min mun, och flämtade: ty jag längtade efter dina bud.

132 Se du på mig, och var barmhärtig mot mig, såsom du brukade göra mot de som älskar ditt namn.

133 Styr mina steg i ditt ord: och låt inte någon missgärning få råda över mig.

134 Undsätt mig från människors förtryck: så kommer jag hålla fast vid dina påbud.

135 Få ditt ansikte att lysa över din tjänare; och lär mig dina stadgar.

136 Floder av vatten rinner ner för mina ögon, eftersom de inte håller fast vid din lag.

TZADDI.

137 Rättfärdig *är* du, O HERRE, och rättrådiga *är* dina domar.

138 Dina vittnesmål *som* du har befallt *är* rättfärdiga och mycket trofasta.

139 Min iver har förbrukat mig, eftersom mina fiender har glömt bort dina ord.

140 Ditt ord *är* väldigt rent: därför älskar din tjänare det.

141 Jag *är* ringa och föraktad: *likväl* glömmer jag inte dina påbud.

142 Din rättfärdighet *är* en evinnerlig rättfärdighet, och din lag *är* sanningen.

143 Nöd och ångest har tagit tag i mig: *ändock är* dina bud mina behag.

144 Dina vittnesmåls rättfärdighet *är* evinnerlig: skänk mig förstånd, och jag skall leva.

KOPH.

145 Jag ropade av hela *mitt* hjärta; hör mig, O HERRE: jag kommer vakta på dina stadgar.

146 Jag ropade till dig; rädda mig, och jag skall vakta på dina vittnesmål.

147 Jag föregick morgonens gryning, och ropade: jag satte hopp till ditt ord.

148 Mina ögon föregår *nattväkterna*, att jag skulle begrunda ditt ord.

149 Hör min röst enligt din älskande godhet: O HERRE, uppliva mig enligt din dom.

150 De närmar sig vilka efterföljer elakhet: de är fjärran från din lag.

151 Du *är* nära, O HERRE; och alla dina bud *är* sanning.

152 Beträffande dina vittnesmål, har jag vetat sedan länge att du har instiftat dem för evigt.

RESH.

153 Tänk på mitt lidande, och undsätt mig: ty jag glömmer inte din lag.

154 Tala för min sak, och undsätt mig: uppliva mig enligt ditt ord.

155 Frälsning *är* fjärran från de ogudaktiga: ty de söker inte dina stadgar.

156 Väldiga *är* dina ömma förbarmanden, O HERRE: uppliva mig enligt dina domar.

157 Mina förföljare och mina fiender *är* många; *ändå* viker jag inte av från dina vittnesmål.

158 Jag såg överträdarna, och blev bedrövad; eftersom de inte vaktade på ditt ord.

159 Tänk på hur jag älskar dina påbud: uppliva mig, O HERRE, enligt din älskande godhet.

160 Ditt ord *är* sant från begynnelsen: och varenda en av dina rättfärdiga domar *består* för evigt.

SCHIN.

161 Furstar har förföljt mig utan sak: men mitt hjärta vördar ditt ord.

162 Jag gläder mig över ditt ord, såsom en som finner stort byte.

163 Jag hatar och avskyr ljugande: *men* din lag älskar jag.

164 Sju gånger om dagen prisar jag dig för dina rättfärdiga domar.

165 Stor frid besitter de som älskar din lag: och inget skall få dem att stöta sig.

166 HERRE, jag har satt mitt hopp till din frälsning, och gjort dina bud.

167 Min själ har vaktat på dina vittnesmål; och jag älskar dem överskridande mycket.

168 Jag har hållit fast vid dina påbud och dina vittnesmål: ty alla mina vägar *är* inför dig.

TAU.

169 Låt mitt rop komma nära inför dig, O HERRE: skänk mig förstånd i enlighet med ditt ord.

170 Låt min bön komma inför dig: undsätt mig enligt ditt ord.

171 Mina läppar skall uttala lovpris, när du ska ha lärt mig dina stadgar.

172 Min tunga skall tala om ditt ord: ty alla dina bud *är* rättfärdighet.

173 Låt din hand hjälpa mig; ty jag har valt dina påbud.

174 Jag har längtat efter din frälsning, O HERRE; och din lag *är* mitt behag.

175 Låt min själ leva, och den skall prisa dig; och låt dina domar hjälpa mig.

176 Jag har gått vilse likt ett förlorat får; sök din tjänare; ty jag glömmer inte bort dina bud.

PSALM 120

En gradsång.

1 I mitt trångmål ropade jag till HERREN, och han hörde mig.

2 Undsätt min själ, O HERRE, från ljugande läppar, *och* från en falsk tunga.

3 Vad skall ges åt dig? Eller vad skall göras åt dig, du falska tunga?

4 Skarpa pilar från den mäktige, med enträdskol.

5 Ve mig, att jag vistas i Mesech, *att* jag bor i Kedars tält!

6 Min själ har länge bott med honom som hatar fred.

7 Jag *är* för fred: men när jag talar, *är* de för krig.

PSALM 121

En gradsång.

1 Jag kommer lyfta min blick mot bergen, varifrån min hjälp kommer.

2 Min hjälp *kommer* från HERREN, som skapade himmel och jord.

3 Han kommer inte tillåta att din fot rubbas: han som bevarar dig kommer inte slumra.

4 Se, han som bevarar Israel skall varken slumra eller sova.

5 HERREN *är* din vakt: HERREN *är* din skugga på din högra sida.

6 Solen skall inte skada dig under dagen, ej heller månen om natten.

7 HERREN skall bevara dig från allt ont: han skall bevara din själ.

8 HERREN skall beskydda din utgång och din ingång från denna tid, och för all evighet.

PSALM 122

En gradsång av David.

- 1 Jag blev glad när de sa till mig, Låt oss gå in till HERRENS hus.
- 2 Våra fötter skall stå innanför dina portar, O Jerusalem.
- 3 Jerusalem är byggt såsom en stad som är tätt sammanfogad:
- 4 Dit stammarna går upp, HERRENS stammar, till Israels vittnesmål, för att tacka HERRENS namn.
- 5 Ty där är domsäten uppställda, sätena tillhörande Davids hus.
- 6 Be för Jerusalems frid: de skall blomstra som älskar dig.
- 7 Vare frid inom dina murar, *och* välgång inuti dina palats.
- 8 För mina bröders och fränders skull, kommer jag nu säga, *Vare* frid inom dig.
- 9 För HERRENS vår Guds hus skull kommer jag söka ditt bästa.

PSALM 123

En gradsång.

- 1 Mot dig lyfter jag upp mina ögon, O du som bor i himlarna.
- 2 Se, såsom tjänares ögon *tittar* mot sina herrars hand, *och* såsom en tjänarinnas ögon mot sin husfrus hand; så *väntar* våra ögon på HERREN vår Gud, tills att han förbarmar sig över oss.
- 3 Förbarma dig över oss, O HERRE, förbarma dig över oss: ty vi är överskridande uppfyllda med förakt.
- 4 Vår själ är överskridande uppfylld med hånandet från de som är obekymrade, *och* med de stoltas förakt.

PSALM 124

En gradsång av David.

- 1 Om *det inte hade varit* HERREN som var på vår sida, må nu Israel säga;
- 2 Om *det inte hade varit* HERREN som var på vår sida, när män reste sig upp mot oss:
- 3 Då hade de slukat oss levande, när deras vrede upptändes mot oss:
- 4 Då hade vattnen överväldigat oss, forsen hade gått över vår själ:
- 5 Då hade de stolta vattnen gått över vår själ.
- 6 Välsignad *vare* HERREN, som inte har utlämnat oss *som* ett byte för deras tänder.
- 7 Vår själ har undkommit såsom en fågel ur fågelfångarnas snara: snaran är sönder, och vi har undkommit.
- 8 Vår hjälp *finns* i HERRENS namn, som skapade himmel och jord.

PSALM 125

En gradsång.

- 1 De som litar till HERREN *skall* vara som berget Zion, *vilket* inte kan förflyttas, *utan* består för evigt.
- 2 *Såsom* bergen är runtom Jerusalem, så är HERREN runtom sitt folk från och med nu och för evigt.
- 3 Ty de ogudaktigas stav skall inte vila över de rättfärdigas lott; att inte de rättfärdiga ska sträcka ut sina händer mot missgärning.
- 4 Gör gott, O HERRE, mot *de som är* goda, och mot *dem som är* rättrådiga i sina hjärtan.
- 5 Men angående sådana som viker av till sina egna krokiga vägar, så skall HERREN leda iväg dem tillsammans med ogärningsmännen: *men* frid *skall råda* över Israel.

PSALM 126

En gradsång.

1 När HERREN vände tillbaka Zions fångenskap, var vi som dem som drömmer.

2 Då fylldes vår mun med skratt, och vår tunga med sång: då sa de bland hedningarna, HERREN har gjort stora ting för dem.

3 HERREN har gjort stora ting för oss; *över vilka* vi är glada.

4 Vänd tillbaka vår fångenskap, O HERRE, såsom strömmarna i syd.

5 De som sår med tårar skall skörda med jubel.

6 Han som går ut och gråter, bärande på dyrbar säd, skall tveklöst återvända i glädje, hämtande *med sig* sina kärvar.

PSALM 127

En gradsång för Solomon.

1 Om inte HERREN bygger huset, arbetar de som bygger det förgäves: om inte HERREN vaktar staden, vakar väktaren förgäves.

2 *Det är lönlöst* för er att stiga upp tidigt, att sitta uppe sent, att äta bedrövelsernas bröd: *ty* så ger han sin älskade sömn.

3 Se, barn *är* en HERRENS arvgåva: och livmoderns frukt *är hans* belöning.

4 Såsom pilar i en mäktig mans hand; så *är barn som man fått i sin ungdom.*

5 Lycklig *är* den man som har fullt av dem i sitt koger: de skall inte komma på skam, utan de skall tala med fienden i porten.

PSALM 128

En gradsång.

1 Välsignad *är* var och en som fruktar HERREN; som vandrar på hans vägar.

2 Ty du skall äta *av* dina händers arbete: lycklig *skall* du vara, och *det skall gå* väl med dig.

3 Din hustru *skall vara* som en fruktsam vinstock vid sidorna av ditt hus: dina barn likt olivplantor runt ditt bord.

4 Se, att så skall den mannen vara välsignad som fruktar HERREN.

5 HERREN skall välsigna dig ur Zion: och du skall se Jerusalems goda *under* alla dina livsdagar.

6 Ja, du skall se dina barnbarn, *och* frid över Israel.

PSALM 129

En gradsång.

1 Många gånger har de ansatt mig alltifrån min ungdom, må Israel nu säga:

2 Många gånger har de ansatt mig alltsedan min ungdom: än dock har de inte segrat mot mig.

3 Plöjarna plöjde över min rygg: de gjorde sina fåror långa.

4 HERREN *är* rättfärdig: han har huggit av de ogudaktigas band.

5 Låt dem alla förbryllas och vändas tillbaka som hatar Zion.

6 Låt dem bli som gräset *på* hustaken, vilket vissnar innan det växer upp:

7 Vilket klipparen inte fyller sin hand med; ej heller han som binder sädeskärvar sin famn.

8 Inte heller säger de som går förbi, HERRENS välsignelse *vare* över er: vi välsignar er i HERRENS namn.

PSALM 130

En gradsång.

1 Ur djupen har jag ropat till dig, O HERRE.

2 Herre, hör min röst: låt dina öron vara lyhörda till mina böners röst.

3 Om du, HERRE, skulle anmärka
missgärningar, O Herre, vem skall bestå?
4 Men *det finns* förlåtelse hos dig, att du
må bli fruktad.
5 Jag väntar på HERREN, min själ väntar,
och jag har hopp till hans ord.
6 Min själ *väntar* på Herren mer än de
som vakar efter gryningen: *jag säger, mer*
än de som vakar efter gryningen.
7 Låt Israel hoppas på HERREN: ty hos
HERREN *finns det* barmhärtighet, och hos
honom *finns* riklig återlösning.
8 Och han skall återlösa Israel ifrån alla
hans missgärningar.

PSALM 131

En gradsång av David.

1 HERRE, mitt hjärta är inte högmodigt,
mina ögon inte heller högdragna: ej heller
ägnar jag mig åt stora saker, eller åt ting
för höga för mig.
2 Jag har förvisso uppfört mig och stillat
mig, såsom ett barn som är avvant från sin
mor: ja min själ *är* som ett avvant barn.
3 Låt Israel ha hopp till HERREN från och
med nu och för evigt.

PSALM 132

En gradsång.

1 HERRE, kom ihåg David, *och* alla hans
lidanden:
2 Hur han svor till HERREN, *och* gav
Jakobs mäktige *Gud* sin ed;
3 Jag kommer sannerligen inte gå in till
min bonings tabernakel, inte heller stiga
upp i min bädd;
4 Jag kommer inte ge sömn åt mina ögon,
eller slummar åt mina ögonlock,
5 Förrän jag finner en plats för HERREN,
en boning för Jakobs mäktige *Gud*.
6 Se, vi hörde om den i Efratah: vi fann
den på skogens fält.

7 Vi kommer gå in till hans tabernakel: vi
kommer tillbe vid hans fotfall.
8 Stig upp, O HERRE, in till din vila; du,
och din styrkas ark.
9 Låt dina präster vara klädda i
rättfärdighet; och låt dina helgon jubla av
glädje.
10 För din tjänare Davids skull vänd inte
bort din smordes ansikte.
11 HERREN har svurit *i* sanning åt David;
han kommer inte vända från det; Av din
kroppas frukt kommer jag sätta på din tron.
12 Om dina barn kommer vakta på mitt
förbund och mitt vittnesmål som jag skall
lära dem, skall också deras barn sitta på
din tron för evigt.
13 Ty HERREN har utvalt Zion; han har
önskat *att ha det* som sin boning.
14 Detta *är* min viloplats för evigt: här
kommer jag bo; ty jag har önskat det.
15 Jag kommer överflödande välsigna
hennes matförråd: jag kommer mätta
hennes fattiga med bröd.
16 Jag kommer också klä hennes präster i
frälsning: och hennes heliga skall jubla
högt i glädje.
17 Där kommer jag få Davids horn att
spira: jag har förordnat en lampa åt min
smorde.
18 Hans fiender kommer jag klä i skam:
men på honom skall hans krona blomstra.

PSALM 133

En gradsång av David.

1 Se, hur gott och hur ljuvligt *det är* för
bröder att bo tillsammans i
samstämmighet!
2 *Det är* likt den dyrbara smörjelsen på
huvudet, som rann ner i skägget, *ja ner i*
Aarons skägg: som rann ner till utkanten
av hans kläder;
3 Såsom Hermons dagg, *och såsom den*
dagg som gick ner på Zions berg: ty där

befalld HERREN välsignelsen, *ja* liv i all evighet.

PSALM 134

En gradsång.

- 1 Se, välsigna ni HERREN, alla *ni* HERRENS tjänare, som om natten står i HERRENS hus.
- 2 Lyft upp era händer *i* helgedomen, och välsigna HERREN.
- 3 HERREN som skapade himmel och jord välsignar dig ur Zion.

PSALM 135

- 1 Prisa ni HERREN. Prisa ni HERRENS namn; prisa *honom*, O ni HERRENS tjänare.
- 2 Ni som står i HERRENS hus, i salarna tillhörande vår Guds hus.
- 3 Prisa HERREN; ty HERREN *är* god: lovsjung hans namn; ty *det är* ljuvligt.
- 4 Ty HERREN har utvalt Jakob åt sig själv, *och* Israel till sin särskilda skatt.
- 5 Ty jag vet att HERREN *är* stor, och *att* vår Herre *är* över alla gudar.
- 6 Vad än som behagade HERREN, *det* gjorde han i himlen, och på jorden, på haven, och *på* alla djupa platser.
- 7 Han får ångmolnen att stiga upp från jordens ändar; han gör blixtnar för regnet; han hämtar ut vinden ur hans förvaringsrum.
- 8 Vilken slog Egyptens förstfödda, både av människa och djur.
- 9 *Vilken* sände in tecken och under mitt ibland dig, O Egypten, på Farao, och på alla hans tjänare.
- 10 Vilken slog stora nationer, och dräpte mäktiga kungar;
- 11 Sihon, Amoriternas kung, och Og, Bashans kung, och alla Kanaans riken:

12 Och gav deras land *till* en arvedel, en arvedel åt sitt folk Israel.

13 Ditt namn, O HERRE, *består* för evigt; *och* din åminnelse, O HERRE, alltigenom alla generationer.

14 Ty HERREN kommer döma sitt folk, och han kommer ångra sig angående sina tjänare.

15 Hedningarnas avgudar *är av* silver och guld, verket av människors händer.

16 De har munnar, men de talar inte; ögon har de, men de ser inte;

17 De har öron, men de hör inte; inte heller finns det *någon* anda i deras munnar.

18 De som tillverkar dem är dem lika: *likaså* var och en som förtröstar på dem.

19 Välsigna HERREN, O Israels hus: välsigna HERREN, O Aarons hus:

20 Välsigna HERREN, O Levis hus: ni som fruktas HERREN, välsigna HERREN.

21 Välsignad vare HERREN ur Zion, som bor i Jerusalem. Prisa ni HERREN.

PSALM 136

- 1 O tacka HERREN; ty *han är* god: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.
- 2 O tacka gudarnas Gud: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.
- 3 O tacka herrarnas Herre: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.
- 4 Åt honom som allena gör stora under: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.
- 5 Åt honom som med visdom skapade himlarna: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.
- 6 Åt honom som bredde ut jorden över vattnen: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.
- 7 Åt honom som skapade stora ljus: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.
- 8 Solen till att härska om dagen: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.

9 Månen och stjärnorna till att härska om natten: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.

10 Åt honom som slog Egypten mot deras förstfödda: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.

11 Och hämtade ut Israel ifrån dem: ty hans barmhärtighet *består* för evigt:

12 Med stark hand, och med utsträckt arm: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.

13 Åt honom som klöv Röda havet i delar: ty hans barmhärtighet *består* för evigt:

14 Och fick Israel att passera mitt igenom det: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt:

15 Men omstörtade Faraos och hans här i Röda havet: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.

16 Åt honom som förde sitt folk genom ödemarken: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.

17 Åt honom som slog stora kungar: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.

18 Och dräpte berömda kungar: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.

19 Sihon, Amoriternas konung: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.

20 Och Og, Bashans kung: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.

21 Och gav deras land till en arvedel: ty hans barmhärtighet *består* för evigt:

22 *Ja* en arvedel åt Israel sin tjänare: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.

23 Vilken kom ihåg oss i vår låga ställning: ty hans barmhärtighet *består* för evigt:

24 Och har återlöst oss från våra fiender: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.

25 Vilken ger mat åt allt kött: ty hans barmhärtighet *består* för evigt.

26 O tacka himlens Gud: ty hans barmhärtighet *varar* för evigt.

PSALM 137

1 Vid Babylons floder, där satt vi, ja, vi grät, när vi kom ihåg Zion.

2 Vi hängde upp våra harpor på pilträden mitt därom.

3 Ty där krävde de som förde iväg oss i fångenskap en sång av oss; och de som skövlade oss *begärde* fröjd från oss, *sägande*, Sjung för oss *en* av Zions sånger.

4 Hur ska vi sjunga HERRENS sång i ett främmande land?

5 Om jag skulle glömma bort dig, O Jerusalem, låt min högra hand glömma bort *sin skicklighet*.

6 Om jag inte skulle komma ihåg dig, låt min tunga klamra sig fast vid min gom; om jag inte skulle föredra Jerusalem framför min högsta glädje.

7 Kom ihåg, O HERRE, Edoms barn på Jerusalems dag; vilka sa, Riv ner, riv ner, *ända ner* till dess grund.

8 O dotter Babylon, som ska förgöras; lycklig *skall han vara*, som lönar dig enligt *vad* du har gjort *mot* oss.

9 Lycklig *skall han vara*, som griper och krossar dina späda barn emot stenarna.

PSALM 138

En psalm av David.

1 Jag kommer prisa dig av hela mitt hjärta: inför gudarna kommer jag lovsjunga dig.

2 Jag kommer tillbe mot ditt heliga tempel, och prisa ditt namn för din älskande godhet och för din sanning: ty du har upphöjt ditt ord över allt ditt namn.

3 På den dagen då jag ropade svarade du mig, *och* styrkte mig *med* styrka i min själ.

4 Alla jordens kungar skall prisa dig, O HERRE, när de ska höra din muns ord.

5 Ja, de skall sjunga på HERRENS vägar: ty stor *är* HERRENS härlighet.

6 Fastän HERREN *är* upphöjd, har han än dock respekt för den låge: men den stolte känner han på fjärran avstånd.

7 Fastän jag vandrar mitt i trubbel, kommer du uppliva mig: du skall sträcka ut din hand mot mina fienders vrede, och din högra hand skall rädda mig.

8 HERREN kommer fullända *det som* beträffar mig: din barmhärtighet, O HERRE, *består* för evigt: överge inte dina egna händers verk.

PSALM 139

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 O HERRE, du har rannsakat mig, och känt *mig*.

2 Du vet om mitt sittande och mitt uppstigande, du förstår min tanke fjärran ifrån.

3 Du omger min stig och min sovplats, och är bekant *med* alla mina vägar.

4 Ty *det finns* inte ett ord på min tunga, utan att, se, O HERRE, du vet allting om det.

5 Du har omringat mig bakifrån och framifrån, och lagt din hand på mig.

6 *Sådan* kunskap *är* mig alltför underbar; den är hög, jag kan inte *nå upp* till den.

7 Vart skall jag gå från din ande? Eller vart skall jag fly från din närvaro?

8 Om jag skulle stiga upp in till himlen, *är* du där: om jag skulle göra mig en bädd i helvetet, se, du *är där*.

9 Om jag skulle ta morgonrodnadens vingar, *och* göra mig en boning i de yttersta delarna av havet;

10 Skall din hand leda mig även där, och din högra hand skall hålla mig.

11 Om jag skulle säga, Mörkret skall sannerligen övertäcka mig; skall även natten bli ljus runtom mig.

12 Ja, mörkret gömmer inte ifrån dig; utan natten skiner såsom dagen: mörkret och ljuset *är* båda lika *för dig*.

13 Ty du har ägt mina njurar: du har övertäckt mig i min mors livmoder.

14 Jag kommer prisa dig; ty jag är vördnasfullt *och* underbart skapad: förunderliga *är* dina gärningar; och *det* känner min själ väl till.

15 Min substans var inte dold från dig, när jag i hemlighet skapades, *och* sammanvävdes i jordens djupaste delar.

16 Dina ögon såg min substans, varande ännu ofullkomlig; och i din bok var alla *mina kroppsdelar* nedskrivna, *vilka* fortsatte att dansa, när *det ännu inte fanns* någon enda av dem.

17 Hur dyrbara *är inte* också dina tankar för mig, O Gud! Hur stor *är inte* summan av dem!

18 Om jag skulle räkna dem, *är* de talrikare än sanden: när jag vaknar, *är* jag alltjämt hos dig.

19 Du kommer sannerligen dräpa de ogudaktiga, O Gud: bort från mig därför, ni blodgiriga män.

20 Ty de talar ont emot dig, och dina fiender missbrukar *ditt namn*.

21 Hatar jag inte dem, O HERRE, som hatar dig? Och *är* jag inte bedrövad över de som reser sig upp emot dig?

22 Jag hatar dem med fullkomligt hat: jag räknar dem *som* mina fiender.

23 Utrannsaka mig, O Gud, och lär känna mitt hjärta: pröva mig, och lär känna mina tankar:

24 Och se om *det finns någon* ond väg i mig, och för mig på den evinnerliga vägen.

PSALM 140

Till sångmästaren, en psalm av David.

1 Undsätt mig, O HERRE, från den onde mannen: bevara mig från den våldsamme mannen;
2 Vilka tänker ut missgärningar i *sitt* hjärta; ständigt är de församlade *till* krig.
3 De har vässat sina tungor likt en orm; huggormsgift *är* under deras läppar. Selah.
4 Vakta mig, O HERRE, från de ogudaktigas händer; skydda mig från våldsmannen; som har för avsikt att fälla min gång.
5 De stolta har gömt en snara för mig, och rep; de har brett ut ett nät vid väggkanten; de har gillrat fällor för mig. Selah.
6 Jag sa till HERREN, Du *är* min Gud: hör mina böners röst, O HERRE.
7 O Herren GUD, min frälsnings styrka, du har täckt mitt huvud på stridens dag.
8 Infria inte, O HERRE, de ogudaktigas önsknings: främja inte hans onda påhitt; *att de inte* ska förhäva sig. Selah.
9 *Angående* deras huvud som omringar mig, låt deras egna läppars missgärning övertäcka dem.
10 Låt glödande kol falla över dem: låt dem bli kastade in i elden; ner i djupa hål, att de inte mer ska resa sig upp.
11 Låt inte en ond tunga befästas på jorden: olycka skall jaga våldsmannen till att omstörta *honom*.
12 Jag vet att HERREN kommer vidmakthålla den ansattes sak, *och* den fattiges rätt.
13 Sannerligen skall de rättfärdiga tacka ditt namn: de rättrådiga skall bo inför dig.

PSALM 141

En psalm av David.

1 HERRE, jag ropar till dig: skynda till mig; lyssna till min röst, när jag ropar till dig.

2 Låt min bön ställas fram inför dig *såsom* rökelse; *och* mina upplyfta händer *såsom* kvällsoffret.

3 Sätt en vakt, O HERRE, för min mun; vakta mina läppars dörr.

4 Böj inte mitt hjärta mot *någon* ond sak, till att begå onda gärningar med män som utför missgärning: och låt mig inte äta av deras läckerheter.

5 Låt den rättfärdige slå mig; *det skall vara* en godhet: och låt honom tillrättavisa mig; *det skall vara* en utsökt olja, som inte skall skada mitt huvud: ty min bön *skall* också fortsätta vid deras olyckor.

6 När deras domare omstörtas vid steniga platser, skall de höra mina ord; ty de är ljuvliga.

7 Våra ben är kringspidda vid gravens mun, såsom när en hugger och klyver *trä* på jorden.

8 Men mina ögon *ser* till dig, O Herre GUD: till dig litar jag; lämna inte min själ utblottad.

9 Bevara mig från de snaror *som* de har lagt ut för mig, och *från* ogärningsmännens fällor.

10 Låt de ogudaktiga falla i sina egna nät, medan jag undkommer allt.

PSALM 142

Maschil av David; en bön när han var i grottan.

1 Jag ropade till HERREN med min röst; med min röst till HERREN bad jag min bön.

2 Jag utgöt min klagan inför honom; jag visade inför honom mitt bekymmer.

3 När min ande överväldigades inom mig, då visste du om min stig. På den väg som jag vandrade på har de i hemlighet lagt ut en snara för mig.

4 Jag såg till *min* högra sida, och tittade, men *där fanns* ingen man som ville kännas

vid mig: *min* tillflykt svek mig; ingen man frågade efter min själ.

5 Jag ropade till dig, O HERRE: jag sa, Du *är* min tillflykt *och* min del i de levandes land.

6 Ge akt på mitt rop; ty jag är sänkt väldigt lågt: undsätt mig från mina förföljare; ty de är starkare än jag.

7 Hämta ut min själ ur fångelset, att jag må prisa ditt namn: de rättfärdiga skall samlas omkring mig; ty du skall vara givmild mot mig.

PSALM 143

En psalm av David.

1 Hör min bön, O HERRE, lyssna till mina böner: svara mig i din trofasthet, *och* i din rättfärdighet.

2 Och gå inte till doms med din tjänare: ty i din åsyn skall ingen levande stå rättfärdig.

3 Ty fienden har förföljt min själ; han har slagit ner mitt liv till marken; han har fått mig att bo i mörker, såsom de som sedan länge varit döda.

4 Därför är min ande överväldigad inom mig; mitt hjärta inom mig är ödelagt.

5 Jag kommer ihåg forna dagar; jag begrundar alla dina gärningar; jag grubblar över dina händers verk.

6 Jag sträcker ut mina händer mot dig: min själ *törstar* efter dig, liksom ett törstigt land. Selah.

7 Hör mig kvickt, O HERRE: min ande ger vika: dölj inte ditt ansikte från mig, att jag inte ska bli som dem som går ner i hålet.

8 Få mig att höra din älskande godhet på morgonen; ty till dig litar jag: få mig att veta den väg jag ska vandra på; ty jag lyfter upp min själ till dig.

9 Undsätt mig, O HERRE, från mina fiender: jag flyr till dig för att gömma mig.

10 Lär mig att göra din vilja; ty du *är* min Gud: din ande *är* god; för mig in i rättrådighetens land.

11 Uppliva mig, O HERRE, för ditt namns skull: för din rättfärdighets skull hämta ut min själ ur trubbel.

12 Och hugg av mina fiender i din barmhärtighet, och förgör alla dem som ansätter min själ: ty jag *är* din tjänare.

PSALM 144

En psalm av David.

1 Välsignad vare HERREN min styrka, som lär mina händer att kriga, *och* mina fingrar att strida:

2 Min godhet, och min borg; mitt höga torn, och min förlossare; min sköld, och *han* vilken jag litar till; som kuvar mitt folk under mig.

3 HERRE, vad *är en* människa, att du skaffar kännedom om honom! *Eller* människosonen, att du har honom i åtanke!

4 Människan är såsom tomhet: hans dagar *är* såsom en skugga som försvinner iväg.

5 Böj dina himlar, O HERRE, och kom ner: rör vid bergen, och de skall ryka.

6 Sänd ut blixten, och skingra dem: skjut dina pilar, och förgör dem.

7 Sänd din hand från ovan; befria mig, och undsätt mig ur väldiga vatten, från främmande barns hand;

8 Vars mun talar fåfänglighet, och deras högra hand *är* en falskhetens högra hand.

9 Jag kommer sjunga en ny sång till dig, O Gud: med psaltarespel *och* tiosträngt instrument kommer jag lovsjunga dig.

10 *Det är han* som skänker frälsning åt kungar: som undsätter sin tjänare David från det sårande svärdet.

11 Befria mig, och undsätt mig från främmande barns hand, vars mun talar

tomhet, och deras högra hand *är* en falskhetens högra hand.

12 Att våra söner *må bli* såsom plantor uppväxta i sin ungdom; *att* våra döttrar *må bli* såsom hörnstenar, slipade *att* efterlikna ett palats:

13 Att våra lador *må vara* fulla, tillhandahållande lager av alla slag: *att* våra får *må* frambringa tusental och tio tusental på våra gator:

14 Att våra oxar *må vara* starka till arbete; *att det* inte *sker någon* inbrytning, ej heller *något* utträde; *att det* inte *ska finnas* någon klagan på våra gator.

15 Lyckligt *är det* folk, som har det så: *ja*, lyckligt *är det* folk, vars Gud *är* HERREN.

PSALM 145

Davids lovsångspsalm.

1 Jag kommer upphöja dig, min Gud, O konung; och jag kommer välsigna ditt namn i evigheternas evighet.

2 Varje dag kommer jag välsigna dig; och jag kommer prisa ditt namn i all evighet.

3 HERREN *är* stor, och *är värd* att prisas stort; och hans storhet *är* outgrundlig.

4 En generation skall prisa dina gärningar till nästa, och skall förkunna dina mäktiga handlingar.

5 Jag kommer tala om ditt majestäts härliga ära, och om dina underbara gärningar.

6 Och *människor* skall tala om dina fasansfulla handlingars makt: och jag kommer förkunna din storhet.

7 De skall i överflöd uttala din stora godhets hågkomst, och skall sjunga om din rättfärdighet.

8 HERREN *är* nådfull, och full av förbarmande; sen till vrede, och *har* stor barmhärtighet.

9 HERREN *är* god mot alla: och hans ömma förbarmanden *är* över alla hans verk.

10 Alla dina verk skall prisa dig, O HERRE; och dina heliga skall välsigna dig.

11 De skall tala om ditt rikes härlighet, och tala om din makt;

12 Så att göra känt för människosönerna hans mäktiga gärningar, och hans rikes härliga majestät.

13 Ditt rike *är* ett evigt rike, och ditt herravälde *består* alltigenom alla generationer.

14 HERREN upprätthåller alla som faller, och reser upp alla *de som är* nerböjda.

15 Allas ögon väntar på dig; och du ger dem deras mat i läglig tid.

16 Du öppnar din hand, och mättar begäret hos varje levande ting.

17 HERREN *är* rättfärdig på alla sina vägar, och helig i alla sina gärningar.

18 HERREN *är* nära till alla dem som åkallar honom, till alla som åkallar honom i sanning.

19 Han kommer uppfylla deras begär som ska frukta honom: han kommer också höra deras rop, och kommer rädda dem.

20 HERREN bevarar alla dem som älskar honom: men alla de ogudaktiga kommer han förgöra.

21 Min mun skall tala HERRENS lovpris: och låt allt kött välsigna hans heliga namn för alltid och för evigt.

PSALM 146

1 Prisa ni HERREN. Prisa HERREN, O min själ.

2 Så länge jag lever kommer jag prisa HERREN: jag kommer lovsjunga min Gud så länge jag är till.

3 Lita inte till furstar, *ej heller* till människosonen, hos vilka ingen hjälp *finns*.
4 Hans anda går ut, han återvänder till sin jord; just på den dagen förgås hans tankar.
5 Lycklig *är han* som *har* Jakobs Gud som sin hjälp, vars hopp *är* i HERREN sin Gud:
6 Som skapade himmel, och jord, havet, och allt som *finns* i dem: som håller fast vid sanning för evigt:
7 Som uträttar dom för de förtryckta: som ger mat åt de hungriga. HERREN frigör de fångna:
8 HERREN öppnar de blindas *ögon*: HERREN reser upp dem som är nerböjda: HERREN älskar de rättfärdiga:
9 HERREN bevarar främlingarna; han bistår de faderlösa och änkan: men de ogudaktigas väg vänder han upp och ner.
10 HERREN skall regera för evigt, *ja* din Gud, O Zion, för alla generationer. Prisa ni HERREN.

PSALM 147

1 Prisa ni HERREN: ty *det är* gott att lovsjunga vår Gud; ty *det är* ljuvligt; *och* lovpris är vackert.
2 HERREN bygger upp Jerusalem: han församlar Israels fördrivna.
3 Han helar *dem som* har ett förkrossat hjärta, och förbinder deras sår.
4 Han förtäljer stjärnornas antal; han nämner dem alla vid *deras* namn.
5 Stor *är* vår Herre, och stor *är hans* makt: hans förstånd *har* ingen gräns.
6 HERREN lyfter upp de ödmjuka: han kastar ner de ogudaktiga till marken.
7 Sjung till HERREN med tacksägelse; lovsjung med harpan till vår Gud:
8 Som täcker himlen med moln, som bereder regn åt jorden, som får gräs att växa på bergen.

9 Han ger åt djuret dess mat, *och* åt korpungarna som ropar.
10 Han har inte sin vällust i hästens styrka: han har inte sitt behag i en mans ben.
11 HERREN finner behag i dem som fruktar honom, i de som har hopp till hans barmhärtighet.
12 Prisa HERREN, O Jerusalem; prisa din Gud, O Zion.
13 Ty han har befäst dina portars bommar; han har välsignat dina barn inne hos dig.
14 Han inrättar fred *inom* dina gränser, *och* fyller dig med det bästa vete.
15 Han sänder ut sin befallning *över* jorden: hans ord löper väldigt fort.
16 Han ger snö likt ull: han strör ut rimfrosten likt aska.
17 Han kastar ut sitt hagel likt smulor: vem kan bestå inför hans köld?
18 Han sänder ut sitt ord, och smälter dem: han får sin vind att blåsa, *och* vattnen flödar.
19 Han tillkännager sitt ord för Jakob, sina stadgar och sina domar för Israel.
20 Han har inte gjort så för någon *annan* nation: och *angående hans* domar, har de inte känt dem. Prisa ni HERREN.

PSALM 148

1 Prisa ni HERREN. Prisa ni HERREN från himlarna: prisa honom i höjderna.
2 Prisa ni honom, alla hans änglar: prisa ni honom, hela hans härskara.
3 Prisa ni honom, sol och måne: prisa honom, alla ni lysande stjärnor.
4 Prisa honom, ni himlars himlar, och ni vatten som *finns* ovan himlarna.
5 Låt dem prisa HERRENS namn: ty han befallde, och de skapades.
6 Han har också befäst dem för alltid och för evigt: han har utfärdat ett påbud som inte skall gå om intet.

7 Prisa HERREN från jorden, ni drakar,
och alla djup:
8 Eld, och hagel; snö, och dimma;
stormande vind uppfyllande hans ord:
9 Berg, och alla höjder; fruktbara träd, och
alla cedrar:
10 Djur, och all boskap; krälände ting, och
flygande fåglar:
11 Jordens kungar, och allt folk; furstar,
och jordens alla domare:
12 Både unga män, och jungfrur; gamla
män, och barn:
13 Låt dem prisa HERRENS namn: ty
endast hans namn är förträffligt; hans
härlighet *är* över jorden och himlen.
14 Han upphöjer också sitt folks horn, alla
hans helgons lovpris; *ja dem* tillhörande
Israels barn, ett folk nära till honom. Prisa
ni HERREN.

PSALM 149

1 Prisa ni HERREN. Sjung till HERREN
en ny sång, *och* hans lovpris i de heligas
församling.
2 Låt Israel glädja sig i honom som gjorde
honom: låt Zions barn fröjda sig i sin
Konung.
3 Låt dem prisa hans namn i dansen: låt
dem lovsjunga honom med tamburinen
och harpa.
4 Ty HERREN finner behag i sitt folk: han
kommer smycka de ödmjuka med
frälsning.
5 Låt de heliga jubla i härlighet: låt dem
sjunga högt på sina bäddar.
6 *Låt* Guds höga *lovpris vara* i deras mun,
och ett tveeggat svärd i deras hand;
7 Till att uträtta vedergällning på
hedningarna, *och* straff över folket;
8 Till att binda deras kungar med kedjor,
och deras ädla med järnbojor;

9 Till att verkställa på dem den nedskrivna
domen: denna ära har alla hans heliga.
Prisa ni HERREN.

PSALM 150

1 Prisa ni HERREN. Prisa Gud i hans
helgedom: prisa honom i hans makts fäste.
2 Prisa honom för hans mäktiga gärningar:
prisa honom i enlighet med hans
enastående storhet.
3 Prisa honom med basunens ljud: prisa
honom med psaltarespelet och harpa.
4 Prisa honom med tamburinen och dans:
prisa honom med stränginstrument och
flöjter.
5 Prisa honom på de ljudande cymbalerna:
prisa honom på de dånande cymbalerna.
6 Låt varje ting som har anda prisa
HERREN. Prisa ni HERREN.